

بلاوکراوهکانی مالی شه‌ره‌فخانی به‌تلیسی (١)

پیشک‌شه به (ته‌رزه‌)ی ده‌زگیرانم

فه‌رهاد پیربال

به‌تاته‌خۆم‌ه‌کان

کۆمه‌ته‌ چیرۆک

ساعات چوارو نیوی بهیانی بوو، له ناوچې رهپې بوومهوه، جهنتاکه م
پیچایه وه و بهره و یتستگه ی شهمنده فهری نوریژرت (۱) رژیستم.
بلیتی چوون و گهړانه و هم بری و یه کسه بهره و (سکاگن) بهرې که و تم،
که نزیکه ی (۲۸) ساعات به شهمنده فهر له (کوپنهاگن) هوه دوور
بوو.

شازده ساعات زیاتر بوو (له سهر ناخواردن، له سهر توالیت، له
کاتی دهموچا و شتن، له کاتی پیاسه.. بهرده و ام) بیرم ده کرده وه: «بچم
یا نه چم؟ بچم یا نه چم؟». له کوتاییدا بریارم دا بچم. خوم و هک نه و
کور که چه له نه فسانه ییه دهاته بهرچا و که دهچی درمان بو
چاگردنه و هی کویری چاوی دایکی ده هیئتیه وه.

بو نا؟ نامانجی نه م چوونه م له مهش گرنکتر و پیوستتر دهاته
بهرچا و. له درگادانی به هه شتیک بوو، کوتایی هیئان بوو به
مهرگه ساتیک، رزگارکردنی چاره نووس و ژیانی مروفتیک بوو، ته نانه ت
دوو مروفت (۲)

- سوپاس.

کوردو جگه ره که ی لی وهرگرت.

(۱) ویتستگه ی که شهمنده فهر له کوتنهاگن. نه و شهمنده فهرانه ی بهره و
دوورگه کانی باکووری دانمارک دهرون، له ویه بهرې ده که ون.
(۲) پالوانی نه م چیرۆکه ی من که ناوی (کوردو) یه، هه زده سال پیتستر،
نه و کاته ی له ولاتی خوی (له خانه قین) بوو، جارتیکیان رومانیکي روسی
خوتندبزه که باسی تلانه و هی گه نجیکي به گزاده ی ده کرد به ده ست دردی
گوشه گیری و بیکه سییه وه. نه و گه نجه ته نیایه نه یده زانی چون چاره سهری
ته نیایی خوی بکات و له دوزه خي خه لوه تشینی و بیکه سیی خویدا دریا ز
پیت. جارتیکیان هاورپیه کی نزیکی خوی پی و تپو: «هاوریم، تو شتیک
بدوزره وه بو خوت که خولیای بییت؛ یانیش که سیک بدوزره وه که خوش
بو!» نیت، کوردو، له ناو فارگوننی شهمنده فهره که دا، که ته نیا یه ک پیره ژنی
دانمارکی لی بوو و بهرامبه ری دانیشتبوو، بیري له م قسه یی ناو رومانه
روسییه که ده کرده وه. بیري ده کرده وه لاپه رکانی ده فتریکي بچکوله ی
سووری هه لده دایه وه که جار به جار بیره وهریه کانی خوی تیدا دنووسییه وه.
پیره ژنه دانمارکییه که ش، دیار بوو، ته ماشای ده فتره بچکوله سووره که ی
ده ست کوردو ده کردو کونجکولانه هزی ده کرد کوردو غریب و «په ناهنده»
بدوتی. له کوتاییدا، پیره ژنه دانمارکییه که - به پیچه وانه ی عاده تی
دانمارکیان - جگه ره ی که پیتشکه ش به کوردو کردو کوردو به قسه هیتا.

په راویزه کانی نه وروپا...

- جەنابت نىگار كىشىت؟

پىرەنەكە ئەم پىرسىيارەى لە كوردۆ كرد.

- نەخىر.

- ئەدى كەواتە، زۆر جوانە... روخسەتم دەدەيتى سەبرى ئەم خەتەنە
بەكەم؛ ئەم خەت و نىگارە قەشەنگانەى ناو ئەم دەفتەرە چىن؟.

كوردۆ لە ھەموو قەسە دانماركىيەكان تىنەگەشت:

- روخسەتم دەدەيتى بە ئىنگىلىزى قەسە بەكەين؟.

- بەلى، بىگومان، ئۆ... دانماركى باش نازانیت؟ لە جەنابتەم پىرسى
«ئەم نىگارە جوانانەى ناو ئەم دەفتەرە چىن؟».

- ئەمانە نىگار نىن، نووسىن، نووسىنى كوردىن بە ئەلفبىي
عەرەبى.

- مېمورى، لە شاگەشكەبى خۆمە كە بەم خەتە جوانانە پىدەكەنم، دلم
بە جوانىي ئەو كالىگراف و نىگارە زۆر دەكرىتەو كە تۆ دەلىي
نووسىن. كەواتە نووسىنى ئىو زۆر سىحراوى و ھونەرىيە. ئەم
جوانىيە لە نووسىنى ئىمەدا نىيە، تۆ چەند سالە لىرە پەناھەندەى؟.

- سالىك و ھەشت مانگە.

- لە كوئ دەژىت؟

- لە كۆپنھاگن. تۆ نىگار كىشىت، خانم؟.

- بۆ خۆم، بۆ خۆم رەسم دەكەم. ھەر بۆيەش ئەم خەت و نووسىنە
سەرسوپمىن و جوانانەى ناو دەفتەرەكەت سەرنجىيان راکىشام. كەواتە
تۆ كوردىت!

- بەلى. خۆشخالم بە ناسىنت، خانم، ناوم كوردۆيە.

- بىرگىت. من، ھەوالى ئىوھەم تەنیا لەناو رۆژنامەكاندا
خوئىندۆتەو.

- بىمورى، ناوى بەرپىزىت؟.

- بىرگىت. (۳)

كوردۆ لىي پىرسى:

- چ جۆرە رەسمىك دەكەيت، خانم؟.

- رەسمى تەنیايى! تەنیايى تاقە بابەتتىكى رەسمىكردنى منە. تۆ
حەقەن حەزىت لە رەسمە؟.

- ژمارەيەكى زۆر لە برادەرەكانم نىگار كىش بوون و لەگەلىاندا ژياوم،

دلم زۆر بە رەسم دەكرىتەو. راستىيەكەى، زىاتر لەناو كىتىب و
ئەلبومماندا رەسم دەبىنم.

- من نىووى زىاترى تەمەنى خۆم بە رەسمىكردن بەسەر بردووه. ئەم
پەنجە زەردەھەلگەراوانەم دەبىنى؟ ھەمويان بە رەسمىكردن ئاوا چىچ
و لۆچ ھەلگەران؛ تەنانت چاويشم، چاويشم ھەر لە سۆنگەى
رەسمىكردن ئاوا كۆكۆيىر بوون.

پىرەژن، بەدەم پىكەنىنەو، بەخاكەرايى و بىگوناھىيەكى
منداڵانەو، چاويكەكەى كوردەو چاوى:

- بەلى، جەنابى خۆشەويستم.

- لەوانەى زۆر پىشانگەت كوردەو؟.

- ھەرگىز. نەشمداونەتە ھىچ گەلەرىيەك. بۆ خۆم، تەنیا بۆ خۆم

رەسم دەكەم. (۴)

كوردۆ لىي پىرسى:

- كىرگارد دەناسى؟.

- كى؟

- كىرگارد!

- ئۆ... «كىەرگ گۆرد». دەپىرستم. تۆ چۆن دەيناسى؟

- ھەندى نووسىنم لەبارەى خوئىندۆتەو.

- بەلى ئەو تەنیا ئىستا زانىم بۆچى لەم دەمودەستەدا كىەرگ گۆردت
بىرھاتەو. ژيان و ھونەر و چارەنووسى من بە تەواوتى لەوەى ئەو

(۳) كوردۆ بە بىستى ناوى «بىرگىت» كەمىك بىدەنگ بوو، پاشان لە
دەو، بى ئەوەى ناگای لە پىرەژن بىت وتى:
- ناوتكى خۆشە.

پىرەژن، دىاريو، دلى بەم ھەستەى كوردۆ خۆش داھات، وتى:

- لوتفت ھەيە

پىرەژن، كەمىك بىدەنگ بوو، لە نىوان شەرم و ھەستى لە خۆكەراوھى
خۆیدا مات ما. سەبرى پەنجەرەى دەكرد.

(۴) كوردۆ ھەستى دەكرد جوانى و رۆشنىرى و مەزىيەتتىكى تراژىدىيانە
لەودىو سىما و قەسەكانى ئەم پىرەژنە (۶۵) سالىيەو قوئ دەدات.
بەتاييەتەش كاتى پىرەژن باسى تەنیايى كورد وتى: «رەسمى تەنیايى دەكەم.
تەنیايى تاقە بابەتتىكى رەسمىكردنى منە». كوردۆ يەكسەر «كىرگاردى»
بىرھاتەو.

دهچى. من و «كیهرك گۆرد» به تهواوهتى و تا موخى ئىسقامان دافماركىن، دافمارك ئەمەيه: تەنبايى، تەنبايى، تەنبايى. ھۆيكەشى ئەمەيه كە وتم: «من تەنبا رەسمى تەنبايى دەكەم».

كوردۆ لەناو فارگۆنى شەمەندەفەرەكەدا، بەتەواوهتى خۆى و ھەموو شتىكى سەفەرەكەى و ئامانجى سەفەرەكەى بىرچوو بۆو. كوئىكۆلانە و بە پەرۆشەو كەوتىو ھەموو ئەم گىروگرفتە سەرنجراکيشانەى ژيانى پىرەژنەكە؛ بەتايىبەتیش لەبەر ئەوئەى ئەمە يەكەم جارى بوو لە ژيانيدا كە گفتوگۆيەكى لەم شىوئەيە لەگەڵ مەروۇقيكى دافماركى بکات، بۆيە ھەزى دەکرد درێژە بە گفتوگۆکان بەدات:

- راستە، من تەنبا سالتىك و ھەشت مانگە لە دافمارك، بەلام و تىناگەم دافمارك ئەمەو ھەمان دافماركى سەردەمى (كیهرك گۆرد) بىت. - ئەوئەى تۆ ئىستا دەبىينىت، شىوئەى دەرەو و روخسارەكەيەتى. تۆ نەتوانىو بەچىتە بنج و بناوان و ناواخەكەى. ھەموو مەروۇقيكى دافماركى، بەردەوام، لە ھەموو چركەيەكەدا ھەست بە تەنبايى دەكات و دەترسیت:

لە ھەرپەشەى جودابونەو و پارچە پارچە بوون و بە تەنبا مانەو دەترسیت. ئەمەو جگە لەوانەى كە ھەر خۆشيان تەنبا و بە تەنبا دەژين، تۆ، لىرە، نىسبەتى خۆكوشتنەكانت لە دەست تەنبايى نەخوتىندۆتەو؟.

رۆژنامەكان دەلین: «نيسبەتى خۆكوشتن لە دەست تەنبايى، لە ولاتى سوید، لە چاو ھەموو ولاتىكى ئەوروپا زياترە»، بەلام من واتىدەكەم ئەم نيسبەتە زۆرە، لىرە، لە ولاتى ئىمەدايە! ھەر چۆنىك بى، ئەمە ھالى ھەموو ئەوروپايە، نەك بەس تەنبا دافمارك و سوید، ھىندە نەبى كە تراژىدياى ئەم تەنبايى لەناو دافماركدا خەست بۆتەو. ئەمەش لەبەر ئەوئەى ئىمە مىللەتتىكى بچووكىن ئىمە بە ھەموومان تەنبا پىنج مىلۆن كەسین، دەزانى؟ ئەوئەى مىلۆنىكمان پەناھەندەين.

- من نەمدەزانى مەروۇقى دافماركى ھىندە ھەست بە تەنبايى بکات. - با ئىمەى دافماركى، تەنناھت وەك وتم ھەموو ئەوروپا، لە دەست ئەم تەنبايى رادەكەين و كۆمەل پىك دەھىنين، لە ترسى تەنبايى باوەر بە يەكتر دەكەين و ژن دەھىنين و مێرد دەكەين، يان جەريەزەكارانە سەرى خۆمان بۆ ولاتانى ئەفريقا و ئاسيا و بەتايىبەتى رۆژھەلات

ھەلدەگرين. تەنناھت من وای دەبينم ئەوئەى ھەستى تەنبايى نەبىت، دافماركى نىبە، ئەوروپىش نىبە، تەنبايى، لىرە، رۆچۆتە ناو ھەموو ئىنجىكى ژيانى مەروۇ.

كوردۆ لەو دەمەدا شىعەرى (خوتنى پيس)ى رامبۆى بىرەوئەو، لە دلى خۆيدا وتى: «وايە» لە پىرەژنە نىگارکيشەكەى پرسى: - بەلام مەرجە ئەم واقىعە رۆچىتە ناو دیدى ھەموو ھونەرمەندىك؟.

- من بەلاى خۆمەو واتىدەكەم: ھونەرمەندى دافماركى ئەگەر باسى تەنبايى و بىكەسى مەروۇقى دافماركى نەكات، دافماركى نىبە، ھىچىش ئاگادارى تریە بىكەسەكانى دلى ئەوروپا نىبە! ئەسلەن ھونەرمەند خۆى پىوئستە زەنگى خەتەرەكە لىبدات و ئاگادارى تراژىديەكەمان بکاتەو. (كیهرك گۆرد) سەد و پەنجا سال پىش ئەمەو پىشبینى ئەمەوئەى کرد بوو كە مەروۇقى دافمارك و ئەوروپا بەگشتى ئاواى بەسەردىت و لەناو دەردى تەنبايدا دەلینەو.

پىرەژنەكە وەك ئەوئەى ھەرچى داخ و ھەسەرەتتىكى ھەيىو ھەلپىشتىت، ھەناسەيەكى ھەسانەوئەى ھەلکىشا. جگەرەيەكى دىكەى داگىرساند، پاشان جەنتا گولینەكەى خۆى کردەو، تاخە چكۆلەكەى ماکیازەكەى خۆى دەرھىناو بەرامبەر ئاوينە بچكۆلەكەى ناودەستى، كەوتە دەموچاوى خۆى.

كوردۆش، لەم نىوانەدا، بە ھەلى زانى لە چرچى و لۆچى روومەتەكانى وردبىتەو كە پاشماوئەى جوانىيەكى رەونەقدارى كۆنبا ھىشتا ھەر تىدا ھەشاردراو، ھەرەھا بۆيەكەمین جار ھەستى پىكرد كە ریزە دگانەكانى خواوئەى پىرەژنەكە تاخمن. سەیر لەوئەدا بوو: ئەو ھەموو تەمەنەى ئەم پىرەژنە تەپىرە، كە نىكەى (شەست و پىنج) سالتىك دەبوو، ھىچ كاریكى ئەوتۆى لە رۆحیات و جوانى دەروونى ئەم مەروۇ نەكردبوو.

كوردۆ دەبوست پىرەژن ھەست بەم رامان و تىبىنبايەنى ئەو نەكات، لە ھەمان كاتىشدا دەبوست لىتى پىرسیت:

- خانم، ببورە؛ تەمەنت چەندە؟ بەلام ئەم پرسىارەى بەلاو جوان نەبوو، يان بەلاى كەمەو بە شتىكى بى ئەدەبانەى دەزانى. ئەگەر زياتریش سەرنجى بدایەتە پەلە

سوررهکانی خوار ئەوک و جووتە مەمکە گەورە شۆرەکانی - که به تەواوەتی نیشانەکانی پیریتییەکی کەساسیان پتووە دیاربوو - لەوانەبوو پیرەژن ئەو کەفوکۆلە گەرم و کەلکەلە خرۆشێنە یۆ قسەکردن ھە ی بوو، داڕکایە تەووە چیدیە ئارەزووی قسەکردنی نەمایە. بۆیە لێشی نەپرسی ئاخۆ بێژنە یان لە گەل مێردەکی جودا بۆتەو؟ مندالی ھە یە یان نەخێر؟ دەوڵە مەندە یان ئاسایی؟ لە دلی خۆیدا وتی: «ھەموو ئەمانە چ بایەختیان ھە یە؛ مادام ئەم مرۆڤە ھەست بە تەنیا یی دەکات! پیرەژن ھەست بە بێکەسی و رزانەوێ خۆی دەکات لەناو تەنیا ییدا.. تەواو ئەمە یە مەسە لەکە».

- من بۆ خۆم تەنیا م. زۆر بە قوولیشەو ھەست بەم تەنیا ییی خۆم دەکەم.

پیرەژنە کە لەناکو، لەبەر خۆیەو، ئەمە ی وت. پاشان، لە توتی پەنجەرە ی فارگۆنە کەو، تەماشای دیمە نە شاخاویە راکردووە دوورەکانی دەکرد و وتی:

- ئێوێ رۆژھەلاتی، جیاوازن. رۆژھەلات شتیکی دیکە یە. کوردۆ نەیدەوێست ھیچی ئەوتۆ لە بارە ی خۆی بدرکێتی، بەلام تەنیا لە پێناو دلدانەوێ ئەم پیرەژنە بێکەس و رۆح سووکە، وتی: - من لەو تە ی لە دا ئارک، ھەست دەکەم بە درێژایی بیست و ھەوت سالی ژبانی رابردووی خۆم، ھەر لە تەنیا ییدا ژیاوم. کوردۆ دەبوێست لەمە راستگۆیانە تریش قسە بکات و بلیت: «تا ئێستا نەمتوانیوە، بۆ نمونە، ھیچ ئافرەتییکی دا ئارکی بناسم و بۆنی بەرۆکی ھیچ یەکیکیان بکەم»؛ بەلام سەیری کرد «ئەم دان پێنانە» وەک پیاویکی لاوازی پێشان دەدات.

- کەواتە، دەبینی؟ کەچی تۆ پێشتر دلی منت دەدایەو؟ - بەلام خانم، من پەناھەندەم پەناھەندە یەکی وەک من: نەزمانی ئێو دەزانم، نە کولتور تان، نە دا بونە ریتان.. نە وەزبە یەکم لەناو تان ھە یە، ھەقی خۆمە تەنیا بژیم و تەنیا بێنمەو ھەست بە تەنیا یی بکەم.

- من باس لە ولاتی خۆتان دەکەم: ئێو بۆ یە کتر و لە گەل یە کتر و لەناو ولاتی خۆتاندا! نازانم؛ من لە کتیی رۆژھەلاتناس و فیلم و ھەکا یە تەکانەو یتیم گە یشتوو: ئێوێ رۆژھەلاتی نازانن تەنیا یی و

جودا بونەو ە چییە، نمونە ی خۆشەو یستی و پێکەو ە ژبان و کۆمەلخواری و خێزان و تەبا یین.

- دەنا، دلئام لیت شاراو ە نییە، ئیمە ی رۆژھەلاتی، ھەموومان خۆزگە بە ئەوروپا دەخواین.

- ئەمە یان ھۆیە کە ی ئەو یە کە ئێو ئیستا لە دەست جەنگی ک رادەکەن کە بە سەرتاندا سەپاوە.

- نەخێر. ھەر خۆزگە بە پێشکەوتنی ئەوروپا دەخواین.

- دە، کەواتە، ئێو پێویستە ئەوروپا یەکی جیاوازی بۆ خۆتان دروست بکەن!.

- بۆچی؟ بۆچی جیاوازی؟

- چونکە ئەوروپا ی ئەمرۆی ئیمە تەنیا ییە، ئەم تەنیا ییە کوشندە یە ی کە دەبینیت! ئیمە خۆمان ئەوروپا ی خۆمان دروست کرد، ئێو ەش ئازا بن: خۆتان ئەوروپا ی خۆتان دروست بکەن! (۵)

(۵) کوردۆ لەناو خۆیدا کەمێک داشکایەو، ھەستی کرد نوقتە یەکی لاوازی ئەمێ درکەند. ئایا مەبەستی چییە کە دەلی «ئیمە خۆمان ئەوروپا ی خۆمان دروست کرد.. ئێو ەش ئازا بن: خۆتان ئەوروپا ی خۆتان دروست بکەن»؟! مەبەستی ئەو یە کە ئیمە ی کورد لە ولاتی خۆماندا، تەمبەل و کەودەن، ھەر خەریکی شەر، ژن و ئافرەتەکانی خۆمان بەستۆتەو ە دێین لێرە (لە ئەوروپا) بە دوا ی سیکس و ژن و عەقل و ئاسوودە ییدا دەگەڕێن؟ یان مەبەستی ئەو یە کە بە کوردۆ بلی «فەرمسو، ئەو تە ئەنجامی ئەو ی کە تۆ ولاتی خۆت جێھێشتوو ە ئەوروپا ت بە ھەشتی سەرزەمین زانیو»، ھەبێ و نەبێ ئەم پیرەژنە نیگارکێشە ژمارە یەکی زۆر لە پەناھەندە ی رۆژھەلاتیی وەک ئەمێ لە دا ئارک ناسیو ە ھەموو نەتینی یەکی ژبانی پەناھەندە یەکی تەنیا ی وەک ئەم ناگادارە! خەلکی ئەم ولاتە یە و قاییلە ھێندە یاغنیش بیت کە نەزانیت دۆخی ژبانی «پیاویکی پەناھەندە ی کورد لە دا ئارک» چۆنە و چۆن نییە؟ لەوانە یە ئیستا بەزە ییەکی زۆریشی بە حالی کوردۆدا بێتەو ە بزانیت، وەک ھەموو پەناھەندەکانی تر (لبنانی، فەلەستینی، سریلانکی، ھیندی...) کە حالی پیاویکی بیست و ھەوت سالی پەناھەندە ی بێ ژن، چەنێک کوشندو نالەبارە!

دەردو نسکو و جەژمەتی ھەموو ئەو نیو ەشەو ە درەنگانە چەنێک پێ سفتوسۆ یە کە بە تەنیا یی، سەرخۆش، لە دیسکۆتیک یان لە بارپتیکی پێ ئافرەتەو «بەدەستی بەتال» دەگە پتیتەو ە ھیچ کچیک، ژنێک، تەنانەت بیوژنیکیش نابیت لە کاتی کوژاندنەو ی گلۆپیکدا پیت بلی «شەو شادا».

كوردۆ، چاوشكاو، بىم قىسەيەي پىرەژنەكە زۆر بەسەر خۆيدا
شكايەو. نەشى دەويست لە پىش ئەم پىرەژنە زىرەك و راستگۆيەدا،
خۆي بە شكاي و دۆراوى پىشان بەدات ھەولئى دا بەراڊەي ئەو،
راستگۆيانە قىسە بكات:

- من لىرە بى ژن و مالىم، بەلام ھەرگىز بەو راڊەيە ھەست بە
كوشندەي ئەم تەنيايە ناكەم.

- من مەبەستم لە قىسەكەي پىشوم ئەو بوو: تۆ بە ھەمان ھالى
ئىستەت، ئەگەر لە ولاتى خۆتدا بوويتايە، ھەست نەدەكرد
بەختەو تەرتىب؟

- با. بەلام من نەمتوانى لە ولاتى خۆمدا مەينەو.

- ھەلبەت دەزانم، لاي ئىو جەنگە، بەلام پرسىياري من لەسەر
سىستەمە خىزاندارى و كۆمەلايەتى و رۆحىيەكەيە.

- بىگومان لەگەلتام.

- من غەربىيى مېردە كۆنەكەم و مندالەكانم دەكەم، غەربىيى
مندالەيى خۆم و ھەرزەكارىم و گەنجىيى خۆم دەكەم. ئەوروپا غەربىيى
سەدەكانى سازدە و ھەژدە و نۆزدەي خۆي دەكات...

- منىش غەربىيى شارەكەي خۆم.

- كەواتە، ئىمە ھەموومان غەربىين، ھەموومان تەنياين. ھەر يەكەو
غەربىيى شتىك و كەسەك دەكەين، ھەر يەكەو شتىك و كەسەكەمان
لە نوقسانە.. ھەجەي يەكتەين.. پىتويستيمان بەيەكتەر ھەيە..
گوناحين. (٦)

لىرە بەدوواو، ھەردووكيان، ماوہيەك بىدەنگ، مات؛ ھۆن ھۆن-
بەي فرمىسك- بەسەر مەيتى تەنيايى و بىكەسى خۆياندا دەگريان.

كوردۆ لەناكاو، كاتى چاوى كەوتە سەر روخسارى ماندووى
پىرەژنەكە، دىتى: پىرەژنە پىلوو ماندووەكانى خۆي، لەودىو چاويلەكە
چوارگۆشەكانىيەو، وردە وردە لىك دەنيت و خەو دەبىاتەو. لەو
دەچوو ماوہيەكى يەكجار زۆر بووئى ھىندەي ئەمەق قىسەي نەكردىت.

(٦) كوردۆ لە دلى خۆيدا وتى: «نەمدەزانى ئەوروپا ھىندە زەبوون و تەنيا و
بىكەسم دەكات»، «نەشمەزانى ئەوروپا بۆ خۆيشى ھىندە غەمگين و تەنيا و
كەساسە».

خۆ بە ھەمان شىو (كوردۆ)ش، نە لەگەل براڊەرە كوردەكانى لە
كۆپنھاگن نە لەگەل ئەو پەناھەندە فارس و لبنانى و سربىلانكى و
فەلەستىنيانەي كە لە ئاپارتمانەكەي ئەودان ھەرگىز ھىندەي ئەمەق
قىسەي نەكردووە! ئەمىش ماندووە! زۆرىش ماندوو.

كوردۆ سەرى بەپىشتدا نەواند و پىشتى ملئى نا بە نەرمايى
كورسىيەكەو ھەو كەوتە ناو خەيالى عەشقەكەي خۆيەو: يەكسەر ئەو
بەيانىيەي بىرھاتەو كاتى پۆستەچىيەكە لەودىو دەرگاگەو، تەپ،
تەپ، تەپ، كۆمەلەك رۆژنامەي ئىعلانات و پۆرپاگانەي فرىڤاڊە نيو
ژوورەكەيەو؛ ئەمىش بۆيى تاقەتى و رەواندەو ھەستى تەنيايى
خۆي، چو يەكەك لە رۆژنامەكانى، لاڤەرە بە لاڤەرە ھەلدايەو دىتى
لە يەكەك لە گۆشەكانى (يەكتەي ناسين)دا كچىكى جوانى جەيلى
قەزەردى چاوشين لە ژىر رەسمەكەي خۆيدا نووسىويەتى كە خەلكى
شارى (سكاگن)ە لە جەزىرەي ژىلاندى باكوورى دانمارك (لە گەرەكى
تۆستغۆب، شەقامى پۆندى، خانووى ژمارە (٧))؛ ھەزدەكات
پىاوئىكى رۆژھەلەتەيى خۆين گەرمى قۆز بناسيت، بەلام بە دوو مەرج؛
يەكەم: پەناھەندە بىت و ئىقامەي پۆلىسى ھەبىت و زمانى دانماركى
يان ئىنگلىزى باش بزانيت؛ دووهم: ھەز لە ئەدەبىيات و رەسم و
خۆيندەو بەكات و پىاوئىكى رۆمانسى و عاتىفى بىت!

ئى ئەمىش، كوردۆ، «كوردۆ سەيلى كەشى خۆين گەرمى قۆز»، كە
كاتى خۆي سالانىكى زۆر، لە خانەقەين، قۆزى و كەشخەيى ئەو،
بىشتەخۆشەي دەمى كچە جوانەكانى «ئەدەدەيى ئەو» و پاشانىش
كۆلپىرى ئادەبى مووسل بوون لە بەشى ئىنگلىزى؛ ئەو تەنياست، وا
نەزىكەي بۆ دوو سال دەچى تامى ژن و بۆنى بەرۆكى ھىچ كچىكى
نەكردووە. راستە؛ لىرە، لە ئەوروپا، كچ پەيدا كردن بە قۆزى و
كەشخەيى نيە! رزايەو ھىندەي لەناو تەنيايى و بى كچى و
بىكەسىدا پىاوئەيى خۆي بترنجىنيستە نيوكونى دۆشەگە
قەدكراو كەنەو! ھاوئىكانى خۆي «سامان، عەبدوللا، مەغدىد،
ژىلووان..» لەگەل پىر و پىرەژنى پەنجا سالى و شەست سالى دەژين،
كەچى ئەم ئەوئەشى پى ناكريت!

راستىيەكەي، خۆ ئەم ئەوئەشى دوو جارن بۆ ھەلەكەوت: جارىكيان لە
(ئايرىش بار) و جارىكەي تريان لە (تيفۆلى)؛ بەلام نەبوستووەو

حه زناكات- پیتی شهرمه- خه لک په نجهی بۆ رابکیشن! باش نییه وهک (شیروان) و (رهحیم) نه چوو له گه ل نیره مووک و نهو پیاوانه ی ده یانه وی خویان بکه نه ژن، به زمی خوی به سستی و له گه لیان بژیت؟. که واته، بۆ نا؟ جیگه ی خوی ته تی ئه م ریگه یه تا قی بکاته وه له م ده روا زیه بدات! سه فه ریگه و وا به ریگه یه، هه لته ک هه لته ک، له ناو فارگونی شه مه نده فه ردا، خه ون ده بیی، ئا واته خوازه، بۆ نا؟ بۆ نه چی؟. کچیکی جوانی دالمارکی ریکو پیک، مادام داوای نه وه ی کردوو که پیاوه که پتو یسته «رۆمانسی و عاتیفی» بیت و هه ز له ئه ده بیات و ره سم و خویندنه وه بکات، مانای وایه کچه که بۆ خویشی دیاره رۆمانسی و عاتیفییه و هه ز له ئه ده بیات و ره سم و خویندنه وه ده کات. له وه ده چی له ئه وروپا، نه و کچانه ی له ده ره وه ی پایته خت و له شاره دووره کاندایه ژین یان له گونده کاندایه، هه مان سروشت و ئاکاری کچانی ناو پایته خت و شاره گه و ره کانیان نه بیته؛ وهک نه وان بلن دفر و لووت به رز نه بن؛ ساده یی و کچایه تییه کی ده شته کییانه یان جار ی هیشتا له ناودا مایته وه!

به لێ، به ده سستی شارستانیه ته قه ره با لعی نه وروپیی خۆپه رست، به ته واهه تی پیس نه بوون. وایه کچانی گوند و ده ره وه ی شار، هه مه ن، خویتنیکی پاکی کچانه ی خۆمانیان تیدا ده ژی، به لام بۆ نه چوو، پیتش نه وه ی سواری شه مه نده فه ر بیت، له ماله وه، پاک پاک، نه و سمیله که شه زله ی بتراشیت؟. کچی دالمارکی، به شیوه یه کی گشتی، هه ز له سمیل ناکه ن. ده ی، ده میکی تر، هه ر له ناو توالتی شه مه نده فه ره که ده ی تاشیت.

به لام نه خیر، نه، نه م خوی چۆنه و چۆن بووه، با هه ر وهک خوی میینته وه. کئی نالی له و کچانه یه که هه زیان له سمیله؟ با جار ی بزانی چۆن ده بیت! (۷)

- نه و ده مه ی شه مه نده فه ر جه زیره ی شیلاندی کۆپنه اگن جی ده هیلتیت به ره و دوور گه ی (ئۆزنسه)، ده چیته ناو پاپۆریکی

(۷) کوردۆ، به ده م نه م خه یالاته خۆشانه یه وه تاسه ی گه یشتنه (سکاگن)، به رامبه ر پیره ژنه که، ورده ورده پیلوه کانی که وته سه ره که ترو له ئاکامدا که وته خه ویک ی قووله وه.

زه به للاحه وه، ئیدی پاپۆره که ش، له سه ر پشتی ده ریا، شه مه نده فه ره که ده گه یه نیته شاری (ئۆزنسه). من له و کاته دا دلم نه هات له خه وت هه لبتستیم، نووستنیک ی قوول نووستبوویت، به ته نیا دابه زیم و چوومه ده ره وه چوومه سه ر پشتی پاپۆره که و قاولتییه کم کرد.

کوردۆ وتی:

- من نه مه م نه ده زانی. جار یکیان خه به رم بووه وه، شه مه نده فه ره که راهه ستابوو، دیار بوو دیسان چووبۆوه نا و پاپۆره که. دنیا تاریک بوو، تۆش خه وت لێ که وتبوو. نه فه ریک (پیاویکی پیر بوو) له ته نیشت تۆ دانیشتبوو. هه لسام چووم ته و الیتیکم کرد و نانیکم خواردو هاته وه.

- به لێ. نه مه دیسان، شه مه نده فه ره که، بۆ جار ی دووهم، چۆته وه ناو پاپۆر. په ری نه وه ی نیوان دوور گه ی (ئۆزنسه) و (ژیلاند) بووه.

- من نه مه یه که م جار هه م ریگه یه ده گر مه به ر.

- نه ری به راست، تۆ، بۆ کو ی ده چیته؟

- بۆ شاری سکاگن.

- به راسته؟.

- به لێ.

- من خه لکی نه ویم.

- به ئیش هاتبوویه کۆپنه اگن

- نه خیر. من بیست و دوو سال زیاتره نه هاتبوومه کۆپنه اگن. هه ر

له و ده خته وه ی له گه ل میرده که م له یه کتری جودا بووینه وه، ئیدی (سکاگن) م جی نه هیشتوووه. دووای رابوورینی نه م بیست و دوو ساله ش نه مه یه که م جار هه دیمه کۆپنه اگن. چووم سه ریکم له کوره که م دا، سی سال و شتییک بوو نه میینیوو.

کوردۆ، له کاتی که دا سه یری پیره ژنه که ی ده کرد و گو یی لێ راگرتبوو، له نا کاو - خویشی نه ی ده زانی بۆچی؟ - هه سستی به ره زا گرانیی نه و پیره ژنه ته رییره کرد؛ هه سستی کرد له سه ر دلی زۆر گرانه که نه م ریگه دوور و درێژی له گه ل نه م پیره ژنه زۆریلی و ده له قۆره ته ی کردوووه.

لیتی پرسی:

- چه ندمان ماوه بگه ینه سکاگن؟.

- ده میکه شاری ئۆلبۆرگمان ره ت کردوووه.

ته ماشای سه عاته که ی کرد:

- پيم وايه چاره گه سه عاتيتكي ديكه ده گه ين.
پيره زن نه مه ي وت و هه لسا يه سه ر پي، له ناو ده رگاي فارگونه كه دا
وتي:

ئە، پیتی نەوتبوو، پیتی شەرم بوو، یان بەلای کەمییهو هەستی دەکرد
ئەمە (ئەگەر پیرەژێنە کە پێ بزانیّت) لە شەخسیەتی کوردۆ کەم
دەکاتەو. هەر چۆنیک بێ، بە پێویستی نەزانی ئەم نەینییە خۆی
بدرکێنێ، وتی:

پیرەژن، پېش من كهوت. ملی پېوهنا، زۆركه يېخووش، به غار، به ناو گيا و گۆله نهرم و فينك و نيمچه تهره كه دا. منيش به دوايه وه، سست، رامابووم، مات، غهريبانه، وهك بلایی به پتيويستی بزنام كه سيك بيتته پيشوازيه وه؛ چاوم به ناو خانووه كاندا دهگيرا. له دووره وه، پانوی هه لواسراوی سهر نيوجه وانی شه قامه كه م خوينده وه: توستغوب، شه قامی پرۆندی.

به دواي شوين پتي پيره ژنه كه وه، كه يېخووش، له گهل يه كه مين ههنگاو مدا بۆ سهر شه قامی (پرۆندی) زهرده خه نه يهك كه وته سهر ليوم؛ سهرتاپاي رۆح و دل و جهسته می ئاودايه وه. شاگه شكه، گيانتيكي ديكه م به بهردا هاته وه.

له سهر شه قامی (پرۆندی)، له ناکاو ديتم:

پيرەژن، له بهردهم دهركاي ماتيک وهستا، کليلی خسته ناو کونی دهركاگه وه. کاتي من گه يشتمه لای، نهو خهريکی کردنه وهی دهركاگه بوو. به زهرده خه نه يهکی گهش و ئاسووده وه لي می پرسى:

- هاوړيکه ت ناوی بېرگيت-ه؟

زۆر سه یرم پي هات:

- چۆنت زانی؟

به دهستی چهپ لايه کی دهركاگه ی خسته سهر گازاره ی پشت، گوتي: - به خير بيتي بۆ گهريکی (توستغوب)، شه قامی (پرۆندی)، خانووی ژماره (۷). ئېرهيه! تۆ میوانی منيت.

وهك نه وهی سېحريكم لي كرابيت، به سهر سوړمان و په شوکا و بيه وه چاوم به نيوجه وانی دهركاگه دا دهگيرا.

ته وواو بوو: ژماره (۷)، شه قامی پرۆندی!

تازه، خو له گهل پيره ژنه كه دا ببوينه هاوړي، فهرمووشی لي کردبووم، دهركاگهش ئاوه لا بوو.

به خۆم وجهه تها كه مه وه چومه ژووره وه: چه په ساو!

پيرەژن به خير هاتنی ليکردم و وتی:

- فهرموو دانیشه.

له ناو چيمه نه كهی دهسته چهپدا، له سهر كورسييه ك دانيشتم. پيرەژن ديار نه ما. به خۆم وت «ته ووا»، «ناوی بېرگيته» له ناکاو، هاته وه و په رداخيک ناوی دايه دهستم. پيش نه وهی ئاوه كه بخۆمه وه. لي م

پرسی:

- به راستی، تۆ بېرگيت پۆل سوئی؟!

پيرەژن ناسنامه كهی خوئی دهريئا و دايه دهستم. ته ماشام کرد: (بېرگيت پۆل سوئ. ماموستانای خانه نشين. له دايبووی سالی (۱۹۳۸) سکاگن. گهريکی توستغوب، شه قامی پرۆندی، خانووی ژماره (۷)). هه مان نهو ناو و ناو نيشانه ی كه له گۆشه ی يه كتری ناسيني رۆژنامه كه دا خويندبوومه وه، هه مان نهو ناو و ناو نيشانه ی كه منی له كۆپنهاگه وه هينا وه ته ئيره! پيم وت:

- به لام تۆ وينه ی كچۆله يه کی جحيلت له لای ئيعلان كه هه لواسيبوو!

- نهو وينه يه، وينه ی زه مانى گه نجيتيم بوو، خۆم به ئانقه ست نه مه م کردبوو.

- بۆچی؟

- نه گهر وام نه کردايه، تۆ دههاتيه لام؟

ئاوه كه م خوارده وه و په رداخه كه م دايه وه دهستی.

پيرەژن، دلخوش، چو سيني و په رداخه كه بباته وه؛ وتی:

- ئيستته ديمه وه.

له دواوه، ته ماشايه کی كفل و سمتی خړ و شوړيم کرد. هه وه سی ئه وه م هه ستا كه يه كسهر بچم له ژووره وه نهو كفل و سمته خړه سپی و سۆله ی بنيمه ژير خۆمه وه.

له دلی خۆمدا وتم: «قهيدی چييه؟ زۆريه ی برادره كانم، مه غديد و ژيلوان و عه بدوللاو سامان.. هه موويان له گهل پر و پيرەژنی په نجا سالی و شه ست سالی دهژين، منيش با وا بكه م»، «ناخ»؛ «له وه دهچی ئيمه ی جيلي گه نجی ئاواره ی نهو روپا، هه موومان ههر په راويزين: په راويزه كانی نهو روپا».

پاشان، به خفه تتيكه وه به خۆم وت:

- نزيكه ی دوو ساله، له كۆپنهاگن، له ناو ته نيایی و بيكه سيدا پيشام؛ بۆگه نم کرد. بېرگيت ژنيکی ميهره بان و رۆشن بيره، «هيچ نه بي بۆ فيرپوونی زمان».. ته وواو.. له گهلیدا دهژيم... (۹)

(۹) كوردۆ له كۆپنهاگن بليتي گه رانه وهشی برپيوو. له سهره خو، بليتي گه رانه وه كهی له باخه لی خوئی دهريئا و دراندى.

که پیره ژن هاته وه ناو چیمه نه که ، کوردۆ له سه ر کورسییه که
دانیشتبوو ، سه ری شوێ کردیژه سه ر میژه که ی به رده می و ته ماشای
بلیته دراوه که ی سه ر میژه که ی ده کرد.

پاریس - هه ولێر
۱۹۹۳ - ۱۹۹۹

راکردوو

که له چایخانه که دانیشتم و پشتم دایه کورسیه که، ده موبست که میک بحه سیتمه وه؛ یه کسه رهستم کرد قاچی راستی خومم له نوردو وگا که ماندا له بیر کردوه.

من به درپژایی ژبانم هه رگیز قاچی خومم له هیچ شوینیک له بیر نه کردبوو، ئەمە یه کهم جار بوو شتی ئاوهام به سه ره بئ. کاتی هه لسه وه پرۆم، چایچه که، که پیاوکی ره شتالهی عه ره بی ئه و باشووره بوو، له بهرده رگای چایخانه که دا به سه رسورما و به وه لیتی پرسیم، وتی:

"ها؛ رویشتی!"

وتم: "نابینی؟"

وتی: "چی؟"

وتم: "قاچی راستی خومم له نوردو وگا که ماندا له بیر کردوه."

پیکه نی، وتی: "تۆ چه ند ساله سه ربازی؟"

وتم: "ته نیا دوو مانگه."

وتی: "هه قی خۆته؛ رانه هاتووی."

به تاقه قاچیکه وه، به شه له شه ل رویشتم؛ گه یشتمه وه نوردو وگا که مان. دووای ماوه یه ک چاوه روانی له بهرده م ژووری ئەفسه ره که ماندا، ریکه یان پیدام بچمه ژووره وه. به هه ناسه برکیوه، سلاوکی سه ربازیم بۆ ئەفسه ره که مان کرد، وتم:

"ببوره گه وره، قاچی راستی خومم له مهیدانی مه شقکردندا لی له بیر چوه."

ئەفسه ره که تووره بوو، به سه رما شیراندی:

"بۆ شتی ئاوها مه یه ره لای من، بچۆره لای عه ریفه که تان."

چوومه لای عه ریفه که مان، هه مان شتم کرد، هه مان شتم وت. ئەویش به هه مان شیوه، وتی:

"بچۆ لای نایب عه ریفه که تان."

نایب عه ریفه که مان ناوی مه جنوون موجریم حه رامی بوو، بانگیان ده کرد نایب عه ریف مه جنوون. پیاوکی هه تابلایی به نه زا که ت بوو. له گه لم هات و بردمیه ناو جبه خانه یه کی گه وره، تاریک: پر بوو له

دهست و قاچ و سه ر و لووت و گوئی و ران و پشت و په نجه ی مرۆف. وتی:

"بگه ری؟"

خوار و ژووری ناو جبه خانه که گه رام، قاچه بزربووه که ی خومم نه دۆزییه وه. خه ریک بوو له خه فه تان دلم شه قی ده برد. وتم: "چی بگه م؟"

وتی: "که واته له مهیدانی مه شقکردندا لیت بز نه بووه."

وتم: "با. ئەم ئیواره یه، پیش ئه وه ی دهست به مه شقکردن بکه ین، هه مبوو."

به توندیی وه دوو پاتی کردوه:

"نه، له نوردو وگا لیت بز نه بووه."

- با.

- درۆده که ی. له شوینیکی دیکه لیت بزربووه.

ده رگای جبه خانه که ی کلیدا، وتی:

"ئەم شه و جاری بگه ریوه مال، سبهینی سؤراغیکی ده که ین."

بۆ سبهینی و دووسبه ی و سئ سبه ش هه یچم نه دۆزیه وه. به م شیوه یه نۆر ژۆان به بی قاچی راست ده چوومه مه شقکردن: حه زم نه ده کرد قاچی خه لکی دیکه له خومم به ستم. بۆ ده یه مین رۆژ وتیان: "له باشووری عه راقدا هه رشیکی تازه ده کریته سه ر دوژمن؛ ده تنیرینه جه نگ!"

وتم: "من ناتوانم، چونکه قاچی راستم نیه." وتیان: "قه یناکه؛ قاچیکت ده ده ینی." نایب عه ریف مه جنوون له گه لم هات، بردمیه ناو جبه خانه تاریکه که. قاچیکی له ناو کومه لیک دهست و قاچ و سنگ و رانی مرۆفدا راکیشا؛ دامیی، وتی:

"هانئ، تاقیی بکه وه!"

قاچه که م تاقیکرده وه. زۆر کورت بوو. وتم:

- ئەم قاچه بۆ من نابئ، گه وره؛ زۆر کورته.

قاچیکی دیکه ی ده ره ینا، قاچیکی ره شی درپژئی تووکن بوو. دایه ده ستم، وتی:

- ئەی بزانه ئەمه چۆنه!

تەماشایەکم کرد، وتم:

"گەرەم، ئەم قاچە یەكجار درێژە، بۆ من نابێ."

ئەم جارەیان قاچیکی دیکەى راکیشا: قاچیکی خویناوی، لە سێ چوار لایان گوللەى پیکەوتبوو، شوێنى گوللەکان رەشەلگەراییون. وتی:

"هانى، ئەمەیان!"

من، کە دەموست بزرپوونى قاچم بکەمە هەنجەت بۆئەوێ نەمێنرە سەنگەرى شەڕ، وتم:

"گەرەم، ئەم قاچە گوللەى پیکەوتوو، جگە لەوێش زۆر ناشیرینە."

نایب عەریفەکەمان بەم قسەىەم تووڕەبوو. لەناکاو سەرى خۆى لیکردەوێ و داينايە سەر مێزەکەى بەردەمى؛ وتی:

"سەیرکە، من تەنانت سەرىشم سەرى خۆم نیه، کەچی سەبەینى، وەکو تۆ، دەبێ بچمە سەنگەرى شەڕ."

پاشان سەرى خۆى هەلگرتەوێ و خستیهوێ شوێنى خۆى. توند و تووڕەتر درێژەى بە قسەکانى دا:

"تۆ تەنیا قاچى راست نیه، کەچی پێت سوغرەیه لەگەڵمان بێیتە شەڕ."

من کە ئەم دیمەنە سامناکەم دیت، بەزەبیم بە نایب عەریفەکەماندا هاتەوێ. لەروو مام، نەمزانی چی بلیتم. پاشان گوتیم لە ئەو بوو، بە گازاندەیهکى هاوڕێیانەوێ، قسەیهکى کرد، کە بەراستى، کارى لى کردم:

- ئێوهى کورد هەمووتان هەر وان، هەمیشە دەتانهوێ خۆتان لە ئێمەى عەرەب جیا بکەنەوێ.

ئەم قسەیه وای لیکردم تەریق بيمهوه، لە دلى خۆمدا گوتم: "عەبیه، با هەست بەوێ نەکات کە من بزرپوونى قاچم دەکەمە هەنجەتى نەچوونە جەنگ!"; "با وایشى لیک نەداتەوێ کە کورد ترسنۆکن یان لە شەڕ دەترسین"، وتم:

"گەرەم، دلگران مەبە!" بە ناچار بیهوێ دەستم بۆ ناو قاچەکان

درێژکرد: "دەى، قەیناکە، قاچیکم بدەى!"

- کامەیان؟

- هەر کامەکیان بێت.

کە گەرەمەوێ مالى، دەموست بچم جانتا و بارگەى خۆم بپێچمەوێ، بۆئەوێ سەبەینى بەرەو سەنگەرى شەڕ بەرێ بکەوێ. لەناکاو دیتم قاچە راستە بزرپووەکەم نامەیهکى بۆم ناردبوو. بەشپێر زەبیهوێ نامەکەم کردەوێ. خەریک بوو لە کەیفخۆشییان شاگەشکە بيم.

قاچە راستە بزرپووەکەم لە نامەکەیدا نووسیویوێ، کە چەند رۆژێک پێش ئێستا، پۆلیس لەناو بازاری شارەکەدا داواى ناسنامەیان لیکردوێ؛ ئەویش لەبەرئەوێ هیچ ناسنامەیهکى پێ نەبوو، پۆلیسەکان وایانزانیهوێ فیرارە؛ گوتویانە: "مادام کورده و فیرارى کردوێ، با یەکسەر بینیرینە سەنگەرى شەڕ". ئەویش لەناو بازارەکەدا خۆى لەدەست پۆلیسەکان راپسکاندووی و رایکردووی، هەر بەراکردن و غارەغار تاکو بەغدا رانەوێستاوێ؛ لەوێش ناسنامەیهکى دەسەڵبەستى پەیدا کردووی و چۆتە گەراجى کندی: سواری پاسیکى هەژدە نەفرى بوو و گەراییوێ هەولێر.

قاچەر راستە بزرپووەکەم، بەم نامە بەپەلەیهى، بەراستى، سەرتاپای رۆح و جەستەمى داچلەکاند. سەیرم پێدەهات: ئەو قاچە بەستەزمانەم چۆن توانیویهتى بە تاقى تەنیا ئەو جەریەزەبیه بکات و خۆى بگەیهنیتەوێ هەولێر! لە هەموویشى سەیرتر ئەو بوو کە لەو نامەیهیدا داواى لیکردبووم منیش وەک ئەو فیرار بکەم و بگەرێتمەوێ هەولێر. لە نامەکەیدا بە خەتیکى زۆر شپێر زە و تیکەل و پیکەل نووسیویوێ:

تکات لێدەکەم بگەرێتوێ، من بەبێ تۆ ناتوانم بژیم. بە زووترین کات فیراربکە و وەرەوێ هەولێر! ئێدى لێرە چارەسەرێک بۆ خۆمان دەدۆزینەوێ، دەچینە ئێران یان دەچینە تورکیا، لەوێشەوێ خۆمان دەگەیهنێنە ئەوروپا. بۆ خۆمان لەمەودوا لە ئەوروپا بە خوشى و شادی دەژین...

- بە زووترین کات بگەرێتوێ؛ من بەبێ تۆ ناتوانم بژیم...

ئەم قسانە، دواى تەواکردنى نامەکە، لە مێشکەدا دەزرنگانەوێ.

عارهقهیهکی سارد سهرتاپای لهشمی داگرتبوو. له ژوورهکهمدا دانیشتبووم و ههردوو کارهلاکم لهناو دهستهکانی خۆمدا راگرتبوون، دهیان هزری ماندووی جۆراوجۆر به میشکدا تیدهپهپین.

- به زووترین کات بگهړیوه؛ بۆ خۆمان دهچینه نهوړوپا...!

بیرم دهکردوه: من و رۆح و سهر و میشکم زۆر لهوه ماندووتر بوون که بتوانم فیرار بکه، و رینگای جهریهزیهی و چوونه تورکیا، لهویشهوه گهیشتنه نهوړوپا بگرمه بهر. به خۆم و تهمنه بیست و نۆ ساله ی خۆمهوه ههستمدهکرد ژیان و داهاتووم، نهگهچمی لهم جهنگه شووم و بیمانایهشدا بههدهر یجیت، بهلام نهوهنده ناهینتی که ئیدی هیچ جهریهزیهیهکی نهزۆک و غههگینی دیکه ی لهپینا و بکه. له ژوورهکهمدا، لهسهر کورسیهک دانیشتم، دهستمدایه قهلهم و کاغهزیک، کهههقه سهر نووسینی نامهیهک بۆ قاچه راسته خۆشهویستهکه. به دلێکی پر له ههژمهت و تاسه و فیگاری، چاو فرمیسکاوی، نووسییم:

ئه ی قاچه خۆشهویستهکه!

لیم بیووره؛ من رۆحم یهکجار ماندووه. لهوانهیه خۆشت باش ههستی پی بکه، که من لهدهست ژیان و داهاتووی خۆم رادهکه. ههمیشه لهدهست خۆم رادهکه. من ههست دهکهه توانای هیچ جهریهزیهیهکم نهماوه؛ ناشتوانم چیتر چیت له خۆشی و جوانیهکانی ژیان ببینم: نه لهناو ولات و نه له نهوړوپاش. من و نهوهی من، کۆمهلیک گههه بهدبهخت و رهههه پۆ بووین، بووینه قوربانیهی سهردهمی خۆمان: قوربانیهی شهپر و جهنگه پیسهکانی نه و گهه و کهرانهی که نهمرۆ فهزمانه وایهتیه ئیمه دهکه. من زۆر ماندووم، زۆر زۆر ماندوو. تۆش ئیتتر، نهگهر سهفهری نهوړوپات کرد، سهفهری خۆت بکه و برۆ؛ خوا ئاگادارت بی! ئاواته خوازم که بهختهوه و سهرکهوتوو بیت ...

١٩٨٩

لامارتین

له پاریس، شهش ههوت مانگ بوو به دووای کاردا ده گه پام.
 رۆژتیکیان، که ئیدی ته نیا بیست فیهنکم له باخه مابوو، چوومه
 ئازانسی ANPE و تم به لکو کاریکم دهست بکه ویت و پیتی بژیم.
 له سالۆنی ئازانسه که دا، له گه ل کۆمه لیک خه لکی دیکه ش:
 فه ره نسی، غهیره فه ره نسی؛ کچ، کور، سپی، رهش، سوو..
 دانیشتبوون و چاوه پیمان ده کرد. دووای نزیکه ی سه عاتی که
 چاوه روانی، کاتی نۆزه ی من هات، چوومه ژووره وه. له ویدیو میتزه که وه،
 ژنیک دانیشتبوو، وتی:

- فه رموو!

له سه ر کورسیه که دانیشتم. ناسنامه که ی خۆم پیتی نیشان دا، وتم:

- بیکارم. هاتووم به دووای کاردا ده گه پیم.

ناسنامه که ی لی وهرگرتم، ته ماشای به لگه نامه کانی ناو دۆسیه که می
 ده کرد، که له به رده می دانرا بوون:

- ده رچووی زانکۆی سۆربونیت..

- به لی.

ئنجبا به روویه کی خوشتره وه، گوتی:

- شاره زاییت له چ بواریکدا هه یه؟

وتم:

- له باره ی قافیه.

ژنه که که مییک داما، بیده نگ بوو، پاشان وتی:

- قافیه چی؟

وتم:

- قافیه ی شیعر.

سه ری به رز کرده وه، ته ماشای توپه له هه ورێکی ناو ژووره که ی کرد،
 وتی:

- تو چیت خویندوو؟

وتم:

- دکتۆرام هه یه.

- له باره ی..

- قافیه له شیعره کانی لامارتین دا.

وتی: ده ته وی چ کاریک بکه ی؟

وتم: هه ر کاریک بی که بتوانم پیتی بژیم.

وابزانم ژنه که به م قسه یه م تووره بوو، یه کسه ر وتی:

- ئیمه ناتوانین به م شیویه کار بو خه لکی بیکار بدۆزینه وه.

سه رم سوپما، وتم: بۆچی؟

وتی:

- هه ر بیکاریک که دیته ئه م ئازانسه و به دووای کاردا ده گه پیم،

پیویسته شاره زایی له بواریک یان له کاریکدا هه بی!

منیش ته نگاو بووم، وتم:

- ئی.. خانم، منیش، وه کو پیم وتی: شاره زاییه کی فراوانم له باره ی

قافیه هه یه؛ چوار سالی ره به قه هه ر خه ریکی خویندن و لیکۆلینه وه م

له قافیه. تا کو ئیستا چه ندین وتاریشم له باره ی ئه م مه سه له یه
 بلا وکردۆته وه.

ژنه که ماوه یه ک بیده نگ ما، پاشان وتی:

- تو پیشتر هه یچ کاریکت کردوو؟

ئه م پرسیاره که مییک نیگه رانی کردم، به لام نه مه یشت هه یچ شتیک

به روخسارمه وه دیار بی، وتم:

- ئه ی چۆن، خانم!

وتی:

- چی؟

وتم: خانم، من به درێژایی ته مه نی گه نجیم، وا بو نزیکه ی یازده سال

ده چی، شیعر ده نووسم. ئه زموونییکی فراوانم له باره ی شیعر نووسین

هه یه. هه ر بۆیه ش قافیه م له شیعره کانی لامارتین بو پروانامه ی
 دکتۆراکه م هه لبژاردوو.

وتی:

- که واته تایبه ته ندیت له باره ی «قافیه» وه گرتوو!

وتم:

- به لی، خانم. قافیه له شیعره کانی لامارتین دا.

لهو ده مه دا پشيله يه ك هاته سهر ميتره كه. ژنه كه ته ماشايه كي كردم، وتي:

- به پشيله ئيزعاج نابيت؟

ته ماشايه كي پشيله كه م كرد، وتم:

- به هيچ شيوه يه ك.

ژنه كه گوليكي له چه كمه جه ي ميتره كه ده رهيئا، به ئه سپاييه وه بوني كرد، ئينجا به كاوه خو وتي:

- باشه!.. ئيمه، لقيني ئازانسه كه مان شيعر ده كريت و ده فروشيته وه؛ به لام...

- به لام چي، خانم؟

- ئيمه بو ئه م جوړه كاره چند مه رجيتكمان هه يه.

- مه رجه كان چين، خانم؟

ژنه كه ده ستى به كلكي پشيله كه دا ده هيناو ته ماشاي كاغه زيكى به رده م خو ده كرد، وتي:

- پيش هه موو شتيك پتيويسته ئيمه پشيله كان بخوتينه وه!

- مه به ست شيعره كانه؟

- به ئي. ده بي به دلتمان بن. مه رجى دووه ميش ئه وه يه كه له سه رتادا، واته له روي سپاردنى شيعره كانت به ئازانسه كه مان، پتيويسته سيزده هه زار فره نك بنوتيت.

- نوواندى ئه م سيزده هه زار فره نكه بو چيه، خانم؟

- چونكه له حاله تيكدا ئه گهر شيعره كانت به دلي ليتره كه نه بو، ئه وا نيوه ئه و پاره يه ت لي ده گيرينه وه.

- ئه دى ئه گهر به دلتان بو؟

- بيتگومان ليت ده كرن.

- كيلوي به چهند؟

- ئيمه به كيلو نايكرين. دانه دانه ده يكرين. شيعرى كلاسيك: پينج سه د فره نك؛ شيعرى ئازاد: سى سه د فره نك؛ په خشانه شيعر: سه دو په نجا فره نك؛ چوارين و پينج خسته كي و ئه م جوړه شيعرانه ش: سه د فره نك.

- ئه دى مه رجه كانى ديكه چين؟

- ئيمه ليتره يه كمان هه يه كه سالي جاريك داده نيشي، شيعرى شاعيران هه لده بترئ... وه لامى رازى بوون و نه بوونيش، هه ميشه دوواى هه شت مانگ بو شاعيره كه ده نيتردريته وه. چونكه هه موو ساليك خه لكيني يه كجار زور شيعرى خويان بو فروشتن پيشكه ش به م ئازانسى ئيمه ده كه ن.

- سوپاس.

ئه مه به ژنه كه گوت و، بيتدنگ، هه لسام رويشتم.

ده ستم له ناو گيرفانى پالتو، غه مگين، به ده م پياسه وه، گه يشتمه سهر شه قامى (سانت ژيرمن دي پغي). له وى، له مه يدانيكي بچكوله دا، له ته نيشت كيوسكيك، له و شوينه ي كه په يكه ريكي لاماريني لتيه، چووم راوه ستام. كه ميك دوور له په يكه ره كه وه، وه كه ئه وى ئه مه يه كه مين جار بي ته ماشاي ئه و په يكه ره ي لامارتين بكه م، كه و قه وورد بوونه وه له و په يكه ره به رز و شكومه نده ي لامارتين: شاعيري گه و وه فهره نساي سه ده ي نوزده هه م، به جلويه رگيكي ريكپوش و كه شخه وه، شاهانه، دانيشتبوو؛ ده ستى راستى له سه ر چوكى راستى خو دانا بو، ده ستى چه پيشى به رز كردبو وه و په نجه ي بو (ناسامان) دريژ كردبو، وه كه ئه وى له حاله تى خويندنه وه ي شعريكي بيت. پاشان چووم به ماندوويى و دلپرييه وه له ژير په يكه ره كه يدا دانيشت.

هه ركه دانيشتم و دانه نيشتم، لامارتين، له پشتمه وه، به ده نكيكي به رز، - دياربوو ده يو يست دلتم بداته وه - وتي:

- نيگه ران مه به!

منيش دانوشتابوومه وه، بي ئه وى سه رم به رزبكه مه وه، له به ر خو مه وه وتم:

- چون نيگه ران نه بم؟

لامارتين، له پشت سه رمه وه، به ده نكيكي زگار و خه فه تناكه وه وتي:

- ئه وه يه ئيتر...!

سهرم بهرزكردهوه، پرووه هاتوچۆی ئوتومبیله راكردوووهكانی سهر شهقام، وهك ئهوهی بهوئی كه تهنیا خۆم بدوینم:

- من ئهگهر سێزده هزار فرهنگم ههبوایه و بمتوناییه تاكو ههشت مانگی دیکه چاوهڕێ بکه، بۆچی دهچوممه لایان بپارێتمهوه بۆ کار؟ چ ههوجهم بهکار ههبوو؟

لامارتین یهکسهلهف وتی:

- تۆ له سهرهتاوه نهدهبوایه چارهنووسی خۆت بدهیته دهست شیعر و جوانی و نووسینهوه!

كه ئهم قسهیهم له لامارتین بیست، یهکسهر ئاورپکی توورهم لیتی دایهوه و وتم:

- ئهئێ تۆ؟ تۆ بۆچی چارهنووسی خۆت دایه دهست شیعر و جوانی و نووسینهوه؟

بهتوورهبیهوه وتی:

- من کهر بووم.

بیدهنگ، هیچ وهلام نه دایهوه. دهمزانی که لامارتینیش وهك من دلێ پر، پتیوستی بهوه هیه که خۆی تاوانبار بکات و خۆی تیک بشکینێ: بۆ ئهوهی هیچ نهی دلێ کهمیک ئارام بگرێ.

پرووم کردوه سهر شهقامهکه، وتم:

- بهراستی، ئیمه ومانان، ئیمه هونهرمه ند و شاعیران جیگای بهزهیین! زۆر جار ههست دهکهم که شهیتانیک، ههر له ئهزلهوه ئیمه ی به بهدبهختی فرچک داوه.

به نیگاربهکی قوولهوه، ئارام، چاوم بهملاو بهولای خۆمدا دهگیرا. ههستم دهکرد دل و رۆحم، ئهژنۆکانم دهلهزبین.

پاشان به دهنگیکی زهبون، بهلام بهرز، بۆ ئهوهی لامارتین گوئی لیم بیت، وتم:

- ببووره، مسیۆ لامارتین.. دهتوانی بۆ چهند رۆژیک سه د فرهنگیکم بهقهرز بدهیتی؟

چاوم له بهر خۆم نابوو. چاوهڕێی وهلام بووم، بهلام هیچم نه بیست. پاشان ئاورپیکم بۆ دوواوه دایهوه، دیتم لامارتین لهوئێمه مابوو.

تهماشای لای چهپی خۆم کرد، دیتم لامارتین لهولاه، قاپوتهکهی بهسهر شانی خۆی داداوه و دهروا. بهدوای کهوتم. یهک دوو جار ان بانگم کرد: «مسیۆ لامارتین! له بهردهم قاوهخانهکه دا راوهستا. پهله دیاربوو. وتم:

- دهرووی؟

وتی:

- ئا، درهنگه. دهبی بچمه سهر کار.

وتم: له کوێ کار دهکهی؟

وتی:

- له هوتیلێک.

وتم: به شهوان؟

وتی:

- ئا. حهرهم. شهوان پاسهوانیی هوتیلێک دهکهم.

دهمبست لیتی بیرسم بزاتم شهوی به چهند کار دهکا، بهلام له بهر ئهوهی دهمزانی پهلهیهتی و دهیهوئ بهپهله بگاته میسترو بۆ سهر کارهکهی؛ لیم پرسی:

- مسیۆ لامارتین؛ ناتوانی لای خۆتهوه لهم لا و لهولا بۆم بپرسی، بهلکو کاریکم بۆ بدۆزیتهوه؟

وتی:

- تۆ خۆشت دهزانی، منی تهنیا و غهریب له پاریس کهس ناناسم.

به سهرسورماوییهوه گوتم:

- تۆ، له پاریس، کهس ناناسیت؟

- بهلێ، برادر، من و تۆ خهڵکی سهدهی نۆزدهمین؛ کهس ناماناسی. بهلام لهگهڵ ئهوهش، بۆت دهپرسم. جاری بهدوعا. دهبی بگهمه سهر کارهکهم.

لامارتین که بهجیمی هیشت، بهدهم رینگاوه ئاورپکی بهپهلهی لیم دایهوه، وتی:

- من له هوتیلێک پاسهوانم. ئهگهر هاتی سهرم لی بدهی: له نزیک میترۆی (کادی)، شهقامی (تغیثیز)، ژماره (۷)، هوتیل (پریما).

جاری بەدووعا .

لامارتین، ماندوو، بەرەو میتروۆ رایدەکرد. ھەنگاوەکانیشی، جار
بەجار ئاورپان لە شوێنی پەیکەرەکەى خۆى دەدايەووە و ھۆن ھۆن
دەگریان...

پاریس: ١٩٩١

پەناھەندە

ئىوارىيەك، پەناھەندەيەكى كورد، لە شارى مىوونخ، چو لە گازىنۆيەك دانىشت. گارسۆنەكە ھات لىتى پرسى :

— فرمىو، چى دەخۆيتەو ؟

پەناھەندەكەش وتى :

— زەحمەت نەبى، دە مۆز !

گارسۆنەكە، دوواى ماوہيەك، دە مۆزى لە ناو سەبەتپىك بۆ ھيئا و دايىنايە سەر مۆزەكە .

پەناھەندەكە، زۆر بە تاسووقەو، مۆزى يەكەمى خوارد و پەلەكەكەى فرى دايە سەر شۆستەكە، مۆزى دووہمى خوارد و پەلەكەكەى فرى دايە سەر شۆستەكە، مۆزى سىيەمى خوارد و پەلەكەكەى فرى دايە سەر شۆستەكە، مۆزى چوارەمى خوارد و پەلەكەكەى فرى دايە سەر شۆستەكە، مۆزى پىنجەمى خوارد و پەلەكەكەى فرى دايە سەر شۆستەكە، مۆزى شەشەمى خوارد و پەلەكەكەى فرى دايە سەر شۆستەكە، مۆزى ھەوتەمى خوارد و پەلەكەكەى فرى دايە سەر شۆستەكە، مۆزى ھەشتەمى خوارد و پەلەكەكەى فرى دايە سەر شۆستەكە، مۆزى نۆيەمى خوارد و پەلەكەكەى فرى دايە سەر شۆستەكە، مۆزى دەيەمى خوارد و پەلەكەكەى فرى دايە سەر شۆستەكە.

گارسۆنەكە لەناكاو ھاتەو لای، رووى لە پەناھەندەكە كرد، بە توورەيىو وتى : «كاكە تۆ بۆچى مۆزى يەكەمى خوارد و پەلەكەكەت فرى دايە سەر شۆستەكە، مۆزى دووہمى خوارد و پەلەكەكەت فرى دايە سەر شۆستەكە، مۆزى چوارەمى خوارد و پەلەكەكەت فرى دايە سەر شۆستەكە، مۆزى پىنجەمى خوارد و پەلەكەكەت فرى دايە سەر شۆستەكە، مۆزى شەشەمى خوارد و پەلەكەكەت فرى دايە سەر شۆستەكە، مۆزى ھەوتەمى خوارد و پەلەكەكەت فرى دايە سەر شۆستەكە، مۆزى ھەشتەمى خوارد و پەلەكەكەت فرى دايە سەر شۆستەكە، مۆزى نۆيەمى خوارد و پەلەكەكەت فرى دايە سەر شۆستەكە، مۆزى دەيەمى خوارد و پەلەكەكەت فرى دايە سەر شۆستەكە؟» .

پەناھەندەكەش وتى : « بۆچى، من مافى ئەوہم نىيە كە مۆزى يەكەم بخۆم و پەلەكەكەى فرى بدەم سەر شۆستەكە، مۆزى دووہم بخۆم و پەلەكەكەى فرى بدەم سەر شۆستەكە، مۆزى سىيەم بخۆم و پەلەكەكەى فرى بدەم سەر شۆستەكە، مۆزى چوارەم بخۆم و پەلەكەكەى فرى بدەم سەر شۆستەكە، مۆزى پىنجەم بخۆم و پەلەكەكەى فرى بدەم سەر شۆستەكە، مۆزى شەشەم بخۆم و پەلەكەكەى فرى بدەم سەر شۆستەكە، مۆزى ھەوتەم بخۆم و پەلەكەكەى فرى بدەم سەر شۆستەكە، مۆزى ھەشتەم بخۆم و پەلەكەكەى فرى بدەم سەر شۆستەكە، مۆزى نۆيەم بخۆم و پەلەكەكەى فرى بدەم سەر شۆستەكە، مۆزى دەيەم بخۆم و پەلەكەكەى فرى بدەم سەر شۆستەكە » .

فرى بدەم سەر شۆستەكە، مۆزى چوارەم بخۆم و پەلەكەكەى فرى بدەم سەر شۆستەكە، مۆزى پىنجەم بخۆم و پەلەكەكەى فرى بدەم سەر شۆستەكە، مۆزى شەشەم بخۆم و پەلەكەكەى فرى بدەم سەر شۆستەكە، مۆزى ھەوتەم بخۆم و پەلەكەكەى فرى بدەم سەر شۆستەكە، مۆزى ھەشتەم بخۆم و پەلەكەكەى فرى بدەم سەر شۆستەكە، مۆزى نۆيەم بخۆم و پەلەكەكەى فرى بدەم سەر شۆستەكە، مۆزى دەيەم بخۆم و پەلەكەكەى فرى بدەم سەر شۆستەكە ! » .

لەم سەين و بەينەدا، خاوەن گازىنۆكە، كە پىاويكى قەلەوى سووركەلەى سىمىل فاش بوو، ھاتە ناويژيانەو؛ لە گارسۆنەكەى پرسى : «چىيە ئەو ؟ ئەم ھەرايە چىيە ؟» . گارسۆنەكە وتى :

« پەناھەندەيە ! مۆزى يەكەمى خواردووە و پەلەكەكەى فرى داوہتە سەر شۆستەكە، مۆزى دووہمى خواردووە و پەلەكەكەى فرى داوہتە سەر شۆستەكە، مۆزى سىيەمى خواردووە و پەلەكەكەى فرى داوہتە سەر شۆستەكە، مۆزى چوارەمى خواردووە و پەلەكەكەى فرى داوہتە سەر شۆستەكە، مۆزى پىنجەمى خواردووە و پەلەكەكەى فرى داوہتە سەر شۆستەكە، مۆزى شەشەمى خواردووە و پەلەكەكەى فرى داوہتە سەر شۆستەكە، مۆزى ھەوتەمى خواردووە و پەلەكەكەى فرى داوہتە سەر شۆستەكە، مۆزى ھەشتەمى خواردووە و پەلەكەكەى فرى داوہتە سەر شۆستەكە، مۆزى نۆيەمى خواردووە و پەلەكەكەى فرى داوہتە سەر شۆستەكە، مۆزى دەيەمى خواردووە و پەلەكەكەى فرى داوہتە سەر شۆستەكە » .

خاوەن گازىنۆكە، بە توورەيىو بە پەناھەندەكەى وت :

« تۆ ھەرگىز مافى ئەوہت نىيە مۆزى يەكەم بخۆيت و پەلەكەكەى فرى بدەيتە سەر شۆستەكە، مۆزى دووہم بخۆيت و پەلەكەكەى فرى بدەيتە سەر شۆستەكە، مۆزى سىيەم بخۆيت و پەلەكەكەى فرى بدەيتە سەر شۆستەكە، مۆزى چوارەم بخۆيت و پەلەكەكەى فرى بدەيتە سەر شۆستەكە، مۆزى پىنجەم بخۆيت و پەلەكەكەى فرى بدەيتە سەر شۆستەكە، مۆزى شەشەم بخۆيت و پەلەكەكەى فرى بدەيتە سەر شۆستەكە، مۆزى ھەوتەم بخۆيت و پەلەكەكەى فرى بدەيتە سەر شۆستەكە، مۆزى ھەشتەم بخۆيت و پەلەكەكەى فرى بدەيتە سەر شۆستەكە، مۆزى نۆيەم بخۆيت و پەلەكەكەى فرى بدەيتە سەر شۆستەكە، مۆزى دەيەم بخۆيت و پەلەكەكەى فرى بدەيتە سەر شۆستەكە » .

سەر شوستانه که، مۆزی نۆبەم بخۆیت و پەلکەکهی فری بدەیتە سەر شوستانه که، مۆزی دەبەم بخۆیت و پەلکەکهی فری بدەیتە سەر شوستانه که !». پاشان دەم و دەست، چوو تەلەفۆنی بۆ پۆلیس کرد. هیندە پێ نهچوو پۆلیس گەشتە سەری. ئەفسەری پۆلیس، پیاویکی چوار شانهی سوور و سپی، داریکی لە دەست بوو، بە پەناهندەکهی وت : « ئایا راسته که تۆ مۆزی یەکهەمت خواردوو و پەلکەکهت فری داوەتە سەر شوستانه که، مۆزی دووهمت خواردوو و پەلکەکهت فری داوەتە سەر شوستانه که، مۆزی سییەم خواردوو و پەلکەکهت فری داوەتە سەر شوستانه که، مۆزی چوارەم خواردوو و پەلکەکهت فری داوەتە سەر شوستانه که، مۆزی پێنجەم خواردوو و پەلکەکهت فری داوەتە سەر شوستانه که، مۆزی شەشەم خواردوو و پەلکەکهت فری داوەتە سەر شوستانه که، مۆزی حەوتەم خواردوو و پەلکەکهت فری داوەتە سەر شوستانه که، مۆزی هەشتەم خواردوو و پەلکەکهت فری داوەتە سەر شوستانه که، مۆزی نۆبەم خواردوو و پەلکەکهت فری داوەتە سەر شوستانه که، مۆزی دەبەم خواردوو و پەلکەکهت فری داوەتە سەر شوستانه که ؟ ».

پەناهندەکهش، لەبەر ئەوەی هێشتە مافی پەناهندەبی له ئەلمانیا بۆ دەر نهچوو بوو و هیچ ناسنامەیهکی پێ نهبوو، شلەژا، دەیزانی دەیگرن؛ بە ترس و لەرزەوه وتی: « نهخێر، من هەرگیز مۆزی یەکهەم نهخواردوو و پەلکەکهی فری بدەمە سەر شوستانه که، مۆزی دووهم نهخواردوو و پەلکەکهی فری بدەمە سەر شوستانه که، مۆزی سییەم نهخواردوو و پەلکەکهی فری بدەمە سەر شوستانه که، مۆزی چوارەم نهخواردوو و پەلکەکهی فری بدەمە سەر شوستانه که، مۆزی پێنجەم نهخواردوو و پەلکەکهی فری بدەمە سەر شوستانه که، مۆزی شەشەم نهخواردوو و پەلکەکهی فری بدەمە سەر شوستانه که، مۆزی حەوتەم نهخواردوو و پەلکەکهی فری بدەمە سەر شوستانه که، مۆزی هەشتەم نهخواردوو و پەلکەکهی فری بدەمە سەر شوستانه که، مۆزی نۆبەم نهخواردوو و پەلکەکهی فری بدەمە سەر شوستانه که، مۆزی دەبەم نهخواردوو و پەلکەکهی فری بدەمە سەر شوستانه که ».

پۆلیسهکان چوونه لای ژنییک، که ماوێهکی زۆر بوو له گازینۆکه دا

له تەنیشته پەناهندەکه دانیشتبوو، لییان پرسی: «ئەری زەحمەت نهیی، خانم؛ ئایا تۆ دیوتە ئەم پەناهندەیه مۆزی یەکهەم بخوات و پەلکەکهی فری بداتە سەر شوستانه که، مۆزی دووهم بخوات و پەلکەکهی فری بداتە سەر شوستانه که، مۆزی سییەم بخوات و پەلکەکهی فری بداتە سەر شوستانه که، مۆزی چوارەم بخوات و پەلکەکهی فری بداتە سەر شوستانه که، مۆزی پێنجەم بخوات و پەلکەکهی فری بداتە سەر شوستانه که، مۆزی شەشەم بخوات و پەلکەکهی فری بداتە سەر شوستانه که، مۆزی حەوتەم بخوات و پەلکەکهی فری بداتە سەر شوستانه که، مۆزی هەشتەم بخوات و پەلکەکهی فری بداتە سەر شوستانه که، مۆزی نۆبەم بخوات و پەلکەکهی فری بداتە سەر شوستانه که، مۆزی دەبەم بخوات و پەلکەکهی فری بداتە سەر شوستانه که؟ ». ژنه کهش وتی: «ئەم پیاوه ؟ مۆزی یەکهەمی خواردییت و پەلکەکهی فری دابیته سەر شوستانه که، مۆزی دووهمی خواردییت و پەلکەکهی فری دابیته سەر شوستانه که، مۆزی سییەمی خواردییت و پەلکەکهی فری دابیته سەر شوستانه که، مۆزی چوارەمی خواردییت و پەلکەکهی فری دابیته سەر شوستانه که، مۆزی پێنجەمی خواردییت و پەلکەکهی فری دابیته سەر شوستانه که، مۆزی شەشەمی خواردییت و پەلکەکهی فری دابیته سەر شوستانه که، مۆزی حەوتەمی خواردییت و پەلکەکهی فری دابیته سەر شوستانه که، مۆزی هەشتەمی خواردییت و پەلکەکهی فری دابیته سەر شوستانه که، مۆزی نۆبەمی خواردییت و پەلکەکهی فری دابیته سەر شوستانه که، مۆزی دەبەمی خواردییت و پەلکەکهی فری دابیته سەر شوستانه که ! نهخێر، من نهمدیوه ».

پۆلیسهکان، سەرەرای ئەوەش، که له پچهیان له دەستی پەناهندەکه کرد و رایانپێچا، بە سواری جیبیکی پۆلیسییهوه بردیانە پۆلیسهخانه. لهوێ، بهریوهبهری پۆلیسهخانه زۆر به توند و تیژییهوه به پەناهندەکهی دهوت:

« چما تۆ چیت؟ مۆزی یەکهەم بخۆیت و پەلکەکهی فری بدەیتە سەر شوستانه که، مۆزی دووهم بخۆیت و پەلکەکهی فری بدەیتە سەر شوستانه که، مۆزی سییەم بخۆیت و پەلکەکهی فری بدەیتە سەر شوستانه که، مۆزی چوارەم بخۆیت و پەلکەکهی فری بدەیتە سەر شوستانه که، مۆزی پێنجەم بخۆیت و پەلکەکهی فری بدەیتە سەر شوستانه که، مۆزی شەشەم بخۆیت و پەلکەکهی فری بدەیتە سەر شوستانه که، مۆزی حەوتەم بخۆیت و پەلکەکهی فری بدەیتە سەر شوستانه که، مۆزی نۆبەم بخۆیت و پەلکەکهی فری بدەیتە سەر شوستانه که، مۆزی دەبەم بخۆیت و پەلکەکهی فری بدەیتە سەر شوستانه که ».

شۆستەکه، مۆزی شه شههه بهخۆیت و په لکه کهی فری بدیهته سهر شۆستەکه، مۆزی هه وته بهخۆیت و په لکه کهی فری بدیهته سهر شۆستەکه، مۆزی هه شتهه بهخۆیت و په لکه کهی فری بدیهته سهر شۆستەکه، مۆزی نۆیهه بهخۆیت و په لکه کهی فری بدیهته سهر شۆستەکه، مۆزی دهیهه بهخۆیت و په لکه کهی فری بدیهته سهر شۆستەکه ؟ » .

په ناهه نده کهش، ههر هاواری ده کرد، دهیگوت: « نه خیر، نه خیر؛ خو من شیت نیم؟ من چۆن هه لهی وا ده کهم: بیه مۆزی به کهم بهخۆم و په لکه کهی فری بدیهه سهر شۆستەکه، مۆزی دووهه بهخۆم و په لکه کهی فری بدیهه سهر شۆستەکه، مۆزی سییهه بهخۆم و په لکه کهی فری بدیهه سهر شۆستەکه، مۆزی چوارهه بهخۆم و په لکه کهی فری بدیهه سهر شۆستەکه، مۆزی پینجهه بهخۆم و په لکه کهی فری بدیهه سهر شۆستەکه، مۆزی شه شهه بهخۆم و په لکه کهی فری بدیهه سهر شۆستەکه، مۆزی هه وته بهخۆم و په لکه کهی فری بدیهه سهر شۆستەکه، مۆزی هه شتهه بهخۆم و په لکه کهی فری بدیهه سهر شۆستەکه، مۆزی نۆیهه بهخۆم و په لکه کهی فری بدیهه سهر شۆستەکه، مۆزی دهیهه بهخۆم و په لکه کهی فری بدیهه سهر شۆستەکه ! » .

بۆ سبه ینی، رۆژنامه نووس له رۆژنامه کانی خۆیاندا چه ندین راپۆرت و وتاریان له باره ی ئەم مه سه لهیه بلاو کردهوه و له وتاره کانیاندا، به مانشیت و خه تی درشت، نووسیان که په ناهه ندهیه کی کورد له گازینۆیه کی شاری (میونخ) دا داوی ده مۆزی کردووه و پاشان مۆزی به کهمی خواردووه و په لکه کهی فری داوه ته سهر شۆستەکه، مۆزی دووهه می خواردووه و په لکه کهی فری داوه ته سهر شۆستەکه، مۆزی سییهه می خواردووه و په لکه کهی فری داوه ته سهر شۆستەکه، مۆزی چوارهه می خواردووه و په لکه کهی فری داوه ته سهر شۆستەکه، مۆزی پینجهه می خواردووه و په لکه کهی فری داوه ته سهر شۆستەکه، مۆزی شه شهه می خواردووه و په لکه کهی فری داوه ته سهر شۆستەکه، مۆزی هه وته می خواردووه و په لکه کهی فری داوه ته سهر شۆستەکه، مۆزی هه شتهه می خواردووه و په لکه کهی فری داوه ته سهر شۆستەکه، مۆزی نۆیهه می خواردووه و په لکه کهی فری داوه ته سهر شۆستەکه، مۆزی

دهیهه می خواردووه و په لکه کهی فری داوه ته سهر شۆستەکه .

بۆ ئیواره ی هه مان رۆژ، رادیو و ته له فزیونی ئەلمانیش هه مان دهنگیاسیان بهم شپوهیه ی خواره وه بلاو کردهوه: « په ناهه ندهیه کی کورد که یازده ساله له ئەلمانیا ده ژیت و هیشتنه مافی په ناهه ندهیه کی بۆ ده رنه چووه، بهم دوواییه ته قلی تیک چووه. دوینی ئیواره له گازینۆیه کی شاری (میونخ) دا پۆلیس بینییوانه که داوی ده مۆزی کردووه، پاشانیش مۆزی به کهمی خواردووه و په لکه کهی فری داوه ته سهر شۆستەکه، مۆزی دووهه می خواردووه و په لکه کهی فری داوه ته سهر شۆستەکه، مۆزی سییهه می خواردووه و په لکه کهی فری داوه ته سهر شۆستەکه، مۆزی چوارهه می خواردووه و په لکه کهی فری داوه ته سهر شۆستەکه، مۆزی پینجهه می خواردووه و په لکه کهی فری داوه ته سهر شۆستەکه، مۆزی شه شهه می خواردووه و په لکه کهی فری داوه ته سهر شۆستەکه، مۆزی هه وته می خواردووه و په لکه کهی فری داوه ته سهر شۆستەکه، مۆزی هه شتهه می خواردووه و په لکه کهی فری داوه ته سهر شۆستەکه، مۆزی نۆیهه می خواردووه و په لکه کهی فری داوه ته سهر شۆستەکه، مۆزی دهیهه می خواردووه و په لکه کهی فری داوه ته سهر شۆستەکه » .

پاریس - ۱۹۹۲/۷

پیاویک ..

ژنیك ..

دوو جۆر تەنیايى...

چىرۆكىكى زۆر درىژى تراژىدى

گەر بیتی و بچییهوه، کانه دیسان
سهفه دهکەى له وهتهن و دهچیه شاری جابولقا
«ح. ق. کۆی»

فهريدوون، کاتى سهرى خۆى هه‌لگرت و گونده‌کەى خۆيانى جى
هيشت، دووا به دوواى ئه‌و، له گونده‌کەياندا بووه مقۆ مقۆ: هه‌ر که‌سه
و قسه‌يه‌کى ده‌کرد. هه‌ندى که‌س ده‌يانگوت "چووه بۆ ئه‌لمانیا"،
هه‌ندى که‌س ده‌يانگوت "گه‌يشتۆته سوید"، هه‌ندى ده‌يانگوت "له
که‌نه‌دايه"، هه‌ندى که‌س دیکه‌ش وایان باسده‌کرد که له کولتۆمبیا
گیرساوه‌ته‌وه و قاچاغچیتى حه‌شيشه ده‌کا. براده‌ره نزیکه‌کانیشی
ده‌يانگوت "له دانیمارک ژنیکی پۆلۆنی هیناوه و له چیشته‌خانه‌کان
ئیش ده‌کا". له هه‌موویشی سه‌یرتر ئه‌وه بوو که خوشک و براکانى
خۆى ده‌يانگوت: "ئیمه نامه‌ى ئه‌ومان له ئه‌مریکاوه پیده‌گات و ده‌لى
له ئه‌مریکا".

فهريدوون، ئه‌و کاته‌ى گونده‌کەى خۆيانى جى هيشت، تاعوونیکى
پیس له گونده‌کەياندا بلاوبیۆوه. خه‌لک - له‌خۆيانه‌وه - ده‌پشانه‌وه،
سى چوار رۆژیک له‌ناو جیگه‌دا ده‌که‌وتن، پاشان که‌له‌واژده‌بوونه‌وه و
ده‌مردن. فهريدوون سه‌باره‌ت به‌م تاعوونه‌ بوو سهرى خۆى هه‌لگرت و
رۆیشته. تاعوونه‌که‌ش سێزده سالى ره‌به‌ق درێژه‌ى کیشا.
ئیسستاش ئه‌وه‌تا، که تاعوونه‌که‌ کۆتایى پى هاتوه، فهريدوون،
پاش سێزده سال دووره‌ولاتی و خانه‌به‌کۆلى، گه‌راوه‌ته‌وه گونده‌کەى
خۆيان!

فهريدوون که گه‌رايه‌وه، وه‌ک هه‌ر ئیواره‌یه‌کى رۆژگارى جاران که له
چایخانه‌یه‌ک گه‌رابیته‌وه، هاته‌وه به‌رده‌م ماله‌کەى خۆيان: ته‌نیا یه‌ک
جانتای پى بوو؛ به‌لام جانتایه‌کى گه‌وره و پى.

فهريدوون ئاگای لى نه‌بوو: خه‌لکى گونده‌کەى خۆيان، له ماوه‌ى ئه‌م

په‌تاه‌خۆره‌کان

سپژده ساله تاعووناوبیه‌دا، گه‌لیک داب و نه‌ریتی خو‌یان له‌ده‌ست دابوو، چهنده‌ر وشت و ئاکاریکی تازه‌یان په‌یدا کردبوو. له‌هه‌مووی سه‌پرتر: عاده‌تی په‌تاته‌خواردن بوو! ئهم عاده‌تی په‌تاته‌خواردنه، کاتی خو‌ی، له‌برسان، له‌گه‌ل ده‌سپیکردنی تاعوونه‌که‌دا، دووای رۆشتنی فه‌ره‌یدوون، به‌ناو خه‌لکی گونده‌که‌دا بلاوبووه.

خه‌لک، له‌ئه‌نجامی بلاوبوونه‌وی تاعوون، ورده‌ورده‌هه‌موو خواردنیکیان له‌پیش چاو که‌وتبوو؛ سا‌ل به‌سا‌ل زیاتر و زیاتر بی‌زیان له‌خواردن ده‌کرده‌وه: ته‌نیا په‌تاته‌یان ده‌خوارد. بۆ کشتوکالیش، ته‌نیا په‌تاته‌یان ده‌چاند. له‌ده‌شته‌کاندا، له‌ناو باخچه‌ی ما‌ل و پیش ده‌رگا‌کان، ته‌نانه‌ت له‌چایخانه و قوتابخانه‌کانیشدا، ته‌نیا په‌تاته‌یان ده‌چاند. ئاوی په‌تاته‌یان ده‌خواردوه. ئه‌وه‌ی که‌می‌ک ده‌وله‌مه‌ند بووایه و حا‌لی با‌شتر بووایه شه‌ریه‌تی په‌تاته‌ی ده‌خواردوه. ئا‌غا و ئه‌فه‌ندی و پی‌اوما‌قووله‌کانیش، بی‌ره‌ی په‌تاته و شه‌رابی په‌تاته و عاره‌قی په‌تاته‌یان ده‌خواردوه. ئه‌وانه‌ی هه‌ژار بوون، زستانان ئاوی په‌تاته‌یان وشک ده‌کرده‌وه بۆ هاوین. خه‌لک، زۆریه‌ی جلو‌یه‌رگه‌کانیان، له‌په‌لکی په‌تاته دروست ده‌کرد. ره‌سمی په‌تاته‌ی جو‌راو‌جو‌ریان به‌دیواری ما‌ل و چایخانه‌کاندا هه‌ل‌ده‌واسی. سه‌رفیتره و زه‌کاتیشیان هه‌ر به‌په‌تاته بوو. له‌کاتی ژن گواستنه‌وه و چ‌لله و حه‌فتانه و بۆنه‌کانی دیکه‌شدا جوانترین دیارییان ته‌نیا په‌تاته بوو. ته‌نانه‌ت کاتی که‌سپیکیشیان لی‌ده‌مرد، به‌ئاوی په‌تاته ده‌یان‌شۆردوه؛ له‌کو‌تایی‌دا سه‌له‌که په‌تاته‌یه‌کیشیان، له‌گه‌ل مردووه‌که، ده‌خسته گۆره‌که‌یه‌وه.

برا، باوک. خوشک و خزمه‌کانی فه‌ره‌یدوون، ئه‌و رۆژه، له‌خو‌شیی گه‌رانه‌وی فه‌ره‌یدوون، له‌گه‌ل که‌سوکار و ئاشنا و هاو‌پۆ کۆنه‌کانی، پی‌کرا، له‌رۆژی گه‌رانه‌وی فه‌ره‌یدووندا، - سه‌ره‌پای ده‌سکورتی و نه‌داری - سێ شه‌و و سێ رۆژ ئاهه‌نگیان گیترا. به‌ده‌هۆل و زوپنا و تیپی ئاهه‌نگی جو‌راو‌جو‌ره‌وه، شایی و سه‌مایان دابه‌ست. له‌ماوه‌ی ئهم سێ شه‌و و سێ رۆژه‌دا، په‌یامنی‌ری هه‌موو رادیۆ و

ته‌له‌فزیۆنه‌کان - له‌شاره‌وه، هه‌روه‌ها نو‌ینه‌ری زۆریه‌ی رۆژنامه و گۆ‌قاره‌کان، په‌یتا په‌یتا ده‌هاتنه‌ لای فه‌ره‌یدوون و چاو‌پیکه‌وتنیان له‌گه‌ل سازده‌کرد. رادیۆی فلا‌ن حزب رایده‌گه‌یاند "شاعیریکی زۆر گه‌وره گه‌یشته‌وه خاکی نیشتیمان"، ته‌له‌فزیۆنی فلا‌ن حزب ده‌یگوت "قوتابییه‌کی کورد خو‌یندنی بالا‌ی له‌زانکۆیه‌کی به‌رزى ئه‌مریکا ته‌واو کردوه و گه‌راوه‌ته‌وه گونده‌که‌ی خو‌ی"، رۆژنامه و گۆ‌قاره‌کانیش به‌مانشی‌تی گه‌وره ده‌یان‌نووسی "نووسه‌ریکی به‌هره‌دار گه‌راپه‌وه زیتدی خو‌ی بۆئه‌وه‌ی خزمه‌تی نه‌ته‌وه‌که‌ی خو‌ی بکات".

به‌م شی‌ویه، له‌ماوه‌ی ئهم سێ شه‌و و سێ رۆژه‌دا هێنده‌ر‌یز له‌فه‌ره‌یدوون گیرا و هێنده‌ر‌یز پ‌رۆپا‌گانه‌ی بۆ کرا که‌فه‌ره‌یدوون بووه "گه‌وره‌ترین شاعیر، د‌ل‌س‌و‌ز‌ترین ما‌م‌و‌ستا، ناودارترین نووسه‌ری و لا‌ته‌که‌ی خو‌ی.

فه‌ره‌یدوون له‌ماوه‌ی ئهم سێ شه‌و و سێ رۆژه‌دا وه‌ده‌ست هه‌یچ که‌سپیک نه‌ده‌که‌وت. خزم و که‌سوکاره‌کانی فه‌ره‌یدوون، به‌رده‌وام فه‌ره‌یدوونیان ده‌عوته‌ی ما‌لی خو‌یان ده‌کرد. ته‌نانه‌ت ئه‌و ما‌له‌ خزمه‌نی که‌هه‌ژاریش بوون، په‌تاته‌یان له‌خزمه‌ ده‌وله‌مه‌نده‌کان قه‌رز ده‌کرد بۆئه‌وه‌ی بتوانن ده‌عوته‌ی په‌تاته‌ی فه‌ره‌یدوون بکه‌ن. ئا‌غا و پی‌اوما‌قوول و ئه‌فه‌ندییه‌کانی گون‌دیش ده‌یان‌ویست ده‌عوته‌ی بی‌ره و نادى و خو‌اردنه‌وه‌ی په‌تاته‌ی بکه‌ن. هاو‌پۆ و ئاشنا نزیک و دووره‌کانیشی، هه‌ریه‌که‌یان، که‌ده‌هاتنه‌ لای، سه‌له‌که په‌تاته‌یه‌کی ره‌نگ‌راویان، له‌ناو کیسپیک، به‌دیاری پی‌شک‌ه‌ش ده‌کرد.

فه‌ره‌یدوون، له‌ماوه‌ی ئهم سێ رۆژه‌ی یه‌که‌مه‌دا وای لی‌هات‌بوو خو‌شیی، ورده‌ورده، خه‌ریک بوو له‌گه‌ل "په‌تاته" راده‌هات؛ خو‌اردن و خو‌اردنه‌وه‌ی په‌تاته‌ی له‌لا ده‌بووه ئاسایی.

شه‌وی چواره‌م، کاتژمێر یازده و نیوی شه‌و، باوک و خوشک و برا و برا‌ژن و زاوا و خا‌ل و خا‌لو‌زا و مام و مام‌و‌زا و پوور و پوورزا و برا‌زا و خوشک‌ه‌زا و منداله‌کانیان، هه‌موویان، پی‌که‌وه، له‌دیوه‌خانی ما‌له‌ بابی فه‌ره‌یدوون، دووای په‌تاته‌ خو‌اردنی ئی‌واره، ده‌وره‌یان له‌فه‌ره‌یدوون دا.

باوکی، رووی کرده فەرەیدوون، گوتی:

— دەی فەرەیدوون، کورم، بزانی چیت بۆمان هیناوەتەوه ؟

فەرەیدوون بەم پرسبارە زۆر کەیفخۆش بوو. هەلسا جانتا گەورە پرەکەیی، بەشانازی و کامەرانییەوه، لە ناوەراستی ژوورەکەدا، لە بەردەم باوکی، هەلپشت. فەرەیدوون، لە کەیفخۆشییان شاگەشکە، لە دلی خۆیدا دەیگوت: " با بێتە موفاجەئەیه ک "

جانتاکە، وەک فەرەیدوون، پەیتا پەیتا، وەرە زێری وەک ئاردی زەردی درەوشاوەی لێو دادەرژا، پاشان پارچە زێری گەورە و گەورەتر، ئنجا پارچە زێری قەبەیی بەقەد کەرپوچیک. فەرەیدوون لە کاتی کەدا تەماشای ئەم زێرە جوانانە دەکرد، کە چۆن وەک عەرەقەیی رۆحی ماندووی سێزەدە سالی دەری دەری خۆی، دادەرژانە خوارەوه، بە دلخۆشی و بەختەوهریبەکی سەرلێندانهوه وتی:

— ئەوەتا، بابە گیان، زێرم بۆ هینان.

یەکیک لە براژنەکانی، کە مەمکی دەدایە کۆرپە لە پرەکەیی، پرسی:

— ئەم جانتایە، هەمووی هەر زێرە ؟

فەرەیدوون وتی: بەلێ، هەمووی هەر زێرە.

خوشکەکەیی، بەسەر سوڕمانەوه، بە دەنگی کەمیک بەرزتر، پرسیبەوه:

— هەمووی هەر زێرە ؟

فەرەیدوون وتی:

— بەلێ، هەمووی هەر زێرە.

خاڵۆکەیی، لە هەموویان سەر سوڕماوتر:

— هەمووی هەر زێرە ؟

— بەلێ، هەمووی هەر زێرە.

باوکی هەلیدایە:

— یەعنی هیچ پەتاتەت لە خاریج نەهیناوەتەوه ؟

فەرەیدوون: نەخیر، هیچ پەتاتەت لە خاریج نەهیناوەتەوه.

برا گەورەکەیی، بە دەنگی سەر سوڕماو دەنگی بەرزکردەوه:

— هیچ پەتاتەت لە خاریج نەهیناوەتەوه ؟!

فەرەیدوون لە ئەوان سەر سوڕماوتر:

— نەخیر، هیچ پەتاتەت لە خاریج نەهیناوەتەوه.
زاواکەیی:

— بەراست؛ هیچ پەتاتەت لە خاریج نەهیناوەتەوه ؟

— نەخیر، هیچ پەتاتەت لە خاریج نەهیناوەتەوه.

خاڵۆکەیی، بە حەپەسانەوه، کەمیک توورە:

— بەراست، بەراست... تۆ هیچ پەتاتەت لە خاریج نەهیناوەتەوه ؟

— نەخیر، من هیچ پەتاتەت لە خاریج نەهیناوەتەوه.

مامەکەیی، وەک بێهەوی یەخەیی بگریت و رایتەکیت:

— تۆ بەراستە ؟ هیچ پەتاتەت لە خاریج نەهیناوەتەوه ؟

فەرەیدوون، کەمیک شلەژا، بەلام هەر لەسەرەخۆ:

— بەلێ، بەراستە، من هیچ پەتاتەت لە خاریج نەهیناوەتەوه.

پوورزاکی: یەعنی بەراستی، تۆ هیچ پەتاتەت لە خاریج نەهیناوەتەوه ؟

فەرەیدوون هەناسەیی سوار ببوو:

— بەلێ، بەراستی، من هیچ پەتاتەت لە خاریج نەهیناوەتەوه.

پوورەکەیی: باشە، تۆ چۆن هیچ پەتاتەت لە خاریج نەهیناوەتەوه ؟

فەرەیدوون، توورە:

— من هیچ پەتاتەت لە خاریج نەهیناوەتەوه.

مامۆزاکی، وتی:

— باشە چۆن ؟ تۆ بۆچی هیچ پەتاتەت لە خاریج نەهیناوەتەوه ؟

فەرەیدوون وەک ئەوەی بەرگری لە هەلە و تاوانیکی خۆی بکات:

— نازانم. من هیچ پەتاتەت لە خاریج نەهیناوەتەوه.

کۆرە خالەکەیی، وتی:

— باشە، سەیرە ! تۆ بۆچی هیچ پەتاتەت لە خاریج نەهیناوەتەوه ؟

فەرەیدوون، لەسەرەخۆ:

— بۆچی سەیرە ؟ من هیچ پەتاتەت لە خاریج نەهیناوەتەوه.

باوکی فەرەیدوون، لە کۆتاییدا، بە خەفەت و کۆستیکی قوولەوه،

هه ناسه يه کي ساردی هه لکيشا:

— باشه؛ بۆچی، کورم؟ تۆ بۆچی هيچ په تاته ت له گه ل خۆت نه هيناوه ته وه؟

فه ره يدوون به له خۆ رازی بوونه وه، له هه مان کاتدا وهک ئه وهی بيه ويت هيمما بۆ نرخ و بايه خي زير بکات، وتی:
— من ته نيا زيرم له گه ل خۆم هيناوه ته وه.
خالۆکهي، که پياويکي ره شتاله ی چوارشانه ی قه فی سميل پان بوو، به سه رسورماوی و کونجکوليه وه پرسي:

— زير چيه، کورم؟

فه ره يدوون، له ئاکامي ئەم گفتوگو گهرمه دا، ده ميک بوو تيگه يشتبوو که هيچ کاميک له و که سوکار و خرمانه ی، نازان زير چيه. هيچ که سيکي ديکه يش له گونده که دا نه يده تواني و ناتواني له نرخي زير تي بگات! هه يهات! حه يف! به لام له گه ل ئه وه ش، هه ستي به شکان و دۆران نه ده کرد. کاتي بيريشي ده کرده وه بچيت نرخي زير و بايه خي زير پان بۆ باس بکات، به لايه وه ئاسته نگ و تا راده يه ک بيته ووده ش بوو. بۆيه به غه مگيني و که ميک بيته ووده ييه وه، وهک ئه وهی له نشوستيه يه کي گه وروه هه لسا بيته وه، سه يريکي چاوه نه خوينه واره کاني خاله که ی کرد و بيده نگ بوو.

براژنه که ی، به خۆی و کۆريه له ره که ی باوه شييه وه، هه ستايه وه سه ر پي، وتی:

— پييف!

چووه دهره وه. به دهم ريگه شه وه، تۆپه له قسه يه کي ديکه ی به ردايه وه:

— سيژده سال له خارج ژياوه، که چي که هاتوته وه، فه رده په تاته يه ک چيه له گه ل خۆي نه هيناوه ته وه!

خالۆژنه که ی، جگه ره که ی په نجهي فريدا، هه ستايه وه سه ر پي، وتی:
— ئه ري وه لا... پييف!

ئو ويش چووه دهره وه، وتی:

— سيژده ساله نه مان بينيه، که چي فه رده په تاته يه ک چيه به ديارى

بۆمانى نه هيناوه ته وه!

مامۆژنه که ی، بيده نگ، هه ستايه وه سه ر پي، ده ستي منداله که ی گرت و ئو ويش چووه دهره وه، به هه ناسه ساردی و به دهم رپوه پرته پرتي بوو:
— په ک.. به زياد نه بي! په تاته يه ک چيه له گه ل خۆت نه يه ينيته وه!

زاواکهي، به سه غله تي و گازانده وه، بي ئه وهی ته ماشاي فه ره يدوون بکات، چووه دهره وه و له بهر خۆيه وه وتی:

— هيچ نه بوايه هه ر ته نيا چه ند په تاته يه کت به ديارى بۆ منداله کان هينا باوه!

پووره که ی، که له هه موويان قه له وتر بوو، دره نگ گه يشته به ر ده رگاي چوونه دهره وه، له حه وشه که بۆله بۆلي بوو:

— خه لک که له خارج ده گه رپنه وه به فه رده په تاته له گه ل خۆيان ده هيننه وه، که چي ئه و "شتيکي" هيناوه ته وه که هيچ سووديکي نيه... له خۆيشي زياتر که سي ديکه تيناگا چيه!

خالۆزا، مامۆزا، پوورزا، خوشکه زا، مام، خال، کورپه خال... په يتا په يتا، يه ک له دوواي يه ک هه لده ستانه وه، به هه ناسه ساردييه وه ژووره که يان جيده هيشته؛ بيده نگ، پشتيان تيده کرد و ده چوونه دهره وه؛ ده يانگوت:

— سيژده سالان له خارج بژيت، چه ند په تاته يه ک چيه له گه ل خۆت نه هيننيته وه!

— سيژده سالان له خارج بژيت، چه ند په تاته يه ک چيه له گه ل خۆت نه هيننيته وه!

— سيژده سالان له خارج بژيت، چه ند په تاته يه ک چيه له گه ل خۆت...

— سيژده سالان له خارج بژيت، چه ند په تاته يه ک چيه...

— سيژده سالان له خارج بژيت، چه ند په تاته يه ک...

— سيژده سالان له خارج...

خوشکه گه وره که ی، که برينيکي کۆن به لاجانگيه وه بوو و ده يانگوت "پاشماوه ی چر نوکي داليکي ئه فسانه يي ناو گونده که يانه"

به قولپيكي گريانهوه، كهوته هه نسك، وهك ئه وهى شتيك له ناخيدا بشكن، گريا، گوتى:

- فهريديوون گيان، خۆزگه ئاوها رهزيل و سه رشۆرت نه كردينا به !
ئەویش دەستی مندالەكەى گرت و چوو دەرهوه.
برا بچو كهكەى، به توو رهيبهوه، قه لئاسنگى نىگای بره فهريديوون و به ئاوازيكى گالته پيكر دهنه وه وتى:
- " زير " چيه ؟

زۆر به نىگه رانى و توو رهيبهوه، چوو دەرهوه.
برا گه وره كەى، كه پياويكى ناسكترو روشنيير بوو، هه ستايه وه چوو لای فهريديوون، دانوشتايه وه سهري، چاو فرمي سكاوى، توپه له قسهى غه مگين له دهى بهرده بوونه وه:

- فهريديوون گيان؛ هيج نه بو ايه، ته نيا چەند په تاته به كت بو خومان بهينايه ته وه. تو وه عى ئيمهت نه ده زانى چۆنه ؟ نه ده زانى ؟ نه ده زانى له چ حالتيكداين ؟

فهريديوون، له سه ر چينچكان، وهك لاشه يه كى مردوو، سهري شۆر كردبووه نيوان هه ر دوو ئه ژنۆى خۆى. بيدهنگ، واق وړماو، بيري ده كرده وه. له وهش ده چوو، وهك له بيا بانيك جى ما بيت و كه وت بيته نيو خه يالا تيك كه هيج ئاگای له ده ورو به ري خۆى نه ما بيت.
هه رچى باوكيشيان بوو، كلۆل، هه ره سه يناو، واق وړماو، وهك ته ماشاى لاشه ي مردووى خوشه ويستيكي خۆى بكات، ته ماشاى فه رده زيره هه لپژاوه كەى به رده م خۆى ده كرد له ناوه راستى ژوو ره كه دا؛ وهك ئه وهى به گازانده وه له فهريديوون پيرسى:
- باشه، ئەم زيره چيه، كورم ؟ به كه لكى چى دى؟

فهريديوون له ناكاو سه ري هه لپري، خۆى له ژوو ريكي چۆل و هۆلدا ديت ه وه ! وهك له كو تا يى ئاهه نكيكي گه ورده دا كاس بوو بيت، سه ري كه مي ك كه وت بووه ژان. به لام دلای خوش بوو به وهى كه هه موويان روشتوون و له م ژوو ره چۆل ه دا به ته نيا جييان هيشتووه. هه ستايه وه

سه ر پى، هه نگاوه فرمي سكاوييه كانى نا به ره و ره سيمى دا يكه خوالي خوشبووه كەى، كه به قه د ديواره كەى به رامبه ر هه لواسرابوو: ئەو دا يكه ي له كاتى تا عوونه كه دا - له ما وهى دوو ره ولا تيبى فهريديووندا - گيانى سپارد بوو؛ نه يتوانيبوو جاريكي ديكه چاوى پيى بكه ويته وه؛ ئەو دا يكه ي كه ئەمرو، ئەم ئيواره يه، ليتره نه بوو ! ليتره نه بوو، حەيف، بو ئه وهى سه ري كاسى فهريديوون بخاته سه ر سينه ي نه رمى خويه وه و دلای بداته وه. ئەو دا يكه ي، تا قه كه سيكه له م ولا ته ي خويدا، له گونده كه يان، كه نرخى زير تيده گات و بايه خى زيري هيشتا بير نه چۆته وه: تا قه كه سيكه كه ده زانى زير چيه؛ به لام حەيف... ئيستا ئەو له نيو گۆرپى سارد و سردايه!

ههولير: ١٩٩٥ - ١٩٩٦

(۱)

بەختیار، لەبەردەم ئەفسەرەكە، كە بەرپرستی یەكەمی
تۆژینەوێ دۆسیەى بەختیار بوو، وەك ئەسیرێك،
دەستەوێستان، راوەستا بوو.

ئەفسەرەكە رووی لە مۆتەرجمی بەختیار كرد و وتی:

Il faudrait qu'il aille à l'Hôpital psychiatrique.

مۆتەرجمەكە، گەنجیكى كوردی لێنان بوو، ئەم قسەى یەكەم
خەفەتێكەوێ بۆ بەختیار تەرجەمە كرد، وتی:
- كاكە، وا بزانم ماوەیەك دەتتێرن بۆ شەمعیە.

۱- ئەگەر دەتەوێ بزانی بەختیار كێ بوو،

پروانە گۆشەى ژمارە (۱۱)

۲- ئەگەر حەز دەكەیت بزانی ناخۆ بەختیار چى بەسەر هات؟

پروانە گۆشەى (۵)

(۲)

دایكى بەختیار، هەموو بەیانیهك، لەگوندەكەى خۆیانەوێ،
بە پاص، دەچووێ ناو شار؛ بۆ خەزمەتێكردنى ماله
دەوڵەتمەندەكان: جلی بۆ دەشوشتن، حەوشە و ژوورەكانى بۆ
پاك دەكردنەوێ. حەفتەى سێ رۆژانیشت (سێ شەمە و
چوارشەمە و پێنج شەمە) دەچووێ شەمعیەى هەولێر. لەوێ
فەراش بوو.

باوكی بەختیار لە جەولەى شەرى یەكەمى براكوژیدا بە ئەسیر
گیرابوو، بەختیار بەمەى نەدەزانى، تا ئەو رۆژەى نامەیهكى
بەدەست گەیشت و هەوالەكەى خۆتێندەوێ.

۱- ئەگەر حەز دەكەیت بزانی هەلۆیستى بەختیار، دوای بیستنى

ئەم هەوالە، چى بوو؟ پروانە گۆشەى (۷)

۲- ئەگەر حەز دەكەیت بزانی مالى بەختیار چیان لەبارەى

بەختیارەوێ دەگوت. پروانە گۆشەى (۸)

شیزۆ فرینیا

(۳)

درونی لدار الشارزور و برده
کفرمیسک گرم الی او سرده

۱- ئەگەر هەز دەکەى لە واتای ئەم شیعەرە تێ بگەى
بپروانە گۆشەى ژمارە (۱۳)
۲- ئەگەر دەتەوێ بزانی: برادەرەکەى بەختیار بۆچی بەردەوام
ئەم شیعەرەى بۆ دەخوێندەوێ. بپروانە گۆشەى (۱۴)

(۴)

دوو سەل و سێ مانگ و چوار دە رۆژ بوو، بەختیار لەو
تۆردو و گایەدا چاوەڕێی دەکرد.
شەوێک - دووای ئەوێ بۆ دوو دەم جار کە لە پۆلیسی
پەناھەندانەوێ رەفرزى بۆ ھاتەوێ - کاتژمێر سێی بەیانى بوو،
بێ ئاگا، لە خەو ھەستایەوێ و چووە دەرەو: لەسەر شەقام،
ھەرچی جامخانەى دوکان و مغازەکان ھەبوو، ھەموویانى دایە
بەر بەرد؛ زۆریەشیانى بە ئاسنێکی درێژ وردوخاش کرد.
بۆ بەیانى، بەختیار، کە لە پۆلیسخانەى چاوی کردەوێ،
دەیوت: «من شتى وام نەکردووە. ئاگام لە ھیچ نەبووە».

۱- ئەگەر دەتەوێ بریارى پۆلیس لەم بارەوێ بزانی،
بپروانە گۆشەى ژمارە (۱)
۲- ئەگەر هەز دەکەى بە دیمەنێکی خەستەخانەکەى بەختیار ئاشنا
ببیت، بپروانە گۆشەى ژمارە (۹)

(۵)

بەختیار بە بیستنى ئەم قسەى، یەكسەر لە جێى خۆیدا
وشك بوو. ویستى رابكات.

۱- ئەگەر هەز دەکەى بزانی بەختیار لەسەرچی بانگ کراوەتە
پۆلیسخانە
بپروانە گۆشەى (۱۴)
۲- ئەگەر هەز دەکەى بزانی ئایا بەختیار ناردرایە شەمعیە یان
نا،
بپروانە گۆشەى ژمارە (۷)

(۶)

- ئەگەر چاک ببیتەوێ، هەز دەکەى بگەرێتەوێ بۆ ولاتی
خۆت؟
ئەمیش وتی:
- پڕ بەدل هەز دەکەم بگەرێمەوێ باوەشى دایکم.

۱- ئەگەر دەتەوێ زیاتر ئاشنای ژيانى دایكى بەختیار بیت،
بپروانە گۆشەى (۲)
۲- ئەگەر دەتەوێ دێرە شیعریکی جوان لەم بارەوێ بخوێنیتەوێ،
بپروانە گۆشەى (۳)

(٧)

بهختیار، زۆر نیگه‌ران، پینج رۆژ بوو سه‌ر و ریشی نه‌تراشیبوو، کاتی به‌ دلته‌نگییه‌وه‌ گه‌رایه‌وه‌ ئۆردووگاکی خۆی، له‌به‌رده‌م ده‌رگا، تووشی براده‌ریکی خۆی هات، ئه‌ویش کورد، له‌وێ له‌گه‌لی په‌ناهه‌نده‌ بوو. براده‌ره‌که‌ی وتی:

- ها.. به‌ختیار، به‌ختیار، په‌ست، وه‌ک له‌به‌ر خۆیه‌وه‌ قسه‌ بکات:

- خه‌ریکه‌ دلم شه‌ق ده‌با، ده‌گه‌ریمه‌وه‌.

- بۆ کوێ؟

- بۆ کوردستان.

- بۆ؟

- یان ده‌بی بگه‌ریمه‌وه‌، یانیش ئه‌وه‌تا ده‌بی بچمه‌ شه‌ماعیه‌.

١- ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وێ شتیکی له‌باره‌ی رابردووی به‌ختیار بزانی، پروانه‌ گۆشه‌ی (١٢)

٢- ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وێ بزانی به‌ختیار کی بوو؟ پروانه‌ گۆشه‌ی (١١)

(٨)

دایکی به‌ختیار، خوشکه‌کانی، دوو براکه‌ی، پوره‌کانی، ماله‌ خاله‌کانی.. هه‌موویان ئیره‌ییان به‌ به‌ختیار ده‌برد، ده‌یانوت: «خۆزگه‌ به‌ به‌ختیار! بۆ خۆی گه‌یشه‌ ئه‌وروپا!».

رۆژیکیان، دایکی به‌ختیار، له‌ شه‌ماعیه‌، ده‌ستی له‌ ملی نه‌خۆشیک کردبوو، ئای ده‌دایه‌ ئه‌و نه‌خۆشه‌، کورپکی گه‌نجی عه‌ره‌بی خه‌لکی (دیوانیه‌) بوو، له‌ ده‌ست رژیمی به‌غدا رایکردبوو کوردستان. نه‌یده‌توانی بگه‌ریمه‌وه‌. دایکی به‌ختیار به‌زه‌بی په‌و گه‌نجه‌دا ده‌هاته‌وه‌، ده‌شیزانی که‌ ئیسته‌ ورده‌ ورده‌ خه‌ریکه‌ چاک ده‌بیته‌وه‌. لیتی پرسى:

١- ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وێ بزانی دایکی به‌ختیار چیی له‌و کوره‌ عه‌ره‌به‌ پرسى، پروانه‌ گۆشه‌ی (٦)

٢- ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وێ خه‌ونیکی دایکی به‌ختیار له‌ باره‌ی به‌ختیاره‌وه‌ بزانی، پروانه‌ گۆشه‌ی (٤)

(٩)

«ئیره‌ شه‌ماعیه‌ نییه‌. باشه‌، خه‌سته‌خانه‌ی سه‌ره‌رشته‌یکردنی ئه‌و که‌سانه‌یه‌ که‌ نه‌خۆشی ده‌روونیان هه‌یه‌. موته‌رجیمه‌ له‌نانه‌که‌ به‌هه‌له‌ منی تیگه‌یاند».

به‌ختیار، به‌دلخۆشییه‌وه‌، له‌سه‌ر قه‌ره‌وێله‌که‌، به‌ دیشداشه‌یه‌کی خه‌تخه‌ته‌وه‌، وای به‌ خۆی ده‌وت.

پیره‌ژنیکی فه‌ره‌نسی، که‌ له‌و خه‌سته‌خانه‌یه‌دا سسته‌ر بوو، له‌ دلوه‌ به‌زه‌بی به‌ به‌ختیاردا ده‌هاته‌وه‌. ئیواره‌یه‌ک له‌ کاتیگدا جه‌می ئیواره‌ی له‌گه‌ل پرته‌قال و سیویک له‌ به‌رده‌م به‌ختیاردا داده‌نا، به‌میهره‌بانیتیکی دایکانه‌وه‌ ده‌ستی له‌ ملی به‌ختیار کرد و لیتی پرسى:

١- ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وێ بزانی ئه‌م پیره‌ژنه‌ چیی له‌ به‌ختیار پرسى، پروانه‌ گۆشه‌ی (٦)

٢- ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وێ بزانی: ئه‌م پیره‌ژنه‌ بۆچی ئه‌م پرسیاره‌ی له‌ به‌ختیار کرد، پروانه‌ گۆشه‌ی (١٤).

(١٠)

به‌ختیار ماوه‌یه‌ک له‌ قه‌برستانه‌که‌دا، به‌ کۆمه‌ل، پیسایی و گه‌لای وه‌ریوی سه‌ر قه‌برستان و ریره‌وه‌کانیان پێ پاک ده‌کردنه‌وه‌. ده‌یوت: «بوومه‌ته‌ که‌نناس».

ماوه‌یه‌کیش ده‌یانبردن، به‌کۆمه‌ل، ناو میترۆکانیان پێ گسک ده‌دان. به‌ختیار، له‌به‌ر بێ پارهی، له‌ هه‌زار مه‌تر چوار گۆشه‌ی ئۆردووگاکیان زیاتر، نه‌یده‌توانی بیزوێ.

براده‌ره‌ فه‌له‌ستینی و سریلانکی و له‌بنانه‌کانی، ده‌چوون قه‌مه‌سه‌له‌ و جلو به‌رگیان له‌ مغازه‌کان ده‌دزی و به‌ نرخێ هه‌رزان ده‌یانفروشته‌وه‌، پیتی ده‌ژیان. ئه‌م، ئه‌م کاره‌ی پێ ناشیرین بوو.

١- ئه‌گه‌ر هه‌زه‌که‌ی بزانی چۆن و که‌ی ئۆفیسى په‌ناهندان زاینیان به‌ختیار تووشی «نه‌خۆشیه‌که‌» بوو، پروانه‌ گۆشه‌ی ژماره‌ (٤)

٢- ئه‌گه‌ر هه‌زه‌که‌ی هه‌ندێ شتی تر له‌باره‌ی ژبانی ئیسته‌ به‌ختیار بزانی، پروانه‌ گۆشه‌ی (١٥)

به ختيار په ناهه نده به کی کوردی عیراق بوو. خه لکی گوندی «گومه سپان»، ته مهنی بیست و یهک سال، له هه ولیر، ناماده یی کشتوکالی ته واو کړدبوو.

۱- ته گهر ده ته وی بزانت به ختيار له کام ولات و شار؛ چوڼ ده ژیا؟
پروانه گوشه ی ژماره (۱۵)
۲- ته گهر هه ز ده کی بزانت: مالی به ختيار کی بوون و چوڼ ده ژیان؟
پروانه گوشه ی (۲)

به ختيار که گه یشته فهره نسا، کوک و ساغله م، هیچ نه خوشیه کی نه بوو، براده ره په ناهه نده کانی ناو ئوردو وگا که ده یانوت:
«ته م سئ سالی چاوه پروانییه بوو که به ختياری ئاوها لیکرد».
به ختيار که گه یشته فهره نسا، ته مای وا بوو بچیت له «کولیرتی ئه نداد زیاری» بخوینیت؛ له هه مان کاتدا جار به جار بتوانی «که میک دؤلاریش» بو دایکی بنیریتته وه.

۱- ته گهر هه ز ده کی بزانت چاره نووسی به ختيار چیی به سه رها ت؟
پروانه گوشه ی ژماره (۷)
۲- ته گهر ده ته وی بزانت گوزهرانی مالی به ختيار چوڼ بوو؟
پروانه گوشه ی (۲)

ته نیا دوو لیکدانه وه بو ته م شیعره هه یه:

۱- لیکدانه وه به کی روزه لاتانه،
پروانه گوشه ی ژماره (۸)
۲- لیکدانه وه به کی ئه ورو پاییا نه،
پروانه گوشه ی ژماره (۹)

له بهر ته م هویانه ی خواره وه:
۱- به ختيار تووشی نه خوشی شیزوفرنیا هاتبوو.
۲- به ختيار شه وان له خه وه لده ستایه وه، ده چوو جامخانه ی دوکان و مغازه کانی بازاری ده شکاند.
۳- به ختيار زور به توندی و به هه سستیکی پر جوشه وه غه ربیی دایکی ده کرد و ده گریا.
۴- به ختيار، که ده یگرت، به رده وام جنیوی به حزه کانی کوردستان ده دا، ده یوت: «ته وان بوون چاره نووسی منیان تووشی ئیره کرد». له مەش خراپتر، جنیوی زور ناشیرینی به خه لکی فهره نسی و حکومه تی فهره نسا ده دا.

۱- ته گهر هه ز ده کی چهن دشتیکی تر له باره ی ژیا نیی غه ربیی به ختيار بزانت؛ پروانه گوشه ی (۱۰)
۲- ته گهر ده ته وی شتیک له باره ی رابردوی به ختيار بزانت؛ پروانه گوشه ی (۱۲).

بەختىيار لە گوندىكى باشوورى شارى پاریس، لە
 ئۆردوگايەكى يازدە قاتىدا دەژيا. سى سال بوو چاودەپى
 ئەو دەکرد ئىقامەى پەنا ھەندەبى بەدەنى.
 راستە: بەيانى و نيوەرۆ و ئيوارە نانپان دەدايە، بەلام ھەر
 ئەو بوو، ئىتر: تەنەت پارەى جگەرە و پارەى بلىتى
 ھاتوچۆشپان نەدەدايە.
 ھەموو ژيانى، لە کيلۆمەتر چوار گۆشەبەدا، ھەر چاودەروانى
 بوو... کەى ئىقامەکەى دەردەچىت؟!
 لەناو ھەمان ئۆردوگادا، بەختىيار برادەرىكى کوردى ھەبوو،
 دەپوت «شاعىرم».
 ھەمىشە، ئيواران، شىعەرىكى نالى بۆ بەختىيار دەخویندەو،
 کە بەم شىبەبە دەست پىدەکات:

- ۱- ئەگەر ھەز دەکەى شىعەرکە بخوینیتەو، پروانە گۆشەى (۳)
 ۲- ئەگەر دەتەوئى زياتر ئاشناى ژيانى غەربىيى بەختىيار ببیت،
 پروانە گۆشەى (۱۰)

پاریس - ھەولیر

شىر

له بهر په نجه رهي ژووره كيدا كزه بایه کی سارد له سهرو قژي ددها؛ غه مگینانه، ته ماشای نواله به فره ته ستووره كهي به ردهم په نجه ركه كهي ده كړد و له بهر خويه وه دهیگوت: «ته و او ئیتر، له مه و دووا ژيانم هه میسه ئه م پیاسه سارد و غه مناكه یه»، «له م ژووره بچووكه وه به رهو سهربان، له سهربانیسه وه به رهو ژووره وه»، «وهك زندانكراو ټك». به قسه یی هاوړي په ناهه نده سریلانكي و شیلی و ئیرانی ولبنانییه كان (كه ئه وان له پیش ته میسه وه به چهن دین مانگ له م دورگه یه دا ژیاون) له وانه یه حهوت هه شت مانگی دیکه ش، ههر به م شیویه، له هه مان ئه م دورگه یه دا ژيان به سهر بیات؛ دووای ته وهش ئیتر خوا ده زانی: داخوا ئه مجار هیان ره وانه یی ده كنه كام شاری دووره دهستی ئه م ولاته به سته له كه!

له و ده مه دا، له ناكاو، گوئی له دهنگی پا پوړ ټك بوو: ورده ورده له قه راغ دورگه كه دوور ده كه و ته وه، تا گه یشته بهر نیگای په نجه ركه كهي. پا پوړی دورگه كهي خویان بوو، وهك هه موو ده مه و عه سرانیکی دیکه، په ناهه نده كانی سوار كړد بوو، دهیگه بانده كوڼهاگن. (كوڼهاگن!)، ته ویش ههر دورگه یه كی سارد و چوئی دیکه یه، وهكو ئیره. بچیته كوڼهاگن چی بكا! كئی بیینی!

له بهر په نجه رهي ژووره كيدا، سهیری پا پوړه كهي ده كړد كه خه ريك بوو به دهم گرېگر و كه فكدنی خویه وه، ورده ورده، له دورگه كه یان دوور تر ده كه و ته وه، له بهر خویه وه، بیزار، دلئی خوی رنهك ددها: «به راستی»، «بچم له كوڼهاگن چ بكه م» «كئی له وئ دهناسم، كئی ده مناسی»؟.

پیش چهن د روژ ټك، له دلئی خویدا گوتی: «ناكری ههر له ژووره وه دانیشم»، «دهی»، «با منیش، وهك ئه م هه موو خه لكه، بو چهن د ساتیك له م دورگه یه دوور بكه و مه وه؛ ههر هیچ نه بی هه وایه ك بگوړم». له گه ل په ناهه نده لبنانی و سریلانكي و پولونییه كان، سواری پا پوړه كه بوو، چو بو كوڼهاگن.

پا پوړه كه له كاترمیر سی و نیوی پاش نیوهرؤ گه یشته كوڼهاگن، له به نده ری (قیتسته پورت) رایگرت. هه ركه له پا پوړه كه دابه زیه خواره وه،

بیری له وه ده كړده كه ده بیت، وهك هه موو په ناهه نده كانی دیکه، له كاترمیر شهش و نیوی ئیواره «واته دووای سی كاترمیری دیکه» له هه مان ئه م قه راغهی به نده ركه ئاماده بیت: بو ته وهی پا پوړه كهي له دهست نه چیت و بتوانی بو نانخور دنی ئیواره و بو شه ونوستن بگه رپته وه دورگه ی خوی.

كه گه یشته ناو بازاره كهي كوڼهاگن، كاترمیر چواری ئیواره بوو، نه یده زانی بچیته كوی و چی بكات! به ناو شه قامه كانی ناوه راستی شاردا گه را، سووړا؛ وهك جاری یه كه می هاتنی بو ناو بازاری كوڼهاگن، وهك جاری دووهم، وهك جاری سییهم، وهك هه موو جارتك، به ته نیا، بی پاره و پوول، غه ربیانه، ته بای مندالټیكي سهرگردان، چاوی به كوگا و جامخانه رهنگینه كاندا دهگیرا؛ ته ماشای ئاپارتمان شهش قات و یازده قاته زیړه وشانه كانی ده كړد. په روژانه، تینوو، تاو تاو قه لماسنگی نیگای دهگرته كچه سووركه له مووزرده قژناوریشمییه كان. كه ماندووش ده بوو، له سهر كورسییه كی ساردی باخچه یه ك داده نیشته، پشوویه كی ددها، هه لده ستایه وه، دیسان پیاسه، چاوگیران. ئیتر تا شه كه ت بوو، ههر گه را. له كو تاییشدا، كاتی له گوگاده وه، به رهو قه راغی به نده ركه كهي (قیتسته پورت) گه رایه وه، ههستی به غه ربی و ته نیاییه كی كوشنده ده كړد. ئه و ههستی غه ربی و ته نیاییه، له ناخه وه روچی ده كروشت. كاتی سواری پا پوړه كه ش بوو، له ناو پا پوړه كه، له ریگای گه رانه و هیاندا به رهو دورگه كه، گوئی لی بوو: په ناهه نده كان، هه ندیكیان به ئینگلیزییه كی شكاو، ئه وانی دیکه ش به فارسی و عه ره بی، جنیویان به خه لكی دانمارك ددها... تفیسان له ئاوو هه وای دانمارك ده كړد. یه كیك له په ناهه نده ئیرانییه كان، كه له وه ده چو له هه موویان خوینده وارتر بیت، به ئینگلیزی، له گه ل په ناهه نده كی لبنانی قسه یی ده كړد، دهیگوت: ئیین به توتو، له لاپه ر دوو صه د و هه شتا و پینجی گه شتنامه كهي خویدا، له باره ی دانماركه وه ده لی: دانمارك زمانیكي بوگهن و ئاوو هه وایه كی بوگهن و ته خلاقیكي بوگهنی هه یه.

ئەم، يەكجىر رقى لەم زەنا زەناو دەمشىپىيەى پەناھەندەكانە، تەنەت لە سالتۇنى چىشتخانە بچووكەكەى دورگەكەشدا، كاتى نانخواردن؛ خۆ ساتىك چىيە لە شەپ و ھەرا و جىنپوى خۇيان ناكەون! سەيرە! ئەرئ بەراست، ئەو ئىوارەيە، لىپرسراوى پەناھەندەكانى ئەم دورگەيە، خاتوو ئانلى، لەبەرچى گوتى: ناويكى خۆشت ھەيە؟. سەيرە! خاتوو ئانلى، ھەر لە سەرەتاو، بە زەردەخەنەيەكى زۆر خۆشەويستانەو، لىپى ھاتە پىشەو، پرسى:

- تۆ ناوت چىيە؟

ئەمىش گوتى: شىرزاد.

خاتوو ئانلى، كونجكۆلانە لىپى پرسىيەو:

- «شىرزاد» لە زمانى كوريدا ھىچ واتايەك دەگەيەنئى؟!

ئەمىش گوتى: بەلئى.

گوتى:

- چى؟

- ئەو كەسەى دلبند و دليرە.

ئىستاش تىناگەم! ئەم ژنە بۆچى پىپى گوت «ناويكى خۆشت ھەيە؟!». ئايا ھەر بۆ ئەوئەى رووخۆشىيى خۆى لە ھەمەبەر «پەناھەندەيەك» پىشان بدا؟ بەلئى، لەوانەيە، بۆ ئەوئەى ھەر ھىچ نەبئ بۆ ساتەوختىك ھەورى نىگەرانى و ھەستى غەربايەتئى بىرەوئىتەو.

خاتوو ئانلى، پىش ئەوئەى كە ئەو ئىوارەيە ئەم قسانەى لە گەل بكات، يەك دوو جارى دىكەش بە نىگايەكى زۆر كونجكۆلانە سەيرى كردبوو، جارىكيان كاتئ لە قەراغ دەرياكەدا بە تەنيا راوہستابوو، پىشتى بە كۆنە پاپۆرىكى شكاودا دابوو: مات، مەلوول، بە نىگايەكى پىر لە غەربىيەو تەماشاي ئاسۆ دوورە دەستەكانى ئەو بەرى دەرياي بەلتىكى دەكرد. لەناكاو خاتوو ئانلى بەتەنىشتىدا تىپەرى، بە نىگايەكى پىر لە پرسىيار و سۆز و مېرەبانىيەو تەماشاي قەد و بالاى پىر لە غەم و تىكشكانى كرد. جارى دوو ھەمىش، لە سەربانى دورگەكەدا بوو، ديسانەو، بە تەنيا، پالتۆ ئەستوورە رەشەكەى بەسەرشانەو،

لەسەر تەلاشەبەردىك دانىشتىبوو؛ خۆى لە سەرمان وىك ھىناپۆو، بەدەم بىر كەندەوئە سىنگى دانوشتاندىپۆو و تەماشاي مېشكىكى لاواز و بى ھىزى دەكرد كە لە پەنا بەردىكدا، بە دووئەى كرم و دانەوئەلەدا دەگەرا. لەو دەمەدا خاتوو ئانلى، ديسانەو ھات بەتەنىشتىدا تىپەرى، بە نىگايەكى خوشكانەى پىر لە سۆزەو، زەردەخەنەيەكى جوانى بۆ كرد. بەلئى، ھەر بۆ ئەمە بوو؛ مەوئ لە ھالەتەكانى تەنيايى و تىكشكان و زەبوونىدا، ھەمىشە جىگاي بەزەيى ھاتنەوئە لە لاي خەللى دىكە.

ئاخ! ھەيف بۆ شىرزاد! بىست و نۆ سال! بىست و نۆ سالى پىر لە ئاسوودەيى و جەربەزەيى وخۆشەويستى، بىست و نۆ سالى پىر لە خۆشى و دلبندى ژيا: بۆ ئەوئەى - ئەوئەتا - ئەمپۆ، لەم دوورگە چەپەكەى دوورە ولاتىدا، زەبوونانە، دوور لە سەردەمى مندالىيى خۆى، دوور لە بەھەشتى گەنجىتى خۆى، بە ديار تەنيايى و تىكشكانى خۆيەو بەگري! ھەيف! بە دەم ھەناسەيەكى ھەسەتاويەو سەرى دانەواندەو، بەر پەنجەرەكەى بە جىپىشت! چو لەسەر كورسىيى بەردەم مېزەكە، كە لە ناوہراستى ژووركە داندرابوو، دانىشت.

مېزەكە ئاوتەنەيەكى چوارگۆشەيى لەسەربوو، ھەر ھەا سىوتىك و پارچە مېشكىكى بىزاو. ئەم نىوہرۆيە، لە سالتۇنى چىشتخانەكەدا، وەك ھەموو جەمىكى دىكەى نانخواردنى ناو سالتۇنەكە، خۆى لە ناو ھەراى بىزەوئەى پەناھەندەكاندا پىر ھەراى: پەناھەندەيەكى لىبانى، لەسەر مېزى نانخواردن، لەگەل پەناھەندەيەكى سىرلانكى بوو شەريان؛ ئىتر كەوتنە گىبانى يەكتر، بوو ھەرا؛ ئەو ھەر چۆنىك بىت توانى زەلاتەكە بە نابەدلىيەو تەواو بكات، بەلام پارچە مېشكە بىزاوہكەى، لەگەل سىوہكە، لەناو نايلىوتىك وەرىپچا و ھەلسا، لەگەل دەستى خۆى ھىنانىيە ژوورەو و لە سەر ئەم مېزەدا داينان.

دانىشتىبوو، بىدەنگ، تەماشاي پارچە مېشك و سىوہكەى بەردەم خۆى دەكرد. لەناكاو زەردەخەنەيەك گرتى.

ئەوسات مندال بوو! باش بە بىرى دئ، ھەموو جارىك، كاتئ لەگەل دايكى بەناو رەزەكەى خۇياندا تىپەرى دەبوون؛ چەتوونانە، بەدەم

شونینی خۆی وەرکەوتبوو، هیچ جوولەیهکی نەدەکرد؛ تەنانەت بە هیچ شتێوەیەک جورئەتی ئەوەیشتی نەدەکرد کە جاریک بتوانی سەری خۆی بەرز بکاتەو و تەماشای دەوروپەری خۆی بکات. تەنیا ئەوەندە نەبی کە جار بە جار، بێهێز، دەستی بۆ سەرگوێلاکی خۆی دەبرد، مێش و مەگەزی لە برینە خوێناوییهکە لە جانیکی خۆی دەرەدەکرد و نەیدەتوانی؛ « مێش و مەگەز تێیی وەرھاتیوون و لە دەوری سەری گێزەگیزیان بوو » جار جار کە لەکی خۆی دەگوێری و بە دەم نرکەیهکی بریندارە وەرەدەکەوتەو.

لە کۆتاییدا، دایکی، چیتەر خۆی لە بەردەم ئەم دیمەنە پێ رانەگیرا؛ بەرزە پێ ھەلسایەو، گوتی:

– دەچم گۆشتی دەدەم،

مامۆزنی کردیە گالە، رازی نەبوو. خوشک و برا بچکۆلەکانیشی بە ھەمان شتێوە، لە دەوری دایکیان کۆبوونەو، دامینیان گرت، گوتیان: « نا، مەچۆ؛ دەتخوا ».

دایکی گوتی: « نا ». چوو پارچە مریشکیکی برژاوی بەرماوەی جەمی ئێوارە ی خۆبانی، لە گەڵ سێتیک، لە ناو پارچە نایلۆنیک لول دا. دەرگاکی کردەو، گوتی: « دەچم لە بەری دادەنیم ».

خوشک و برا بچکۆلەکانی، مامۆزنی، ھەموویان پێکەو، بێدەنگ، چاویان ئەبەلق مابوو؛ لە پەنجەرەو تەماشای دایکیان دەکرد کە خەریک بوو ھێدی ھێدی، بە ھەنگاوی کەمێک سەڵۆکانەو، لە شێرکە نزیک دەکەوتەو. شێرکەش ھیچ جوولەیهکی نەدەکرد، خامۆش، لە پەنا دیواری ھەیانە کەدا وەرکەتبوو.

لەو دەمەدا بێدەنگییەکی سامناک، کە لە ترس و ناھامی و ھەپەسانەو ھاتبوو، بەلێ بەسەر ھەموویاندا راکێشابوو؛ لە پەنجەرەو سەرنجیان دەدا: دایک لە بەردەم شێرکەدا راوەستا بوو، پارچە مریشک و سێوێکە (لە ناو نایلۆنە کەدا) بە دەستەو گرتبوو، پاشان، لە سەرەخۆ، نوشتایەو، پارچە مریشک و سێوێکە دانایە بەردەم شێرکە.

ئەوان وەک بەلێ ھێشتا باوەریان بە چاوی خۆیان نەدەکرد،

ھەپەساو، دەمیان داچریبوو، بە ناھارامییەو چاوەرێتی ئەویان دەکرد کە دایک، زوو، بە سەلامەتی یەو بگەرێتەو لای خۆیان: بۆ ئەوێ ئیتەر لەو کاتەدا، ھەموویان پێکەو لە کەیفخۆشیان بە دەنگی بەرز بکەنە ھەرا و پێکەنین.

لە ناھا، پێکەنین و غەلبە غەلبەیی سەیر لە پەنجەرە کەو بەرز بۆو، راجلەکی، وەک ئەوێ خەیاڵی لە جیھانیکی دیکەدا بوو بیت و تازە ھاتبێتەو ھۆش خۆی؛ بە ماندووایی و بێ ھێزییەو سەری بەرز کردەو، تەماشای پارچە مریشک و سێوێکە بەردەم خۆی کرد، ھەستی بە نیگەرانی و زەبوونییەکی کوشندە دەکرد: لە ھەژمەتان خەریک بوو دلی شەقی دەبرد.

دورگە «میدل گراند» - ۱۹۸۵

«گێڕانهوهی رووداوهکه به زمانی ئهفهندی»

- من و ژنهکه و دوو منداڵهکه بویین، لهسهر پردهکه دهڕۆشیتین. سێ عهسکهری تورک بهرامبهرمان دههاتن. من دهستی کچهکهی خۆم گرتبوو. دهمانویست له پردهکه بپهڕینهوهو بچین سهڕێک له پهیکهری (ئهحمهدی خانی) بدهین. ژنهکه، کۆر به باوهشوه، چهند مهتریک له پێش منهوه دهڕۆشیت. لهناکاو، یهکیک له عهسکهره تورکهکان، دهستی درێژ کرد؛ به بهرچاوی خۆمهوه، قوونی ژنهکهمی گرت.

«گێڕانهوهی رووداوهکه به زمانی شایهددیک»

- گهوره، من نه نیا لهوکاتهوه ئاگاداری رووداوهکه که لهناکاو، له پێش منهوه، دهنگی رێژنه گوللهیهکی کلاشکۆف بهرزبووه، سه‌للهیهکه بوو. راستیهکهی، نازانم کێ له کێی دا! بهلام بهچاوی خۆم بینیم: (ئهو عهسکهره نهی که لهناو خۆیندا دهگهوزی) ههردوو عهسکهرهکهی دیکه سه‌رخۆش بوون؛ دیاربوو زۆریان خواردبووه.

«گێڕانهوهی رووداوهکه به زمانی (تاوانبار)»

- من ئاگاداری سه‌رتاپای رووداوهکه بووم، له سه‌ره‌تاوه تا ئهمڕۆ، چونکه من لهسهر شوێستهی ئهویه‌ری پردهکهوه چاوم له هه‌موویان بوو: ئهفهندی، خۆی و ژنهکهی و دوو منداڵهکهی بوون. دیاربوو غه‌ریبه‌ن و بۆ سیاحت هاتوونه‌ته زاخۆ. ئهفهندییهکه دهستی کچهکهی خۆی گرتبوو، ژنهکهش کۆر بهچکۆلهکهی له باوهش گرتبوو؛ چهند مه‌تریک له پێش می‌ردهکهی خۆیه‌وه ده‌ڕۆشیت. لهناکاو، عهسکهره تورکهکه دهستی درێژ کرد و قوونی ژنهکهی گرت.

«گێڕانهوهی رووداوهکه به زمانی یه‌کیک له عهسکهره تورکهکان»

- مه‌رھووم، نه‌خێر، هیچ هه‌لهیه‌کی بهرامبهر هیچ کامێکیان نه‌کرد، به‌لکو به‌پێچه‌وانه‌وه، لهسهر پردهکه، چوو، زۆر موخته‌په‌مانه، بۆ خۆشه‌ویستی و موخامه‌له، قوتووه پی‌سییه‌کی پێشکەش به ئهفهندی می‌ردی ژنهکه کرد. ئیدی، کاره‌سات و تاوانه‌که لی‌رده‌وه دهستی پێکرد.

کوژرانی عهسکه‌ریکی تورک له زاخۆ

«گېڙانهوډى رووداوډكه به زمانى ئهفهنډى»

– بهلئى، راسته، جهنابى حاكم، من دوواى نهوه، تفېكم له عهسكهړهكه
كرد. كه تغم لتي كرد، يهكسهر كلاشكوفهكهى له شانى هيتايه خوارهوو
ويستى بكوژئ. بهدم هيتانه خوارهوډى كلاشكوفهكه لهسهر شانى و خو
نامادهكردنى، چهند مهتريك له منى منډال به شانوه دووركهوتوه. له
كاتدا بوو، ئيتىر، پيش نهوډى نهو تهقه له من بكات، عهسكهړه هاورپكهى
خوځى، له تنيشته خوځيهوه، صهليهكه كلاشكوفى پتوه نا... پاشان
رايگرد.

«گېڙانهوډى رووداوډكه به زمانى شايهديك»

– گه ورم، وهكو گوتم: ناتوانم بليم «نهو پياوډى لهسهر شوستهكهوه
هاتبوو صهليه كلاشكوفهكهى له عهسكهړهكه دا». من نههم نهبينى، بهلام
كه گهيشتمه سهر رووداوډكه، كلاشكوفهكه لهدهست نهو عهسكهړه بوو كه
پاشان رايگرد و ئيست لير نهيبه.

«گېڙانهوډى رووداوډكه به زمانى (تاوانبار)»

– من لهوبهرى شوستهى سهر پردهكهوه، كاتخ عهسكهړهكهه بينى
كلاشكوفى له ئهفهنډى راکيشا، به پهلهپهل رامكرده لايان بو نهوډى
ناوېږتيان بكهم و نهو ئهفهنډيه به خوځى و منډالهكهى باوهشييهوه
نهكوژيت. پيش نهوډى بگه مه لاي عهسكهړهكه، صهليهكه كلاشكوف له
تهنيشتييهوه بهرزبووه خهلتانى ناو خوينى كرد، عهسكهړهكهى هاورپى
خوځى بوو، كوشتى. كوشتى و پاشان رايگرد.

«گېڙانهوډى رووداوډكه به زمانى يهكيك له عهسكهړه توركهكان»

– مېرووم كاتى توتووه پيسيهكهى پيشكش به نهفهنډى كرد، گويم
لى بو نهفهنډى زور به توورهبييهوه، به توركى گوتى: «بوځ، ئيجمردم». .
هاورپكهه گوتى: «ئيج». نهفهنډى، هر به توركى و توورهبييهوه گوتى:
«من بيز له پيسى توركى دهكهمهوه. نابلووتم لهسهر هموو كهلوپهل و
خوارن و خوارهمهنيكهى توركى داناوه. هرگيز شتى توركى ناكړم و
ناخوځم و ناخوځمهوه». هاورپكهه گوتى: «بو؟». نهفهنډى گوتى: «چونكه
ئيوه پيس و داگيركړن». هاورپكهه گوتى: «يسووره». كه كهميك له
يهكتريش دووركهوتينهوه، نهفهنډى – بو جارېكردنى ئيمه – هاورى كرد:
«بزي كوردهستان».

«گېڙانهوډى رووداوډكه به زمانى ئهفهنډى»

– چوځ؟! بهلئى جهنابى حاكم، من دوواى نهوه تفېكم له عهسكهړهكه
كرد. نا، بهلئى، همدوو دهستم گيرابوو: منډالهكم به باوهشمهوه بوو.

«گېڙانهوډى رووداوډكه به زمانى شايهديك»

– بهلئى؟ نهخيېر جهنابى حاكم، من ناگام لهوه نييه نهگهر
عهسكهړه كوژاوډكه قوونى ژنهكهى گرتبېت. بمبووره، چيتان فهرموو؟
نهو عهسكهړه رايگرد؟ نازانم. نازانم بوځى رايگرد، بهلام سهرخوش
بوو. لهوانهيه له ترسان رايگرد بېت.

«گېڙانهوډى رووداوډكه به زمانى (تاوانبار)»

– چوځ جهنابى حاكم؟ بهلئى، من به چاوى خوځم دېتم: عهسكهړهكه
قوونى ژنهكهى گرت. عهسكهړهكهى ديكش، بهپيچهوانوه، هيتنه
شهرهفمهند و پياو بوو كه غيرهتى قبوللى نهكرد لهبهراچاوى نهمهوه
قوونى ژنيك بگرن و پاشان ميتردهكهى بكوژن. سهرخوشيش بوو.
پاشان، جهنابى حاكم، هيچ دوور نييه صهليه كلاشكوفهكهى
ناراستهى نهفهنډى كردبېت و بهر هاورپكهى خوځى كهوتبېت! چوزانم.
سهرخوش بوون، ئيتىر.

«گېڙانهوډى رووداوډكه به زمانى يهكيك له عهسكهړه توركهكان»

– مېرووم بهدهستى هاورپكهى خوځى نهكوژا. همدوو تاوانبار درو
دهكهن و پيكهوه لهسهر نهوه ريك كهوتوون كه نههم سيناريويه
ههلبستن و بيلينهوه. راسته، مېرووم بهمه زور سهفتت بوو كه
نهفهنډى جنيكوى به توركان دا و پاشان هاورى كرد «بزي
كوردهستان»، بهلام هيچ وډللمى نهوى نهدايهوه. تاوانبار، واته نهو
پياوډى كه لهوبهرى شوستهكهوه هاته لامان، ناگردهكهى خوشر كرد و
كهوته جنيودانى ئيمه: خوځى وا نيشان ددا كه ئيمه نهعدامان له زن
و ميتردهكه كردهوو و نهو لهسريان دهكاتهوه. هر خوځيشى، پاشان،
لهناكو، كلاشكوفى له شانى هاورپكهه كردهوه و كوشتى.

«گېئرانەوې رووداۋەكە بە زمانى ئەفەندى»

- من بۆ خوا دەيلىم: ئەو پياۋى لەۋبەر شۆستەكەۋە ھاتە ناومانەۋە، خوا دەست بەيالىيەۋە بگرت، پياۋىكى خىترۆمەند بوو. راستە: لەسەر ئىمە بە جواب ھات و پىتى ناخۆش بوو عەسكەرى تورك بە نوڭىزى نىۋەرۆ تەعدا لە ئىمە بكن، بەلام ئەۋىش، ھەرەكە من: لەناكاۋ بە دەنگى صەلىيە كلاشنىكۆفەكە راجەنى. ھەرگىز چاۋەپىتى ئەۋەمان نەدەرد كە ئەو عەسكەرى دىكەى ھاۋرپىتى، لەسەر ئىمەى بى چەك و تەعدا لىكرائ بكا تەۋە!

«گېئرانەوې رووداۋەكە بە زمانى شاھەدىك»

- گەۋرەم، لەبارەى «ئەو پياۋى كە لەسەر شۆستەى ئەۋبەرى پردەكەۋە ھاتبۇۋە لايان»، من تەنبا ئەۋەندەم لەبىرە: لە دوۋاى صەلىيەكە و كوژرانى عەسكەركە، لەسەر مەيتەكە راۋەستابوو و بە ئەفەندىيەكەى دەگوت «باش بوو ھەر بەدەستى خۇيان كوژرا». لەم كاتەدا، دەمەدەت: عەسكەرى راكردو، لەدوور، پىشتى لە ئىمە، ھەر غارى دەدا و سەرخۆشەنە دەلەنگايەۋە.

«گېئرانەوې رووداۋەكە بە زمانى (تاوانبار)»

- جەنابى حاكم، من دانى پىدا دەنىم: وىژدان و كەرامەتم قىبوۋلى نەكرد كە عەسكەرى تورك لە پىش چاۋى من، بەم شىۋەيە، تەعدا لە ژنىكى كورد بكن و پاشان بىانەۋى مېردەكەش بكوژن؛ بە راكردن پەرمەۋە لايان؛ بەلام من تەنبا بۆ ئەۋە چووم كە پەروانىيىان بكن و نەھىلەم ئەفەندى بكوژرەت. ھەرگىز دەستم نەدايە چەك.

«گېئرانەوې رووداۋەكە بە زمانى يەككىك لە عەسكەركە توركەكان»

- جەنابى حاكم، بىش ھەموو شىك، دەمەۋى ئەۋەتان ەرز بكنم كە ئىمە، شىتاقمان، سەرخۆش نەبوۋىن. پاشان ئىمەى تورك، بام سەرخۆش بىن، ھەرگىز ھىندە كەم نىن بچىن قوۋنى ژان بگرىن. جەنابى حاكم، ئەگەر مەسەلەكە رىق و كىنەيەكى سىياسى نەبىت، چۆن پياۋ لەسەر «قوۋنى ژنىك» دەست دەداتە كلاشنىكۆف و عەسكەرى دەۋلەت بكوژىت؟! ئەم دوو پياۋ، ھەردوۋكىيان، رقىيان لە تورك و عەسكەرى توركە سىنارىيەكەيان ديارە لەسەر دىۋ ھەلبەستراۋە، دەيانەۋى بەرگرى لە ھەلە و تاۋانى يەكتر بكن.

«گېئرانەوې رووداۋەكە بە زمانى ئەفەندى»

- جەنابى حاكم، جەنابت من بەۋە تاۋانبار دەكەيت كە سەرەتاي ھەرايەكە من دروستم كردوۋە چوۋىە تىم لە عەسكەركە توركەكە كردوۋە. من تەنبا يەك پرسىپارتان لىدەكەم، جەنابى حاكم: «تۆ، بە خۆت و ژنەكەت و دوو مىندالەۋە، ئەگەر لە ھەۋلىرەۋە بۆ پىياسە ھاتىنە زاخۆ و لەناكاۋ، لەسەر پردىك، عەسكەرىكى تورك، بە بەرچاۋى خۆتەۋە قوۋنى ژنەكەت بگرى؛ چ دەكەى؟».

«گېئرانەوې رووداۋەكە بە زمانى شاھەدىك»

- گەۋرەم، من ناتوانم ۋەلامى ئەم پرسىپارتان بدەمەۋە: چۈنكە من ئاگام لە ھىچ نىيە، تەنبا ئەۋەندەم دىۋە و بىستوۋە كە باسەم كرد. نەخىر، ئاگام لە مەسەلەى پىشكەشكردى قوۋۋە پىپسىيەكە نىيە. ھىچ قوۋۋى پىپسىيەم لە شوۋىنى تاۋانەكەدا نەدەت. خۆ ئىۋە ئىفادەى ژنەكەشتان ۋەرگرتوۋە، جەنابى حاكم.

«گېئرانەوې رووداۋەكە بە زمانى (تاوانبار)»

- ۋەللا بابە باش، لە ۋلاتى خۆماندا تەعەدامان لى بكن و پاشانىش خۆمان تاۋانبار بكن و بە پياۋكوژ لە قەلەمان بدەن! جەنابى حاكم، مېۋورە، رىگەم بدەن پرسىپارتىك لە جەنابتان بكنم: ئەگەر قاتل خودى عەسكەركەى ھاۋرپىتى خۆى نەبىت، بۆچى رايكرد و تا ئىستاش خۆى ون كردوۋە؟ ئىۋە چۆن دەكرى دادگايى من و ئەفەندى بكن لە حالەتتىكدا لايەنىكى تاۋانەكە (ھەر تاۋانبارەكە خۆى) لىرە نىيە؟

«گېئرانەوې رووداۋەكە بە زمانى يەككىك لە عەسكەركە توركەكان»

- ھاۋرىكەى تىرمان (ئەۋەى غارى دا)، ھەقى بوو غار بەدا: چۈنكە بە بەرچاۋى خۆيەۋە يەك ھەلىيە كلاشنىكۆفىان لەم بەستەزمانە دا. ئىدى، ئەۋىش، لەۋانەيە ترسابىت، رايكرد. پىۋىستىش ناكە بىتە دادگا، مەگەر تەنبا ۋەكو شاھەتىك، چۈنكە ئەۋ ھىچ پەيۋەندىيەكى بەم سىنارىيە ھەلبەستراۋە نىيە كە شەمانە دوستيان كردوۋە.

«گېئرانەۋەي رووداۋەكە بە زمانى ئەفەندى»

- جەنابى حاكم، جەنابت من ھەر بەۋە تاۋانبار دەكەيت كە چوۋيە
تقم لەو عەسكەرە كەردوۋە. من، ديسان، رېگەم بەدە، تەنپا يەك
پرسيارتان ليدەكەم:

«جەنابت، بە خۆت و ژنەكەت و دوو مندالتەۋە، ئەگەر لە ھەوليتەرەۋە
بۆ پياسە ھاتېنە زاخۆ و لەناكاو، لەسەر پردېك، عەسكەرېكى تورك،
بە بەرچاۋى خۆتەۋە قوونى ژنەكەت بگىرى؛ تۆچ دەكەي؟ ھا؟!»

خوشکه چکۆله کهی «حاشووش» له ناکاو خۆی کوتایه ژوورهوه، به پهله پرووزی و هه ناسه برکیتوه وتی:

- دایه، دایه.. سبهینی دیسان ماله کوردهکان رادهگوینهوه.

لهو دهمه دا من و حاشووش بهرامبهه یه کتر دهانیشتبووین، دامه مان ده کرد. حاشووش که گویتی له هه واله که بوو، یه کسه، دهستی له بهردی دامه که ساردبووه، ته می خهفه تیکی له ناکاو کهوته سهر رووی. دایکیشی، به دیار سه ماوه ره که مات ما؛ به غه مگینی و به چاویتیکی پر به زه بیسه وه نیگایه کی کردم. من که نه وه خسته مندال بووم و زمانی عه ره بیم باش نه ده زانی، له سه ره تادا لهو عه ره بیسه جلفیسه ی خوشکه کهی «حاشووش» حالێ نه بووم، به تاییه تیش له به ره وهی زۆر به هه شتاوی هه واله کهی پیمان راگه یاند.

باوکی حاشووش، که دیار بوو نه ویش، نه م هه واله ی زۆر له سه ره دل گران ده هات، رووی کرده کچه کهی:

- کنی وای پیتی وتی؟

کچۆله که، به شله ژاوییه وه سه یریکی منی کرد؛ ئنجا رووی کرده وه باوکی:

- مالی سه عدییه ی دراوسیمان.

- وتیان چی؟

- نه بوو سه عدییه وتی.

- وتی چی؟

- وتی: «سبهینی ماله کوردهکان رادهگوینه وه».

دایکی حاشووش به خهفه تبارییه کی پر له گازانده وه، وهک نه وهی به نه پیتی قسه بکا، رووی کرده باوکی حاشووش:

- راست دهکا. «نه بو سه عدییه» پۆلیسه؛ ده زانی.

باوکی حاشووش له به رخۆیه وه گویتی:

- ئاخه؛ له شیماله وه بو جنووب، له جنوویه وه به رهو کو؟ سه یره!

من یه کسه ره تیگه یشتم؛ زانیم که ئیدی نه مجاره یان به یه کجاره کی رامانده گوینه وه به رهو ئیران، یانیش به رهو بیابانه کانی سه ره سنووری «ئوردن». خه ریک بوو له پرمه ی گریان بدهم. زۆر له میتر بوو باوکم

بیابان

باسی ئەمەى بۆ دەکردین. چیتەر خۆم پێ نهگیرا؛ بەدیار فایبەرى دامەكەوه، سەرم نوشتاندهوه سەر سنگم، وەك مندالێكى له تەمەنى ئەوسام زۆر بچووكتەر، له حەژمەت دەردەسەرى و سوگوارىيى خۆماندا دەستم كرده گریان: من ئەمەدەزانى بۆچى و تا كەى نهفى كرابووينه ئەم بىابانه گەرمەسىرەى باشورى عىراق.

بۆ بەيانىيەكەى، كاتى له ژووره زىندان ئاسا تارىكهكەدا، ديمەنى شەوى دوینى و چۆنیهتى راگەياندى هەوالەكە و پەشوكانى مالى حاشووشم بىر دەهاتهوه؛ دلم زياتر تەنگ دەبوو. لەسەر تەنەكەيەكى قوپاوى ژەنگاوى دانىشتبووم، هەنسكم دەدا و لەبەر خۆمەوه هۆن هۆن دەگرىام. له دلى خۆمدا دەمگوت:

- خەتای خۆم بوو. بۆچى شەو له مالى حاشووش مامەوه؟
يازده مانگى رەبەق بوو (من و دايك و باوك و خوشكێكى بچكۆلانەم) لەو بىابانەى باشورى عىراقدا دەژيان. چل پەنجما مالىك دەبووين لەوى. بىابانى رومادى ! بىابانىكى هەتا چاو بر دەكا چۆلەوانى و وشكايى بوو!

من، كە بە درێژايى ئەو نۆ سالى رابردوى منداليم، هەميشه له كوێستان و لەناو شاخ و باخى رەنگيندا دەژيام؛ ژيان و گوزەرانى ئەو بىابانەم زۆر لەسەر دل گران دەهات. هەموو سپىدەيهك، كە له خەو هەلەدەستامەوه، لەجياتى فينكايى شەبا و شەوفى ناو باغ: هەستم بە گەرد و گەرمای سووتين دەکرد؛ لەجياتى ئەوهى سمۆره و قاز و كارژۆلەكانم له نزارە سەوزەكەى بەرانبەر مالىمان بىينم: غوبارىكى زەرد، توپىك تووزى سووتاوى پيمدا دەپژاند. بۆ دايك و باوك و خوشكەكەيشم، هەمان سەغلەتى و بەدبەختى بوو. بەدرێژايى هەموو ئەو يازده مانگەى لەو بىابانەدا بووين، تەنيا مالى حاشووش و مالى عەرەبىكى ديكە هاموشۆيان دەکردین و جارىه جار يارمەتییان دەداين.

باوكم بۆ ئەوهى بتوانى بەخىيومان بكات، هەر سى چوار رۆژ جارىك، بەگەل باوكى حاشووش دەكەوت؛ دەچوون، نازانم له كام گوندى نزيك ئاواييهكە، توورىان دەكړى و دەهاتنەوه له ئاواييهكە

دەيانفرۆشتهوه.

منيش، هەموو بەيانىيەك، لەگەل حاشووش، دەچووين له زەلكاوتكى پيسى دوورەدەستى ئاواييهكەدا، كە هەميشه پر بوو له ميش و مەگەز، ماسىيى جوړپەمان دەگرت، دەهاتينەوه و له ئاواييهكەدا دەمانفرۆشتنەوه. ئىوارانىش، لەگەل حاشووش و مندالە عەرەبەكانى ديكەى ئاوايى، دەچووين له نزيك مالى حاشووش، له چۆلەوانىيەكى وشك و برىنگدا، كە تەنيا چەند بركە خورمايهكى لى بوو و شەوان حوشترەكانيان لەژێر دەبەستنهوه؛ يارىيى فوتبۆليتمان دەکرد.

من زۆر حەزم له فوتبۆلين دەکرد. هەميشه نەخشەيهكى يارىکردنى فوتبۆلينم له باخەل بوو. ناوى هەموو مندالە يارىكەرەكانم لەسەر نووسيبوو؛ شوين و رۆلى هەر يەكێكىيانم بە هيمما و هيلى جوړاوجۆرهوه، لەسەر تىكەى كاغەزىك دەسنیشان كەردبوو: «هجوم»، «دفاع»، «هەدەف». گەلێك ئىواران، كاتى له فوتبۆلين شەكەت دەبووين و شەو بالى تارىكى خۆى بەسەر بىابانەكەدا رادەكيشا، ئيتەر لەگەل حاشووش بەيهكەوه دەچووينەوه مالى حاشووش. گەلێك شەوانيش هەر له مالى ئەوان دەمامەوه و دەخەوتم.

دايكم پيتى خۆش بوو كە من لەگەل مندالە عەرەبەكانى ئەوى يارىيى فوتبۆلين دەكەم. دەيگوت:

- بەلكو لەگەل مندالە عەرەبەكان فيرى عەرەبى دەبى.

بەلام باوكم، جارىكيان - بەم دواييه - خۆى لى توورە كردم، وتى:

- بەناخيري گيانت كە له فوتبۆلين تەواو دەبى، شەوان بۆ خەوتن وەرەوه كاولبوو كەى خۆت؛ مەچۆرە مالى عەرەبان!

- بابە، ئاخەر، كە تاريك دادى، دەترسىم بەو بىابانەدا بگەرپيمەوه مالىهوه.

- چاوت دەردەهات. دەكەواتە واز له فوتبۆلين بينه!

«باوكم راستى دەکرد! ئەگەر ئەو ئىوارەيه، له دوواى فوتبۆلين

بگه پامایه وه مالتی خۆمان و شهو له مالتی حاشووش نه نووستمايه، ئيتير له دايك و باوكم دانه ده پرام؛ تووشی ئەم چورتمه و ئەم به ده به ختييه ی ئیستا نه ده هاتم! خه تاي خۆم بوو. ئا». له ژووره شیدار و تاریکه کهدا، دلم خه ریک بوو شه قی ده برد. له درزیکی ده رگا که وه ته ماشای ده ره وه م ده کرد، بیرم له دایکم ده کرده وه، له خوشکه بچکۆله خنجیلا نه که م. ده ترسام له م ماوه یه ی ئیستادا، که من له م ژووره زیندان ئاسایه دا راگیراوم، ماله وه مان سواری زیلی عه سکه ری بکه ن و رایانپیتچن به ره و ئیران یان به ره و سنووره کانی ئوردن؛ ئیدی جاریکی دیکه، هه رگیزاو هه رگیز نه یان بینمه وه!

ئهو ژووره زیندان ئاسایه ی که منیان تیدا راگرتبوو؛ سه یته ره یه کی پۆلیس بوو، پارێزگاری ئهو ناوچه یه ی بیابانه که ی ده کرد. ته نیا نیو سه عاتییک له مالتی خۆمانه وه دوور بوو. ژووریک فروانی شه ش پالوویی بوو: تاریک، شیدار، گهرم، بۆنی میز و باینجانی لیده هات؛ دیواره کانی به بلۆک و به رد «هه ندی شوتنیشی به ته نه که و به رمیل» دروستکرا بوون. ئهو به یانیه، خۆر تازه خه ریک بوو گزنگی ده دا. من زوو مالتی حاشووشم به جی هیشته. به ناخیری گیانم، وتم «با رێگا که قه دپه بیرم و به لای سه یته ره که دا بگه ریمه وه»، که چی که گه یشته لای سه یته ره که، پۆلیسه عاره به که له وه ره وه، هه ر که چاوی به من که وت «وه ک ئهو ی به درێزایی هه موو ژبانی، هه رگیز له و بیابانه دا هیه چ به یانییه ک چاوی به به شه ر نه که وتی» تفه نگه که ی سوار کرد و له دووره وه لووله ی تفه نگه که ی ئاراسته کردم؛ هاواری کرد: «ئوگه ف!».

«ئاخر چیم کردوه؟»، «سه یه!»، «وا دوو سه عات زیاتره؟»؛ «بۆچی منیان له م ژووره دا راگرتوه؟!، تاوانم چیه؟». له وه زیاتر خۆم پی رانه گیرا، ده رگا که م لادا و چوومه ده ره وه؛ که گه یشته به ره ده رگا که، پۆلیسه که یه کسه ر تفه نگه که ی له شان کرده وه و رووبه رووم هات. خۆی لیم گیف کرده وه، به عاره بییه کی جلفی شیراندی:

- هه تیو، پیت ده لیم «بچۆ ژووره وه!».

له شیراندنه که ی نه ترسام، به لام له هه ژمه تی غه می ماله وه مان، ئازاریکی سه خته به رۆحمدا ده گه را؛ زمانی قلیشاندم:

- دایک و باوکم. ماله وه مان!

- ماله وه تان چی؟

- ده رۆن، به جیم دیلن.

وه ک ئهو ی گالته م پی بکا، لاساییمی کرده وه:

- بۆ کوئی ده رۆن؟

- رامانده گویننه وه؟

به هه مان شپواز:

- کئ راتانده گویننه وه؟

ده ستم به گریان کرد:

- حوکمه ت. حوکمه ت رامانده گویننه وه.

- به ره و کوئی؟

- بۆ ئیران.

- درۆ ده که ی. پیتشتریش ئه مه ت گوت.

- درۆ نا که م، به خوا رامانده گویننه وه. نازانم به ره و کوئی!

به بیباکییه وه وتی:

- بچۆره ژووره وه، چاوه ری که!

ده مزانی که دیسان مه به سستی ئهو بوو چاوه ری «ره ئیس» بکه م.

«ره ئیسیش له ژووره وه خه وتبوو»، ده بوایه چاوه ری بکه م تا له خه و هه لده سستی و بۆ خۆی لیم ده پرسیتته وه! له به رده م ده رگای ژووره که دا، دیسان رووم کرده وه پۆلیسه که، به چاو داوام لیتی به زه یی پیمدا بیتته وه، ده ستم بۆ ژووره وه درێژ کرد، وتم:

- خه وتوه.

وتی: کئ خه وتوه؟

وتم: «ره ئیس».

وتی: چاوه ری که، تا خه به ری ده بیتته وه!

وتم: هه لی بستینم؟

تهنگاو بوو:

- نه. نه که ی! خوێ خه بهری ده بیته وه.

لایلامه وه:

- ناخر، خه بهری نابیتته وه.

تووړه بوو، هاواری کرد:

- ده لێم «بچوړه ژووړه وه!»، که ریاب.

لهو دهمه دا، پۆلیسیکی دیکه، که من پیتستر نه مبینیوو (دیوار بوو تازه هاتسوه لای لهو پۆلیسه ی هاوړتی) دیتم: له سه ره چیچکان، تفهنگه که ی له نیوان قاچه کانیدا راگرتیوو، پشتی به دیوار دابوو؛ هه لسا یه وه و به ره و لای ده رگا که هات؛ رووی کرده من:

- باشه ئیوه نه فی نه کراونه ته ئیره؟

به قسه ی لهو پۆلیسه دلّم خوش داها، وتم:

- با.

وتی:

- نه دی چۆن ده لیتی «رامانده گوتنه وه»؟

- دیسان رامانده گوتنه وه.

- ئیوه به نه سلّ خه لکی کوین؟

- میترگه سوور.

- راتانده گوتنه وه به ره و کوئ؟

گریام، وتم:

- نازانم..!

له نا کاو ته ویش تووړه بوو، وتی:

- نه دی بهم به یانییه زووه له کوئ بووی؟ خه لک بهم سبه ی نه ی
سالّحان لهو سه حرایه چی ده کا!

بواری وه لامدانه وه ی نه دامی. دهم و ده ست کاغه زکی بۆری گرمۆله وه بووی له باخه لی خوێ ده رهینا. دیتم، کاغه زه که ی خوّم بوو «لهو کاغه زه ی نه خشه ی یاری کردنی فوتبۆلینم له سه ر دروست کردبوو، پۆلیسه که ی پیتشوو لیتی سه ندبووم و دابوو به لهو». کاغه زه که ی پیشان دام و به ده نگینکی تووړه ی نا قولا وه وتی:

- نه کاغه زه چییه پیت؟ ها!

پاشان تفهنگه که ی شانی هه لّخزانده پشتییه وه و توند قوئی گرتم، وتی:

- توّ جاسووسیت.

رایکی شامه لای خوێ. دانوشتایه وه سه رم، کاغه زه که ی له رووم نزیک کرده وه. په نجه زۆر درێژه قه لّشتاوییه کانی خسته سه ره هندی شوینی ناو «نه خشه که»، به په شوکانیکی له راده به ده ره وه وتی:

- ته ماشای نه م کاغه زه ی خوّت بکه! هجوم، دیفاع، هه ده ف... نه م شتانه چین لیره نووسیوتن، ها؟!

من بیرم ده کرده وه، به لامه وه زۆر سه ره بوو، ده مگوت:

- نه م دوو پۆلیسه خو عاره بیشن، به لام بوچی له وه تی ناگه ن که نه م وشانه زاراوه ی یاری کردنی فوتبۆلن!

توند گوێچکه ی گرتم و سه رمی له گه لّ بادا، سمیلتی گیث، چاویشی لیم زه ق کرده وه:

- نه م نه خشه یه چییه پیت، قسه بکه!

من گریام. نه و وتی:

- هی ته خریاته؟

منیش له تاو ئازاری گوێچکه م، زۆر به روونی و فراوانی وه لامم دایه وه:

- نه خشه ی یاری کردنی فوتبۆلینه، ناوی براده ره یاری که ره کا می له سه ر توّمارکراوه.

گوێچکه ی توند تر بادام، دوو جار ان سه رمی له گه لّ راوه شاند:

- هه میشه نه م قسه نه عله تییه دوو باره ده که یته وه! هجوم، هه ده ف، دیفاع... نه مانه چین؟ هجوم بو سه ر کوئ؟ کام هه ده ف؟ نه م هه موو ئیشاره ته سه ره انه چین؟ قسه بکه، توّ جاسووسیت! نه م هه موو ناوانه کین که لیره نووسیوتن؟

منیش نه مده زانی بلیم چی، چاش مابووم. له تاو به ده بختی و ئازاری خوّم، هه ره نه سکم ده دا و ده نا ورامه وه. له کوّ تاییدا گوێچکه می به ردا، شانی وه رسووړاند، پالیککی به ره و ژووړه وه پتیه نام، وتی:

- بچو ژووره وه، دهی؛ تا «رهئیس» خه بهری ده بیته وه!
منیش هه ده لاله مه وه:

- ماله وه مان، ده پۆن. به جیم دیتلن.

له ژووره وه، ناچار، به دهم هه نسکه وه، چووم له سهه ته نه که ژهنگاوییه
قوپاوه که دانیشته مه وه. چاره سهه ری دیکه نه بوو؛ ده بوایه چاوه پیتی نهو
پیاهه نوسته وه بکه م، که نهوان ناویان لی نابوو «رهئیس»: تا له خه وه
هه لدهستی و نهو خۆی ته حقیقم له گه ل بکات.

ئه م چاوه پیکردنه درتزه بیت هه وه دهیه م لهو زیندانه تاریکه بۆن
میزاوییه دا، به راستی، ورده ورده، وای لیکردم هه ست بکه م که نه م
پیاهه نوسته وه «رهئیس» تاقه ئومید و هیوایه که بۆ ئازاد بوونی من:
چونکه، که بیرم ده کرده وه؛ دلم خۆش داده هات، ده مگوت: «رهئیس»
له وانه یه کارایه کی دنیا دیده و چاوه کراوه بی، سهه ری له فوتبول
ده ریجیت و بزانی که نه م نه خشه یه، نه خشه ی جاسووسی و ته خریبات
نیه، به لکه پلانی فوتبولینه. نه مه خوایه به شکو به رم بدن و بگه مه وه
مال، لای دایک و باوکم!

له ژووره که دا سبچه نم نه ده گرت، ههه بیرم ده کرده وه و چاوم به دهه ری
خۆمدا ده گیترا. ژووره که شه هینده تاریک بوو، هیچ شتی کم بو
نه ده بینرا. ته نیا سی قه ره ویله ی کۆن (که یه کیکیان کارای رهئیس
له سهه ری نوسته بوو)، نهوانی تریش کۆمه لیک جلویه رگ و قایش و
پۆستالی عه سه که ربیان له سهه فری درابوو، هه ره ها دوو میزی خواری
له ق که یه کیکیان پانکه یه کی شکاوی له سهه داندرابوو، نه وه ی
دیکه شیان زه مبیلیک (وایانم خورمای تیدا بوو، مشک و سیسرکه
ته راتیپیان به ده وریدا ده کرد). به خۆم ده گوت:

- سهه ره، له کارتیوه ی نه م به یانییه وه منیان لی ره راگرتوه، نه م
هه موو ده نگه ده نگه، نهو هه موو ناله و فیغان و گریانیه ی من؛ چۆن
کارای رهئیس گوپی له هیچ نه بووه؟ چۆن بهو هه موو ده نگه ده نگه هه ره
خه بهه ری نابیتته وه! له سهه ته نه که ژهنگاوییه قوپاوه که دانیشته بووم و
سهه رنجی پیاهه نوسته وه که م ده دا. به تانییه کی به خۆدا دابوو، ته نیا
سمیل و سهه و سهه کوتی به ده ره وه بوو: بیت ده نگ، بی نه وه ی هیچ

مرخه یه ک یان هیچ جووله یه ک بکا، ته نانه ت هیچ نیشانه یه کی نه
ماندووی، نه خه ونبینن، هیچ شتیکی ژیا نی به سهه رو خسارییه وه
دیار نه بوو. دلم که وته ختوره، به خۆم گوت:

ده ترسیم نه م پیاهه له هه ره دوو پۆلیسه که ی دیکه شه منده پۆتر و
که لله ره قتر بیت؛ چونکه رهئیس یانه. خۆ له وانه شه رهئیس هه موو نه م
بیابانه بیت. رهئیس هه موو شتیکی له ده ست دی، هه رچی بهه وی
ده یکا. زۆر له وه ده ترسام که ئیتر، نه گه ره وایت، نه ک ته نیا دایک و
باوکم به جیم دیتلن و تازه ئیتر بیر له ژیاغدا نه یانییه مه وه، به لکه
ته نانه ت له کۆتاییدا سه به رت به م پارچه کاغه زه نه گبه ته،
گولله بارانی شم بکه ن! چاره گه سه عاتیکی دیکه شه هه ره به دهم نه م
دله راوکی و نیگه رانییه وه کاتم برده سهه. لهو ماوه یه دا، سی جار ان
دهنگی گر ده گری ئۆتۆمبیل له ده ره وه که وته به رگوئی (که زیاتریش له
دهنگی کامیون و زیلی عه سه که ری ده چوو)، له دووره وه، له سهه ره خۆ،
ره ت ده بوون و تیکه ل به دهنگی سه گه ره پیک ده بوون. هه موو جاریک،
له گه ل گر ده گری هه ره کامیونیکدا، ده مگوت: «نه وه مالی ئیمه یه»،
«دایک و باوک و خوشکه بچکۆلانه که ی منه»، «رایانده گوین نه وه!»

نه مده زانی ناخۆ به ره و کوئی، به ره و چ مه لبه ندیک، چ هه واریک؟
تۆتکه م لی برابوو، خۆم پی رانه ده گیرا. له نا کاو، دیسان، ره پی
بوومه وه، ده رگا که م کرده وه و چوومه ده ره وه. له پیتش ده رگا که، ته ماشام
کرد: پیتش ده رگا که که سی لی نه بوو، چاوم به ملا و به ولای خۆمدا
گیترا، هیچ که سیکی لی نه مابوو. نهو ناوه، هه ره به ته واو ته چۆل و
هۆل بوو. سیهرم گرته دوور، دیتم: کۆمه لیک حوشت، له ژیر پرکه
خورمایه کدا به سترابوونه وه. لهو ده مه دا، له نا کاو، لهو چۆلی و
بیت ده نگیه سامنا که ی نهو بیابانه سه مامه وه؛ هه ستم به ته نیایی و
نامۆیه کی کوشنده ده کرد. هات به خه یالما که رابکه م و خۆم رزگار
بکه م، به لام به لامه وه کاریکی په سه ند و جوان نه بوو: ده موست
هه موویان، به رهئیس یه شه وه، دلنیا بن که من «هیچ تاوانی کم
نه کرده وه» و مافی خۆمه «ئازاد» بیم. بی نه وه ی خۆم به وه ی، به
ناگا ییه وه «وه که نه وه ی هۆگری و کۆنه په یوه ندیبه کی زۆر به تین به ره و

لای کابرای رهئیس کیشم بکات؛ گه رامهوه ژووره زندانه کهم. چوومهوه نزیك قه رهوئیلکهی، راوه ستام. سهیری سهر وپوته لاکیم دهکرد. دهستم دریژ کرد، بیدنگ، قۆلی رهئیسیم گرت و رامهوشاند، وتم:

- جهنابی رهئیس!

رهئیس هیچ جوولتهیهکی لیوه نه دههات.

جاریکی دیکهش قۆلیم راوه شاند و بانگیم کرد:

- رهئیس، رهئیس!

کهچی، دیسانهوه، هیچ جوولته و وهلامیکی نه بوو.

ئه مجاریان، به تانییه کهم له سهری لادا و دهستیم بهرز کردهوه. که دهستیم بهردا، بی جوولته، بی گیان، به سهر له شیدا کهوته خوارهوه. زانیم که ئیتر «رهئیس» مردووه!

به دیار مهیته کهوه، لهو ژووره خامۆش و تاریکه دا، خه ربیک بوو زهندهقم دهچوو. ویستم له زیره بدهم و هاوار بکه، به لام نه؛ یه کسه ر رام کرده دهرهوه.

له پینش دهرگا که دا، دیتم له ناکاو، گه مارۆ درام: چوار پۆلیس، چوارشانه، که تهی رهش؛ له ملاو لهولا، خۆیان لیم گیف کردبۆوه، شله ژاو، له سهر ئهوه بوون تهقم له بکه؛ به رهو رووم دههاتن؛ رووی تفهنگه کانیان له سهر سنگم بوو. من زاترهک ببووم، به حه په ساوییه وه سهیرم دهکردن.

ئه فه ندییهک، سه ره چه ناگه کوتراو، له ناوه راستی پۆلیسه کانه وه، که قه ره ویتیکه شینی به ستبوو، دهم و چاو خوریکاوی، رووبه پرووم دههات. یه کیک له دوو پۆلیسه کانی پیتشو به چوار پۆلیسه کهی گوت:

- بیگرن!

ئه فه ندییه قه ره ویت شینه که، گوئییه کی پرابوو، پاشماوهی برینیکی قوولیش به نیوچه وانی چه پیه وه بوو (له پیاویکی مندالبازی خویری دهچوو، که شه ویک له خه ونیکی ناخوشدا دیبووم)، به مۆره کردنیکی دوژمنانه وه، ورده ورده، لیم دههاته پیتشه وه. له پۆلیسه کهی پرسى:

- خۆیه تی؟

پۆلیسه کهش گوتى:

- به لى، خۆیه تی.

لهو دهمه دا گویم لى بوو، دهنگی گره گری زیلیکی عه سکه ری، هیور هیور، ئاواپییه کهی به جى ده هیشت؛ دوورتر و دوورتر ده که وته وه. منیش، زاره ترهک، گوناح؛ نه مده توانی ته نانه ت هاواریش بکه م...

پاریس

زستانی ۱۹۸۹

زۆر سەيرە ...!

خەرىكە خوشىيەكى زۆر گەورە شادەمەرگم دەكا! دەترسم بەيەكجاری لەنىو ئاسوودەیی ئەم بېرھاتنەو دەيەدا بېرم. چۆن پروابكەم؟ ئاخىر من كەى چاوەروانى ئەو بووم، كە ئىستە، لەپر، لەم ساتە ناوەختەدا، بوتلە عەرەقىكى بۆشى لاڤىگە، ئەم وەلامە دوورەدەستە تەلەزماويیەم بەدەستەو بەدات؟ ئەم وەلامە ون و ناديارەى كە چەندىن سالا من بەدووايدا دەگەرەم و بەدرىژايى تەمەنى مندا لىم پىتى دەتلامەو. سەيرە...! چۆن وا لەناكاو ئەم بېرەو دەريیە لەناخدا تەقيیەو؟ چۆن وا كەت و پر، ئەو ئەشكەوتە تارىكەى خەم و گومرايىم بۆ پرووناك بۆو، چۆن؟

بەلێ، من زۆر جارەن بەناو شارى رەشى پر يادگارە تالەكانى مندا لىمدا گەرەمەتەو. هۆى گەلێك لە «داركارى» و تىهەلدان و لەمال دەركران و جىتو و شەپلە تەفەكانى باوكم دۆزىو تەو، بەلام هۆى ئەمەيان- ئەم داغەى پشت دەستم؛ لىم ببوو تەراويلكەيەك، بەندەرىكى ئىگجەر دورر، هەرگىز پىتى نەدەگەيشت؛ هۆيە ناشىرىن و ماناى دۆزىو پرووداوەكەيم بېر نەدەهاتەو. بەلام ئىستە... كە سەيرىشە... چۆن؟ ئەو تە، هۆر هۆر، وەك خەونىك، دەكەوتىو تەو سەر پەرى مىشكەم. بەلام سەير بوو، خو من، تا ئىستەش، نەمدەتوانى باز بەسەر ئەو نەنگى و گومان و گومرايىيەمدا بەم؛ وەك بلىيى جەمكەنى برسىتى و رەتاوى و ئازارى رۆژانى منالىم بووبى: قەت لە ناخم جوئ نەدەبۆو. ئەو وەختە، من چاكىش بووم. كاتى هەرراشتر بووم، زۆر خەمناكتر، زۆر گومراتر، بى حەوسەلەترى كەدبووم. ئەفسوس... من ئەم هەموو ئازار و مەينەتییەم چۆن داىە خۆم؟ من باشىش بووم. هەر كە منالكارىكى دىكە بووايە... بەلام ئاخىر، لەگەل ئەو شەخس، خوايەكا؛ ئەم داغە پىس و قەبەيەى سەر دەستم چى بوو؟ چى پى كردم! تەواو وەك برىنىكى گوروى كرمەپىز ئاسا. ئاخىر، هۆند بەس بوو كە من خۆشم قىزم لىي دەكردەو و بە بىنىنى هۆلنجم دەهاتەو؛ چى خەلكى! كە سەيرم دەكرد: مندا لە دەولەمەندەكانى دراوسىمان ئەنگوستىلەى زىر و سەعاتى خنجىلانە لەسەر دەستيان

داغەكەى پشتە دەستم

دەبریسکانهوه، منیش.. ئەم داغه پیس و ناشیرینه لەسەر دەستم! بەلام بۆچ.. ئاخر بۆچ؛ مندالێکی وەک ئەوسای من، دەبێ چیم کردبێ؟ تەنانهت ئەگەر تاوانێکی زۆر گەورەشم کردبێت، چۆن وێژدانی باوکیک ئەمەم پێ بەرەوا ببینێ؟ چۆن؟ بۆچی؟ سزای چ تاوانێکی لە تخووب بەدەرم بوو؟ خواپەکا.. چی بوو.. ئەم داغه؟ کە، چۆن، لەکوێ، لەپای چی نرا بە منەوه؟ چیم کردبوو؟ نەمدەزانی. نەخێر. من ناھەق نەبووم. ئە، ناھەق نەبووم کە بەدریژایی ئەو ھەموو سالە، ئەو بێ دەنگییە نەپێنگەر لەدڵ بگرم: بێ دەنگییە کە لە ھەستی خۆ بە کەم زانین و گومرایی و بێھوو دەبیەوه ھاتبوو. خۆ من، ئەو، تا، ئەگەرچی کە ئەمە لە پایزی ھەژدەھەمیشم دام، بەلام سەبارەت بەم پەتایەوه، بەقەد ھیچ گەنجیکی ئاوەزی خۆم ئاسوودەیی و سەمیانیم لە ژباندانەدی. مندالیم ھەمووی بەشەرھاتن بوو، ھەمووی ھەر دوورەپەڕیزی و خۆ بە کەم زانین. ھەرچی ئاشنا و ھاوڕێم ھەبوون، ھەمووم لەبەرچاوەرەش بوو. پاش مردنی باوکیشم، شتە جوان و چاکەکانم پتر لەبەردل شتوان. ئەم گری و گومرایییە، لە ناخدا، رۆژ بەرۆژ، گەورەتر و سەختتر دەبوو. ئیتر، ھەموو باخچە و سەیرانگە و سەرشەقامە جوانەکان، بەردەم دوکانی تینس و یاریگە و چاخانەکایش.. لێم ببوون بە دۆزەخ. قەتەم روو تێ نەدەکردن. تا رادە ترسان و زەوانی لێیان دەسلەمامەوه. ئاخر.. من، چۆن بەم ھەستی گومرایی و پرووژەردییەمەوه، خۆم لەنیواندا بینیبام و نەشمردبام؟ باش بوو ھەندێ جار شتەکانم لەسەر پەردەیی بیر لادەچوون، بەلام ھەر کە مندالێکی شڕۆل و خەمناکی وەک خۆم یان لاسووتاویکی سەر رێگەییکم دەکەوتەوه بەرچاوەرەش جارێ جارێ، دەکەوتەوه نیو دۆزەخە پر گومان و گێژاوەکەیی خۆم. ھەزار کەرەت خۆزگەم بەوه دەخواست کە ئەم داخە، ھەر لە سەرەتاوە، تیزابیشی دەگەڵ بووایە و بنرایەتە رۆحمەوه. خۆ باشتیریش وابوو کە.. بەلام نەخێر.. من بەدەست خۆم نەبوو.. لە ھەمووی چێتر.. ئەو بەباشتر دەزانی کە ھەر دوورەپەڕیزییە کە ھەڵبێژم. بەلێ، من قەت شایانی ئەو نەبووم کە لەنیو ھاوڕێیان و کۆر و قەرەباڵغیدا دانیشم بدویم و

پێکەنم. خۆ ئەگەر بەرێکەوتیش تێیان کەوتبام؛ دووبارە، شەرمی زفستی و ھەستی ریسوایی دایدەگرتەوه. خۆ ئەگەر قسەییەک، لاقرتیییەکی واش کرابا کە تۆزقالتیک پێوەندی بە دزیوییەکەیی پشتەدەستی منەوه ھەبوایە؛ دەم و دەست، وەک جرجیکی ترساو، لاشە سست و بوودەلەکەیی خۆم دەکشاندەوه و ملی رێگای بژالەیی خۆم دەگرت. ئاخر، پۆ منالکاریک، زۆر زەحمەت و ریسواییە کە بە داخێکی قەبە و پیسی پشتە دەستیییەوه، بێت لەنیو خەلک و ھاوڕێکانی خۆی داوینیشیت و بدویت؛ ھەمیشەش، ئەو برینە گورپووی سەر دەستی بە لچکیکی کراسە شەرەکەیی بشاریتەوه! گەر بشاریتەوهش، داخە پر سوێ قەبەترەکەیی ناخی پۆ ناشاردیتەوه.

ئاھ، خواپەکا! سوپاس بۆ ئەو سەرخۆشە میھرەبانەیی، کە بەم بۆتڵە، خۆی، دویتێ شەو تەسکینی دەردی دڵی خۆی دا؛ ئیستەش ھی من. من سالەهای سال بوو تەنانهت شەوانەش خەوم لێ دەزرا. سەبارەت بەو پرووژەردی و ھەستی خۆ بە کەم زانینەم بەرامبەر بە خەلک، دەگریام. لەژێر لێفە شەرەکەمدا، ئیستەش لەبیرمە: چۆن بەزەلیلی، چەند بەکەساسی دەگریام؛ زۆر جارانیشت کاتێ ماله خزمەکانم، مالی مام، یان کچە عازەبەکانی پوورم؛ ئەوانەیی کە بە جوانی و خەش و کۆشک و خانووبەرەیی خۆیان دەنازین، کاتێ دەھاتنە میوانداریی دایکە کلۆلەکەم، چاک بیرمە؛ چۆن لەژێر پەردەیی سوعبەتەوه بەردی قسەیان دەگرتە زاتی شووشەیییی بێ گەردی من. بەبیرمە، بەدایکیمان دەگوت:

- کورەکەت ھیچ کچیکیش نابێ شووی پێ بکا!

ئاھ، چەندیش ئەو بەختە رەشەیی خۆمانم خۆش دەویست، کە سەرباری ئەم دزیوییەشم، ھێند پەریووت و نەدار مابووینەوه. دەمویست قسەییەک، شتییک لە پروویان بلێم، ئەوشتانەیی کە ئەوسات تەنھا وەک کۆمەلێ لۆمە و جینیو نەبوایە دەرنەدەپرێران. بەلام ئە، ھیچم نەدەگوت: تەنھا بە گریانێکی کپ دڵی خۆم دەشۆردەوه، ئەو گریانەیی کە ئەوانی نیو کۆشک و تەلاری، ھیچ بە برسییتی و خەمناکیمان ئاشنا نەدەکرد. ھەرچۆنێ بێ، پیویست ناکا. وادیاروو.. ئاھ سەیر.. من دەلێی تازە پەیی بە ھەندێ شت دەبەم. بەلێ، ئا، بێ

گومان ئەگەر من كۆرى باوكىكى ھەژار نەبووبام، ئەم گومرايى و نەنگىيەم قەت تووش نەدەھات. ئەوسات ئەوانىش واھى زەليل و برىنداريان نەدەكردم. نە. دەى، با وايى. قەيناكە. من زۆر شت لەو مندالە ئازاردراوھى ناخم فير بووم كە هيتشتاش ھەر لەنيو ئەم زاتە سووتاوھەمدا زيندووه.

دەى باوايى..

پتيوست ناكا..

با قەتيش ھيندە ئاوپ لەو رابردووه پي گومرايى و خەفەتە نەدەمەوھ ، نە.

ئەوھى.. من ناھەق نەبووم. چۆن ناھەق بىم. نەخىر، قەت، ناھەق نەبووم. ئاخىر لەم شارە بەرەلاو پي گوناھ و نەفرەتەى ئيمەدا، ئيستەش مندالە ھەژاراني وا ھەن تاوان دەكەن، دزى و كەتنى گەورە دەكەن، يان بە پياوھ خوتپيە تەزبىح بە دەست و مندالبازە سميل فشەكاني بەردەم سىنەماكان فريو دەدرين؛ دايك و باوكيشيان پشتە قوونيان يان پشتە دەستيان داخ دەكەن. ئى ئاخىر خۆ منيش مندالە ھەژارايك بووم: دەست خۆم نەبوو، خەيالەم دەنيو قورى پەيتى ئەم گومراييانە دەچەقى و دلەم پيتانەوھ دەئەنگوا. ئيستەش لەبىرمە: ھەركە وینەى رووداويكى زفت و بيزەوھى لەم جورەم لە خەياللى خۆمدا نەخش دەكرد، ئارەقەى ريساويى تنۆك تنۆك بە بناگوتەمدا دەھاتە خوارى؛ نەدەبوومە تنۆكە فرميسكىكى زەبوونى و دابچۆریمە ناخى زەوى.. دلخوشىيى خۆم بەوھ دەدایەوھ كە من ھىچ يادگار و رووداويكى زفتى واھىيى خۆيە دەستەوھەدانم بىرنەدەكەوتەوھ. ئەدى چى بوو؟ ئەم داخە چى بوو لەسەر پشتى دەستم؟ ئاخ، سەير بوو. ئەم پەژموردەيى و بىرنەھاتنەوھىيە واى لى كوردبووم كە خۆم وەك منالكارىكى زۆر بى ميتشك و بىياد دابنيم. كە ھەموو جار پرسياريشم لە دايكە كلۆلەكەم دەكرد، لە وەرسى و پينەزانينى خۆيدا، كۆمەلتيك جيتوي بۆ باوكەكەم دەنارد، كە ئەم مۆرە پشەرەمەزارىيەى دابوو لە نيو چەوانى منەوھ. ھەمووجار دەيگوت: «چما ئەمن تائيستەش دوو قسانم دەگەل ئەو باوكە توند و توورەيەت كوردبوو!».

ئاد بۆ ئەو باوكە زالمەم. پياويكى چەند تووش و دلەق بوو. قوماركرندنەكەشى، زيتەر دلە گچكەلانەكەى دەكوليم. نازانم ئەم خووەى.. ئا، لەوانەيە لەو بى پارەيى و بى دەرتانيبەوھ بوويى كە سەرانسەرى مالىكەمانى گرتبووھ. بىرمە چۆن شەوانى تاريك و سارد، درەنگانى، كاتى لە قاوھخانەكەى نيزيك مالىكەمانەوھ، دۆراو، بە بەدمەستى و ھىلاكى دەگەرايەوھ، قومار و عەرەق باخەلى پى چۆل كوردبوو. دايكەم لەژيەر ليفەكەوھ، بە چرپە و بەدزيبەوھ دەيگوت: « ئەوھتا، قەللوش، ديسان ھاتەوھ». ئەويش (قەللوش) لە حەژمەت و وەرسىيى خۆيدا، ھەرچى بەردى رقى خۆى ھەبوو، بەسەر دللى من و دايكە كلۆلەكەمى دەشكاند. ھەندى شەويش، بە ھات و ھاوار و جيتو، لە مالىيى وەدەردەنام و رتيگەى شەقامە تاريك وشۆستە ساردە سامناكەكاني پى دەگرتمەبەر: بن درەختيىك، كورسيى بەجىماوى چايخانەيەك.. تەروھنەيى و نامۆييميان دەگرتمە خۆ. ئەم زالمە، چەند دلەقەنە، ھەر لە منداليمەوھ، لە مەكتەبى دەرهينام و پەلكيتشى دوكانەكەى خۆى كردم. دوكانەكەيشيم باش بە بىر ديتەوھ. ئا. ئيستەش لەبەرچاومە: دوكانىكى قەسابىي قەبارە ناوھنجى بوو، لە نيوھراستىيەوھ بە فاييەرتيىك كوردبووى بە دوو لەتەوھ، دەرچەيىكى لە نيوھراستىيەوھ بۆ ھاتوچۆ جى ھيتتبوو. كارى لە بەشى پيشەوھيدا دەكرد، بەشى دوواوھشى كە تايبەت بوو بۆ ئيواران؛ پيىكى عەرەق و مەزەى تيدا دادەنا و تيتيدا لەگەل ئەو ژنە قەرەج و كيسەفرۆش و سۆزانيانەى كە وادەى پى دەدان، دادەنيشتن؛ ئاھەنگى تەر و پي ئەلھاي خويان تيدا دەكرد. پشتەوھى ناو دوكانەكەى كوردبوو بە نيوھ مەلھايەك بۆ خۆى. ئاخ، من لەو ساتانەى كە ئەوان، لە پشتەوھى ناو دوكانەكەدا، لەناو رووبارى رووتى لەزەتدا، ئالابوونە يەكتەر و ئاخ و ئوفيان بوو؛ من لە برسيىتى و رەتاويى خۆمدا، چەند بەكەساسى، چەند بەماندوويى، لەبەر دەم دوكانەكەدا ھەلدەترووشكام! چەنديش ھيوام بەوھ دەخواست كە لەو ساتانەدا، گەر بۆ تەنھا چەند ساتيىكى كەميش بووايە ئيزنى دابام، بۆ نەختى ھىلاكى لەلەش دەركردن، پشويەك لە باوھشى گەرم و پرميھىرى دايكەمدا بەدم؛ گەر بۆ تەنھا جاريكيش بووايە ھەستم

ئاھ، خواھەكا، بۆچى من تائيستاش ناتوانم باز بەسەر ئەو برسىتى و بى بەرىتى و نامۆبىھى رۆژانى منداليم دا بدم؟ ئاھ.. من ئىستەش چەند حەزەكەم بىمەو ئەو مندالەى جارەن و، باوكەكەم بىتەو ئەو لام؛ گەر بۆ تەنھا جارىكەش بى ئەو باوەشم بگرى و چنگم پرىكا لە نوڤل و پارە! چەند حەزەكەم بىمەو ئەو مندالەى جارەن، شەرۆالتيكى خاوين و بى پىنە لە بەرەكەم، گەر بۆ بەيانىيەكى تەنھا يەك جەژنىش بىت، بە ديار فليمتىكى سىنەمايى كاوبۆى.. رىنگۆ.. دابنىشم و.. قەتەش.. گەرە نەبم! بەلام نەخىر.. نەخىر.. ھەموو ئەو شتەن ئىستە تەنھا خەيالتيكى بە بەرچاومدا دىن و ھىچى تر. ئەم پىاوە منى، دوور لە ھەموو ئەو شتەن، كرەبوو سىبەرى خۆى؛ تەنھا لەو كاتەنەدا لىتى جوئ دەبوومەو كە بۆ ئىشيكى مائەو، چىشت ھىنانى نىوەرۆيان، كارتىكى زەحمەت و دوور، يان كە بۆ عارەق كرىن، يانىش كە بۆ ژوان پىدانى ئافرەتتيكى سۆزاني دۆستى، بەرەو گەرەكتيكى دوور و گەرمى پرىكەند و لەند و چلپاو دەيناردم. تەنھا ئەوساتانە بوو كە من لەژىر چەپۆكى قورس و سىبەرى پرىقبنى ئەم پىاوە دوور دەكەوتەو. ئاخ، ئەو مەرۆقە چۆن بى بەرىي كەردم و ماناي شتەكانى لى گورىتم. تەنھەت بەھۆى ئەم داخەو ماناي خۆمىش، ماناي ھەموو ئەو خۆشەو و تىرى و ئاسوودەبىيەش كە بە سەرسامبىيەو لە ھاوړى پۆشتە و دەولەمەندەكانى خۆم دەدى. بەلام باشە، ئاخىر من، نازانم، ھەتا زىندو بوو، چۆن نەمكرد پرىسارى ئەو گرى و گومرايىيەى خۆمى لى بكم؟ زەحمەت بوو. نەمدەوړا. چما.. ھەر لە مندالتييەو ترس و سامتيكى رەشى واھىيى دابوومى كە لە بەرامبەریدا زاتى ھىچ نەكەم. ئەو بوو، ئىتر، چىم بكردايە. دەى. ئاخىر، من، چۆن نىگەرەن و گومرا نەبووبام؟ من لەدووى ھەموو لاسارى و بزۆبىيەكم، لەدووى ھەموو مىز بەخۆدا كرەتتيكى شەوانەم، دەمزانى لەسەر ئەو تاوانە دياركراو سزا دراوم. يان ھەندى نىوەرۆيان، كاتى چىشتى نىوەرۆيانم لە مائەو و پرا بۆى دەبرد، بە ديار ئەو حەزەو رادەو ستم كە مندالان مەلەيان تىدا دەكرد و ھەلما تىنيان لەدەروو پىشتىدا دەكرد، دەو ستم و ئىترەيىم بە بەختيان

دەبرد؛ لەبىرم دەچۆو كە نىوەرۆيە و «بابە» برسىتر و ھارتر دەبى، چىشتەكەيم بە درەنگ وەختى و بە ساردەو بووى بۆ دەبرد. يان لەو ساتانەى كە درەمەيك يان دوو درەمەيكەم لە دەخىلەكەى لى دەدزى. يان كە لەگەل مندالە دەولەمەندىكى دراوسى بەشەر دەھاتم. لە ھەموو ئەوساتانەدا بەئاشكرا ھۆى سزادانەكانى خۆم دەزانى؛ ئىستەش يەكە يەكە، ھەك ئەو ھۆى دوتى و پىترى روويان دابى، دىنەو بىرم. بەلام ھۆى ئەم داغە، رووداوى ئەم داغە، تەواو سەراسىمە و بى نوودى كرەبووم. تا ئەم ساتەش ھەمىشە خۆم پىتى دەخواردەو: ئاخو دەبى چ رووداوتىكى ناشىرىن، چ تاوانتيك لە من رووى دابى؟ ئەم پرىسارى پرى تەلزمانە تا ئەم ئىوارەيەش ھەر دەيانتەلەندەو، ھەك خەنجەرەيكى تىز رۆچووبوونە ناخەم. بەلام ئىستە.. راستىيەكەى، سەرىشە.. چۆن باوەر بكم؟ ئەو تا.. خەرىكە شادەمەرگم دەكا. من ئىستە پىكەنىم دى. ئاخىر، چۆن پى نەكەنم! من بەو رۆژە چۆن پى نەكەنم؟

ئەو رۆژە - داخ بۆ ئەو رۆژە - باوكەكەم، ھەك گەلتيكى ئىوارەى دىكە، لە مالى ئافرەتتيكى سۆزانيدا ژوانى ھەبوو، دوكانەكەيشى بەتەماى من لى گەرەبوو. منيش، لە درەنگانى ئىوارەكەدا، دەست خۆم نەبوو، مىزم دەھات و يەكجار تەنگەتاو ببووم. نەدەكرا بچمە مزگەوتى نىو بازارەكە و دوكانەكە بى خاوەن جى بەتلم: دەمزانى گەر بەھاتايەتەو دوكانەكەى خالى بىنيبا، شىتگىر دەبوو، داركارىيەكى كافرانەى دەكردم. زۆرىش لەو شەرمەنتر و بەتەمەنتر بووم لەنىو بازارتيكى وا قەرەبالغدا بەپىو مىز بكم. گورىسم لى گەشتبوو ھىچكان. ئىدى، خۆش نەمزانى چۆن بوو، خۆم لەودىو فاييەرى دوكانەكەمان دۆزىيەو: لەو شوئەى كە «ئەو» ژنە قەرەج و سۆزانييەكانى تىدا لە باوەش دەگرت و عارەقى تىدا دەخواردەو. لەویدا، باش بوو، كەس نەيدەدیم. بەلام، ھەر زوو، لەویشدا، ترسى ئەو دەم لى نىشت كە ئاخو ئەگەر بىتەو ھەست بە بۆن و گوماوى مىزى من بكا، چىم بەسەردىتى؟ بۆ بەدبەختىم، مىزەكەم كرە نىو يەكتيك لەو بوتلە عەرەقە لامل كەوتوانەى ئەو. بەمە سىچەنم گرت و ھەموو شتىكم بىرچووەو، تەنھەت بوتلە عەرەقە پرى مىزەكەش. ھەتا ئەم ئىوارە فىنكەى

ئىستەش؛ من نەمزانی - چۆن بزانی - که دووای من، باوکم، به
سەرخۆشی، دیت هەمان بوتلە پر میزەکەى من دەنیته سەر دەمی
خۆیەوه!

هەولێر: ١٩٧٩

ناونیشانیکی نوێ

کاسه‌ی سهرت، پایته‌ختییک ئاسا، قیژ و هوږ و هه‌شامه‌تیکی گه‌وره‌ی تیدا ده‌زینگیته‌وه. روخساره خه‌مناکه‌ت په‌ستتر ده‌کا. ده‌ته‌وئ شه‌قامه‌کان ته‌ی بکه‌یت. شوسته و شه‌قامه‌کانیش پرن له دوکان و مزگه‌وت و بار و ئوتومبیل و عاره‌بانه و غه‌ریب و شیت و پۆلیس و که‌ر و خه‌لکی ماندوو. له‌نیو زاق و زیق و گه‌رد و فینکایی ئه‌م ئیواره دره‌نگه‌دا، به‌کراس و پانتۆلیکی شپه‌وه، دیاره: گه‌نجیکی دلناسک و غه‌ریبیت، باوکت له‌مال ده‌ریکردووی! باش دیاره: سهری خۆت هه‌لگرتوو و پشتت کردۆته زوڵم و زه‌نا و ده‌ستی زبری باوکیک. عه‌للایه‌که‌یه‌ک و کۆمه‌لیک کتیب به‌ده‌سته‌وه، وه‌ک له‌ رینگه‌یه‌کی نامۆ و دووره‌وه هاتیبیت، به‌هیمنی، چاو ده‌گپیت؛ دلشیت وه‌ک تۆپه‌له‌ سه‌هۆلیکی سهر ئاگر ده‌تۆیته‌وه و ناشتۆیته‌وه...

له‌م ئیواره دره‌نگه‌دا، بئ‌ئارامیت زیت‌ر دلت ده‌کوڵی. زاتیکی چه‌ند بریندار و ته‌نهایت! ئه‌گه‌ر ئیسته‌ گه‌وره و بچوکی ئه‌م شاره، دوور و نزیک، ناسیاو و نه‌ناسیاو، بئ‌ن و دلت بخه‌نه ئینجانه‌ی خو‌شه‌ویستییه‌وه و سه‌های سو‌زت به‌سه‌ره‌وه بکه‌ن: تۆ، هه‌موو روژگاره‌کانی مندالی و گه‌نجیت ئاسا، هه‌ست به‌هیچیان ناکه‌یت. ناتوانیت. ناتوانیت باز به‌سه‌ر دله‌ شکاوه په‌تۆره‌که‌تدا بده‌یت. گه‌رده‌لوولیکی وشک هه‌لگرتوو، ئیسته‌ له‌م شه‌قامانه‌دا غه‌واره‌ی کردوویت. کوری ئه‌مشاره‌شیت؛ چه‌ند سالییک دوورکه‌وتنه‌وه و خۆپندن له‌ شاریکی دیکه‌ ده‌سخه‌رو‌ی یاگه و کوچه و شه‌قامه‌کانی شاره‌که‌ی خۆت ناکا! ده‌سخه‌رو‌ی نامۆی و زگارییه‌که‌شت ناکا. سه‌یره! خۆشت بیر ده‌که‌یته‌وه: بۆچ ئاخافتنی ئاشنا و هاو‌پیکانم سه‌میانم ناکه‌ن؟ چیمه‌ن و سینمه‌ما و کو‌ر و گازینۆکان هیچ جوانی و ئۆخرنییکم پئ‌ن نابه‌خشن. ئاه... لیمشتی ئه‌و شادییه‌ بۆچ به‌بیابانی دلی منیشدا رانا‌بووری؟ کاشکا له‌م تینۆتی و برسی‌تییه‌ بئ‌ئامانه‌ی رۆحم ده‌گه‌یشتم. به‌لام، به‌چی؟ چی بکه‌م! به‌س ته‌نهاییم... ته‌نیا ته‌نهاییم قوتبی خه‌م و ئۆخرنه‌کانم لیک نئ‌زیک ده‌کاته‌وه.

جگه‌ره‌یه‌ک داده‌گیرسینیت. ئه‌مه‌یه‌که‌م جارت نیه. به‌بیرته، چه‌ند جارێکی دیکه‌ش، ماله‌ جه‌نجال و پ‌ر غه‌وغاکه‌ت بۆ باوکه‌ به‌دمه‌ست و دایکه‌ هاجه‌که‌ت به‌جی ده‌هیشت، ئه‌و باوکه‌ی که‌ هه‌رچه‌ند بیری لی ده‌که‌یته‌وه، دل‌نیانابیت که‌ باوکه‌ته! هه‌میشه‌ به‌تف و جۆین و کۆله‌مست و شولا‌ق به‌له‌نگازت ده‌بۆوه و ته‌پوه‌نه‌ی کۆلان و شه‌قامه‌ سارد و تاریکه‌کانی ده‌کردیت. هیمنی و ئاسووده‌یی له‌ ژبانی تۆدا، ته‌نها ئه‌و ساتانه‌ی شه‌و ده‌ستی به‌سهرت داده‌هینا کاتی باوکت، له‌ناو تاریکی شه‌قامه‌کانه‌وه، له‌گه‌ل چه‌ند زه‌لامیکی سمیل فش و که‌ته‌ی دیکه، به‌ره‌و چایخانه‌ نئ‌زیکه‌که‌ی لای مالتان، بۆ قومارکردن و خواردنه‌وه لئ‌ژ ده‌بۆوه. ناشزانی ئه‌و زه‌لامه، قینی چ پاشایه‌کی ترسنۆکی له‌ کتیبه؟ له‌وه‌ته‌ی تۆکتیب ده‌کپیت و ده‌یخوینیته‌وه، ئه‌ویش لیتی ده‌درپینی و ده‌یسوتینی. تۆش کانت زۆر له‌ به‌ختی خۆت خو‌شتر ده‌وی. ئه‌وه‌تا، ئه‌م ئیواره‌یه، ده‌رۆیت؛ به‌یه‌که‌جاری؛ سهر هه‌لده‌گرت، بئ‌ی گه‌رانه‌وه...

جگه‌ره‌که‌ت فری‌دا. به‌خه‌میکی بئ‌ی پایانه‌وه له‌ قه‌ره‌بالغی و تیکچ‌رانی شه‌قامه‌که‌ ورد ده‌بیته‌وه. له‌ناکا و هو‌رن و زربکه‌ی ریزه ئوتومبیلیکی ره‌نگاو‌ره‌نگ راتده‌چله‌کیتی. سو‌الکه‌ر و عه‌ره‌بانچی و ژنه‌ قه‌ره‌ج و پاکه‌ت فرۆشه‌کانی سهر شه‌قامه‌که‌، به‌په‌له، به‌ره‌و سهر شو‌سته‌که‌ ده‌خزین. ئاخۆ ئه‌م زه‌ماوه‌ند و خۆله‌بیر بردنه‌وه‌یه له‌ داخی چ ماته‌مین و پرسه‌یه‌کی گه‌وره‌ی ئه‌م شاره‌یه؟ به‌بێده‌نگی، چه‌ند شتییک له‌ناو ناخندا ده‌شکپن. چاوه‌ گه‌ش و خه‌مناکه‌کانت به‌رز ده‌که‌یته‌وه. ده‌ته‌وئ زووتر ژووری ئوتیلیک بدۆزیته‌وه؛ ئوتیلیک که‌ جیگه‌ی ژان و هه‌سه‌رتی پاکی لاویتییک بکاته‌وه، ئوتیلیک عه‌للایه‌ و کۆمه‌له‌ کتیب و سه‌ره‌ کاسه‌که‌تی تی باویی. ده‌بئ‌ی چه‌ند ئوتیل له‌م شاره‌دا هه‌بیته‌ که‌ نرخ‌ی نوسته‌که‌ی نه‌بیته‌ ملۆزمیکی دیکه‌ به‌گیانته‌وه؟ ده‌گه‌رپیت. با بزانی. تاریکییه‌که‌ خه‌ستتر ده‌رژئ. شه‌قامه‌کانیش، ورده‌ ورده، له‌ خه‌لک چۆل ده‌بن. ئوتیله‌کانیش پتر لانه‌واز و سه‌رباز و زگورتی و قاچاغچی و ئاواره‌کانی تی ده‌رژئ. ترسیک ده‌که‌ویتنه‌ دلته‌وه: ده‌شی

لەبەر ئەو لادىيە كۆنە جوتيارانەى بۆ كرىكارى ھاتونەتە شار، لەبەر ئەو مىسىرى و ھندۇسىيە كرىكارانە، شوپىت لە ھىچ ئوتىلىك نەبىتەو. ئارەزووى جگەرەكە داندەگرى. دەست دەنپىتە گىرفانتەو. پەنجەكانت ساقە لە نامەكەى (زەينەب) دەكەن. ھەموو فلىمى خەون و خەمەكانى سالانى رابردوت بىردەكەووتەو. سىبەرەكى چەند گەورەپە بەسەرتەو! ھەموو شەقام و كۆلانەكانى شارەكەى ئەوت چەند خوش دەوئ! ئىستە ئەو لىتەو دوورە. تەنھا نامە خەمەرەپەكانىتەى كە خەم و خۆزگە و خەونەكانىت پى دەناسىت. دىرەكى نىو نامەكە لە مەشكەتدا بلاجەى دا: «ئەو ژيانەى ئىمە دروستى دەكەين، نە گۆشەپەكى خەمى تۆ دەبىت و نە چوار دىوارى دزىوى دەورى من».

مژىكى قوولت لە جگەرەكە دا. بە چەند پىپىلكەپەكى ئوتىلەكەدا سەرگەوتىت. وەلامت دراپەو. كرىپەكەى، باشە، زۆر گران نىە. موقىمىت تاكو ئەم سەرە مانگە. پىرەست ناكەس ھىچ جەنتاىەكت بۆ ھەلگىرەت. بارت سووكە. دەرگای ژوورەكى بچوكت كرددەو. كىسە ناپلۆن و كىتەبەكانت لەسەر قەرەوتىلەكە ھاوتىشت. دۆشەگ و بەتانیەكە لە خەمت زۆر كۆنترن. دىوار و قەرەوتىلەكە لە خۆت زۆر شەكەت و خەماوى تر. تەواو، ئىتر، لىرەدا ئالای خەمە ئەبەدىيە كۆچەرەكەت ھەلدەدەى. نەفەرت لە ھەموو باوك و مالا باوكىك! ھەر لىرەشدا، لەم ھوتىلەدا، لەم ژوورە تەنیا و سەرەخۆپەدا، ژان و يادگار و كوورەپەكانت دەنوسىتەو. ئىتر، كەس ناتوانى خەم و خۆزگە و خەونەكانت سەر بىرەت، ھىچ كەسكىش - بە ناوى ئەووە كە باوكتە ئىتر - ناتوانى داوا و داخووزى و فەرمايشتى قۆر قۆرت بەسەردا فەرز بكات، كىتەبەكانىشت چىتر ناسوتىترن. وینەى زەلامىكى كەتەى سمىل قىت، كە ئەكەتەرىكى سىنەمايى دەچى، بە قەد دىوارەكەو، سەرنجەت رادەكىشى. باوكە توند و تووشەكەى خۆت ھاتەو بەر چاو. لەبەرچاوتە: ئەم عەسەرە، چۆن، داىكت بەزەبى بە قىزى سىپى خۆى و شەرەفى ئافەرەتە سۆزانیپەكەدا دەھاتەو؛ باوكت توورە بوو:

- دەتەنەوئى يان ناتانەوئى؛ ئەمەپە ئىتر. پىلاوى ئەمانە بە ھىچ كامتان ناگۆمەو.

بەلاتەو گەنگىپەكى واى نەبوو ئەم جۆرە دىمەنانە بەپىتەتەو بەر چاوت. بەھىمنى، لە پەنجەرەى ژوورى ھوتىلەكە ورد بووتەو. ئەمەش كارى ھەموو كەسكى خەمناك و تەنھاپە لە ژوورەكى واھىدا. پەنجەرەكە، بەسەر دىوارەكەو، لە تابلۆكەى تارىكى پىرەستىرەى زەردى دوور دەچى. نىزىكتر بووتەو، لىپەو لە شەقامەكەت رووانى. شەقامەكە، وەك چەقۇپەكى پى پىشان دراى، چۆل و بىدەنگ مابو. دەنگى گۆرانى چەند سەرخۆشەك نەبى، كە تىكەل بە دەنگى خەپەپە سەگە دوورەكان دەبوو.

گەرەپەتەو سەر قەرەوتىلەكەت. مەشكەت جوى. دەفەرى يادگارەكانت دەرھىنا. چۆن بتوانى چىرۆكى ملىونەھا برسى و قەرەج و ئاوارە و خەلكى بىكەس بنوسىتەو؟ خۆتى سەدان جوانەمەرگ و شەھىد و كوژراو بكەپتە مەرەكەبى قەلەمەكەت؟ ئەو زەويانەى كە بوومەلەرزە يان بوركانىك قووتيان دەدا، ژانى خەلكە برسى و پروتەلە سنگ قۆپاوەكانى دنيا، ئەو ژنە بەدەختە ئەسمەرەنەى كە لە تىنوتىدا شىريان لە مەمك وشك دەكا، ترسى ئەو كچ و زارۆكانەى لەژىر ناپالەدا دەزىكىن، ئەو لادىيانەى دەسوتىترن. چۆن بتوانىت؟ چۆن بتوانىت شتىكى واھى بنوسىت و دللى بى ئۆفەت ئۆفە پى بگرى؟ كەى گىيانى مەرفە لە دووا تەنۆكەى خەم و فرمىسك خالى دەبى، خواپەكە؟ دەشگرىايت و دەشتنوسى. ھىشتا نوسىت. ئارەقەپەكى گەرمەت دەردا. ھەستاپتەو.

لەپەر دەستت داپەو قەلەمەكەت، بۆئەو بۆ چاوانى تارىك و پىر خەم و حەسەرتى (زەينەب) بنوسىت: ئەو چاوە تارىك و پىرخەمانەى كە خەم و خۆزگەكانى خۆت تىياندا دۆزىپەو، ئەو چاوانەى كە تىياندا مەلە دەكەيت و دەگرەت و پىدەكەنى و سەمادەكەى. كاغەزىكى نوپت لە بەردەم قەلەمەكەت راخست بۆئەو نامەپەك بۆ زەينەب بنوسىت. نووسىت:

«خۆشەويستم، زەينەب گىيان،

« لہ شارہ کھی خۆمدا غەریب و بیکەس و تەنیا و بێ پارەم،
« ھەتا کاریک دەدۆزمەو، لە گەڵ وشە جوانەکانتا، ھەندیک پارەم
بۆ پەوان بکە ! » .
کە نامە کەت داخست، ناو نیشانی تازە ی خۆت لە سەر زەرفی
نامە کە تدا بە جی ھێشت.

١٩٨٠

زینەب و شتی تریش

هه‌لسه!

ده هه‌لسه، دهی.. په‌پێ به‌وه!

هه‌مووی چەند چرکەیه‌ک نابات و.. ته‌واو.

دهی، مه‌هێله هیچ په‌شیمانی و نیگه‌رانییه‌ک داتبگریته‌وه؛ به‌سێش هه‌ینده ئاوری ئه‌و رق و توورپه‌یه‌یه‌ بیه‌ووده‌یه‌ بۆ رابردوو بده‌روه‌ه‌! بێ فایده‌یه‌. هه‌لسه‌؛ بوخچه‌ی فرمێسک و خه‌م و برینه‌کانته‌ بپێچه‌وه‌ و برۆ!

په‌نگه‌ تا کاربوه‌ی به‌یانیش، که‌ هه‌موو لا له‌ خه‌و هه‌لده‌ستن، که‌س پێ نه‌زانێ. نه‌، که‌س پێ نازانێ. بواری ئه‌وه‌ش مه‌ده‌ که‌س پێ بزانی! با رۆشتنه‌که‌ت چاوه‌روان نه‌کراو، خه‌مناکانه‌، زۆریش خه‌مناکانه‌ بێت. ده‌، هه‌لسه‌.. دهی!

.. ئاه! تۆ ئێستای دووایین شه‌وی عومرتیه‌! به‌دڵ حه‌زده‌که‌ی بۆ دووایین جار، دووایین نیگای حه‌سره‌ت و مالتاواپی به‌ ژووره‌ شێ و ساردکه‌ته‌دا بگێڕی. ئه‌وه‌تا، که‌ ئاوێ بۆ ته‌نشت ده‌ده‌یتنه‌وه‌: کامیاری برا بچوکه‌که‌ت له‌نێو نوێنه‌ شێکه‌یدا به‌خه‌وتوویی راکشاه‌وه‌. که‌ سه‌بری ده‌که‌ی: نه‌خشی پروزه‌ردیی سه‌ر ده‌م و چاوی، پێ خه‌متر و زگارت‌رت ده‌کا. ئه‌فسوس.. ده‌ هه‌لسه‌؛ دوو ماچی وه‌فاو میه‌ری خوشکایه‌تی خۆتی لێ بکه‌ و برۆ!

تۆ ئێستای، که‌ ئه‌م پێگا سامناکه‌ ده‌گریته‌به‌ر، زۆر ئاسووده‌یت، زۆریش به‌خته‌وه‌ر؛ به‌لام داخی تۆ داخی سه‌به‌ینییه‌. ئاخۆ دوای تۆ، له‌ناو گه‌ره‌ک ده‌بێته‌ چ ژاوه‌ژاویک؟ ئاخۆ ژنان و کچانی ده‌رودراوسی ده‌یکه‌ن به‌ چ مقومقۆ و فسته‌فستیک؟ ده‌شی هه‌ندیکیان به‌گوێی یه‌کدیدا بچریتن، بڵێن:

- «کچیکی گێل بوو؛ نه‌ده‌بوایه‌ ئه‌مه‌ی بکرایه‌».

ئه‌و کاته‌ [شه‌ونم] و [حه‌سیبه‌]ش دێن، به‌ گریان له‌ به‌رده‌م خه‌لکه‌که‌ که‌ساسی و ماته‌مینییکی زۆر ده‌نوێن. به‌لام نه‌خێر.. نه‌.. ئه‌م دوو خوشکه‌ت، هه‌رکه‌ هه‌واله‌که‌ ده‌بیسته‌نه‌وه‌، له‌ ئاسووده‌ییان مه‌رگه‌شاد ده‌بن. ئا، به‌لێ، وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ شه‌رپکی سه‌ختدا، بێ ماندوو بوون، بێ ده‌ست پیس بوون، سه‌رکه‌وتبن؛ له‌ ناخه‌وه‌

ده‌تریقیته‌وه‌. شتا قیشیان هه‌ستی ئه‌و پێخۆشبوون و ئاسووده‌یه‌یه‌ به‌ئاشکرا بۆ ئه‌وی تر ده‌نابری: بێده‌نگ، خۆشی و ئاسووده‌یه‌یه‌ که‌ به‌س له‌نێو دلیان، ته‌نیا له‌نێو ده‌ماره‌ باریکه‌کانی خۆنیاندا ده‌گه‌ری. ئه‌م رۆشتن و نه‌نگیه‌ پێ شه‌رمه‌زارییه‌ی تۆش، به‌س ته‌نها چەند هه‌فته‌یه‌ک ده‌بێت و ده‌برپته‌وه‌. ته‌واو ئیتر.. له‌مه‌ودووای خۆی هیچ به‌ده‌ختیه‌ک له‌ ماله‌که‌دا نامێنێ. به‌ره‌که‌ت و خێر و خوشییکی زۆر روویان تی ده‌کا. ئا، له‌مه‌ودووای ته‌نانه‌ت بیست و پێنج فلسییکیش چیه‌ له‌ کیسه‌ی ئه‌وانه‌وه‌ چیت به‌خه‌سار ناروا. به‌لێ، دوای تۆ، زۆر چیت و پۆشته‌تر، زۆریش ئاسووده‌تر له‌چاو ئێسته‌ ده‌ژین. بێگومان، خه‌رجیی گه‌شت و گه‌ران و سه‌فه‌رت، خه‌رجیی کراس و ژێرکراس و قوتوه‌ مکیاچه‌ جو‌راو جو‌ره‌کانت، هه‌ی جه‌نتای جل، هه‌ی بابووج و شووشه‌ بۆن و تا مه‌مکدانه‌کانیش.. هه‌مووی بۆ خۆیان، بۆ نێو سنووقه‌ گچکه‌له‌که‌ی نێو ده‌لاقه‌ رزبوه‌که‌ ده‌گه‌ریته‌وه‌. ته‌واو.. ئیتر هیچ لۆمه‌ و سه‌ره‌نشتییکیان نامێنێ! ئیتر له‌مه‌ودووای هه‌موو ژیا نیان، هه‌موو رۆژیکیان له‌ ماله‌که‌دا به‌ئاسووده‌یی و به‌هه‌یمنی به‌سه‌رده‌بن: بێ ئه‌وه‌ی هیچ ئیواره‌یه‌کی دیکه‌ بتبین، ره‌تاو، له‌شداهێراو، بگه‌ریته‌وه‌ مال و جه‌نتا بچوکه‌که‌ی ده‌ستت به‌بێزاریه‌وه‌ بۆ سه‌ر قه‌ره‌وتله‌که‌ توو هه‌لبه‌دیت، پاشماوه‌ی بۆن و ماچی پیاویکی سپله‌ش هه‌شتا به‌ده‌م و سنگ و به‌رۆکته‌وه‌ مایی و کاس و دلگرایان بکا! به‌لێ، ئیتر هیچ به‌یانیه‌یک هه‌ستی ئه‌و ئیره‌یی و قینه‌ش دایانناگرن له‌ ئاست. هیچ جاریکی دیکه‌ ناتبین به‌و ریکپۆشییه‌وه‌ بچیه‌ته‌ به‌ر ئاوینه‌که‌، سه‌روقت ریک بکه‌یت و په‌نجه‌ به‌ شوێن پاشماوه‌ی ئاو له‌ پیسه‌کانی سه‌ر رووه‌ چرچ و لۆچه‌که‌ت دابه‌ینی؛ پاشانیش به‌ هه‌نگاوی بێباکانه‌، به‌ره‌ «وه‌زیفه‌»، ده‌رگای مال له‌دووی خۆته‌وه‌ به‌سه‌ریاندا دابه‌یت؛ ئینجا له‌و سه‌ره‌وه‌ش، که‌ دێیتنه‌وه‌، کۆمه‌لێ گه‌نج و ئه‌فه‌ندی مل به‌یونباغ له‌ سه‌ری کۆلانه‌که‌وه‌ به‌دوواته‌وه‌ بن!

ته‌واو. ته‌واو، ئیتر.. له‌مه‌ودووای هیچ فسته‌فست و چرپه‌چرپییکی پێ قینی شه‌وانه‌شیان نامێنێ. به‌لام سه‌یره: چۆنه‌ ئه‌مه‌ش وای بێده‌نگن؟ قه‌ت ئه‌وان نین. تۆ بڵێی له‌ودیو ئاگیان له‌م پرۆژه‌ خه‌مناکه‌ی تۆ

هه بئى؟ ناشى. ئەدى كەواتە ئەم بېدەنگىيە چىيە ئەمشەو؟ ئاخۇ ئىستە لەنيو ئەم بېدەنگىيە سامناكەياندا چى دەكەن؟ رەنگە ھەر دانىشتىن. ئا، دوور نىيە. ھەر دانىشتىن. ئەوان، ئەوا ماو بەكە، ھەموو شەو، تا سەعات يەككىش ھەر نابۆرژىن، خەويان لى ناكەوئى؛ ھەمىشە بەدەم وەنەوزەو جىنگل دەدەن و كەلەكان دەگۆرن؛ كە تەواو وەرپس و ھىلاكىش دەبن، تەباي دوو كۆترى ماندووى بىندار، دەكەونە سەر پشت، چا و لە كارىتە بە دوو كەل رەش و سنگ دەرپەپوھەكانى بنمىچى ژوورە تەنگ و بۆرەكە دەبن؛ بەبېدەنگى، بەبى گر، لەنيو دۆزەخى خۆياندا ھەلدەقەرچىن. ھەلدەقەرچىن و ناشمرن. ئاھ. ئەم دوو خوشكەت جارەن وانەبوون. نەخىر، قەت وانەبوون. روو خوشى و گەمە و گالته و شەرە سەرىنى جارەنيان لەكوئى و ئىستە لەكوئى! نەخىر. ئا، تۆ چاك ھەستەت پى كەردوون. داخ. ھىندە مانگە دانەپزاوئىت لەنيو قىنيان. شەقت نەبردووه. بەلى. ئىستا ھەركە داوايان لى دەكەيت لە گەلت بىنە بازار، يان سەردانى مائە خزمىك، قەت بەو گەرم و گورپىيە جارەنەو ەگەلت ناكەون: بىيانووى نەخوشى، بى تاقەتى، دەدۆزەنەو و خۆبانت لى دەدۆزەنەو. ئىستا وەك شەوانى جارەن شىشەى چىن و كۆكلە و سانتىمەكانىيان ناھىننە پىش دەرگا و تا درەنگى شەو لەگەل كچان و ژنانى دراوسى شەمەلە بگرنەو، يان بەدەم كالاوچىن و ساوەر بزاركردنەو بنىشت بجوون و قسەوباس بكەن. وا نەماون. ئىستە وەك بەلى بە شتىكى زۆر ئەرژەنگ و مەلۆزىمى دەروە ترسىنرابن، ھەر لە ئىوارەو، دەرگا لەسەر خۆيان دادەخەن: بەھىمىنەكەو، كە لە ھەستى رىسوایى و رووزەردىيەو ھاتى، دەخزىنە ژوورە تەنگ و نووتەكەكەيانەو. نەخىر، ئەمانە قەت ئەو دوو خوشكە ئاسايىيە جارەنت نىن. چاوانيان لە روونى و قوولیدا ديارن؛ درەوشانەو ەگرى ھىچ رەق و گومانىكىيان تىدا ناشاردىتەو. نە. ھەرگىز لەو چاوانە ناكەن كە جارەن خۆشەوودى و تەنھايى خۆت تىياندا دەدۆزىيەو. نەخىر. قەت لەو چاوانە ناكەن. ئەودىو ھەموو زەردەخەنەكەيان بارىك داخ و سەغلەتى و ھەژمەتە لىت. خۆ تۆ بە گوتچەكەى خۆشت ھەموو لۆمە و تەسەلا و تانوتىكىشىانت

بىستۆتەو. ئا. ئەو تە ئىستەش - لەودىوھە - خۆيان، گوت لىيانە. بەلى. بىگومان چرەچرەپ و لاقرىتى ئەوانە دىتە گوتچەكە. ئا. ئەو تە باست دەكەن، ھەر ھەمان وشە و قسە پر لۆمە و تۆسەنەكانيانە، دەپلەينەو. بىگومان لەوانەيە ئەم قسانەشيان بەبى گريان، بەبى ھەنسك بۆ نەگوتى. نە. ئا. (شەونم) گەلىك گرېنۆكە. ئەو تە، ئەمە نووزە و ھەنسكەلەدانى ئەو، وەك خەمناكتىن ئاوازي سەر گۆرپىك، دىتە گوتچەكە. بەلام (ھەسبە) گەورەترە. وەك ئەو ناگرى؛ بە سنگى خۆپەو ەدەنوسىنى و دلى دەداتەو. لە ناخىشدا پرە، پرە لە رەق و داخ و سەرزەشت. ئەم، وەك رووبارىكى بەھاژەو، كەفچى، بە شەپۆلى سامناك و شىت دەستەويەخەت نابىتەو: ئەم، ئەو شەپۆلانەى بەبېدەنگىيەكى پر لە خەمەو دەخنىتى. ئاخۇكەى بى بىتەقەتەو؟ بىتەقەتەو و وەك لافاوى نەفرەتى نوح لەگەل خۆيدا راتىمالى. كەى؟ بۆ نە؟ بىگومان لەدەستى دى. ئەو ەى ئەم ئىوارەيەش كەردى ھىچ نەبوو لەچا. نە. ئاھ. تۆ خۆزگە قەت خۆت بەم شىوہە نەدبىايە! دەى. با وەبى. ئاخىر، ھەقىشىەتى. ناھەقى نىيە. بەلى. تۆ خوشكى گەورەى ئەوئىت و ھەموو ورد و درشتىكت ئاگا لىيە؛ ئەوئىش دەستى ناوئە دەستى كورەكەى مەولودە شەلى باخچەوان. ئەوئى رۆژى، بى ئاگايى تۆ، بە پورە ھەبىەتى دراوسىتەنى گوتىبو بەلكو بە مالى كورە دەلەت و دىنە داخووزى و ئىشەكە دەپرىننەو! مەولودە شەلى نارەسەن گوتىبو: - «جارى با بىنى. بەردىكى لەسەر دانىن».

بەلام لەدووايىدا لای دراوسىيان گوتىبو: - «ئىمە كچىك ناخووزىن كە خوشكى زىنەبى سۆزانى بى؛ ھەموو گەرەك ناوبانگى بىستۆتەو».

تەنەت ئەو شىيان خستىبوو سەر كە ئىستە خوشكەكانىشى بەبىيانووى ھىلكە فرۆشتن ھەموو پاش ەسران تا سەعات دووى شەو لە مالى شەرىف ئاغا دەمىنەو. ئەوہى، ئىتر. ئاخۇ قەيرە كچىكى سۆزانى لە وەھا شارىكى رەش و بەرەلادا چاوەروانى چى لى دەكرى؟ چى پى دەگوتى: جگە لە نەفرەت و غەبىەت كەردن؟ بەلام سەيرە!

ئاخر.. تۆ - خۆت، قەيناکە: بەلام ئەم دوو خوشکەت بۆ؟ تۆ تیناگەي، گوناھي ئەوان چيە؛ ئەوان بۆچی لەنيو ئەم چلپاوە ڕەشەدا، پرووزەرد و مل کەچ، سەرۆقزبان ھەر بەتەنھايي و بەرپسوايي سېي بکەن؟ نەخېر، نە،، ھەيفە؛ تۆ قەت ئەم گوناھە ناکەيت. تۆ لەنيو ئەم گوناھە گەورەيەدا تا دوو ايین ھەناسەي عومرت ھەرگيز لەخۆت نابووړي. نەخېر. ھېچ دلۆږە فرميسکيکي دیکەشت لە گياندا نەماوە کە بۆ گوناھ و خەفەتەکانی ئايندەتي ھەلبريڙي. تۆ ئيستا گيانتيکت خالي لە فرميسک. چيتر ناتواني باز بەسەر ئەو سەمەرگي و کلۆلييە سامناکەياندا بەدي. نە. بەلام داخ، تۆ درەنگ ھەستت بەم دۆزەخەيان کرد؛ وەلتي تەواو، دەپرتەوہ: ھەمووي چەند ساتيکي دیکە نابات. دە ھەلسە! نە،، ھېچ ئاھيکي لۆمە و سەرزەنشت ھەلمەکيشە؛ ھېچ ھەسيبەش بە دلۆږەق و بې وەفا و بې ئەمک مەدە قەلەم، نە. يادي شەر و شاتەشاتي ئەم ئيوارەيەشي، بەيەکجاري لە ميشتکتدا بسەرەوہ! ھەسيبە ھەقيەتي، زۆريش ھەقيەتي. تۆ دەزانی: ميتر بۆ ئەوان واتە زۆر شت. دە، ئەوہيە. واديارە ئيو، ئيوہي قەيرە کچي نيو خانوہ رزبوەکان، ھەميشە دەبي پياويکتان ھەبې پيتان بلتي کە ئيوہ ئاسوودەن؛ ھەميشە دەبي پياويکتان ھەبې پيتان بلتي کە ئيوہ ھەن. ئەفسووس، بەلام ئەدي بۆچي، بۆتۆ، ھېچ پياوي نەبوو: لەگورگي چەپەل و چلپس زياتر، بۆچي بۆتۆ ھېچ پياوي نەبوو؟ ئاھ. دەي. باواي...

ھەناسەي خەفەتيکت ھەلکيشا:

ژباني ئيو، وەک جۆگەلەيەکي ھيتور، چەند خەمناکانە رابورد! ھەر لەو ساتەوہ کە بابە ماللاوايي لە دنيا کرد، ئيتر ئيوہش ھيلانەي بەختەوہري و نمووديتان لي تيکت چوو. تۆ تەنيا ئيستا، ھەرکە بيړي لي دەکەيتەوہ، تەنيا ئيستا ھەست بەوہ دەکەيت کە ئەو پياوہ چ سيبەر و دالەدەيەکي مەزن بوو بەسەر تانەوہ! کچەکانی پوورە زبید و پوورە سەفیه تي دراوسيتان، بەدریژايي ئەو رۆژانە، کيسەي کاغەزيان لە بازار دفرۆشت و بە شرووب فروشتن رايترابوون؛ بەلام بابە.. باوکی ئيوہ.. ئەمەي پي شەرم و سووکی بوو: لە کلاو دروين و دروومان زيتر

پتي ھيچي دیکەي نەدەداني؛ تامابووايەش ھەروا بە ئارەقەي خۆي بەخيوي دەکردن. بەلام ئەو رۆشت.. ناگەرپتەوہ! ھيئەدي پي نەچوو دايش، لە ھەژمەت و نەخوشييان، جيتاني ھيشت. چيتان کردايە؟ ھەبوون.. کە ھەبوون، ناچاربوون بەشيئويەک بژين. تۆ لە ھەموويان گەورەتر بوويت، لە ھەمووشييان پتر.. تۆ زيتر ھەستت بەو کۆست و زيانە گەورەيە دەکرد. نەتھيشت شەونم بە قسەي خۆي بکا واز لە مەکتەب بەيتي، واتکرد ھەسيبەش ھەر خەريکي دروومان و ليفکەچين و کۆلووانە ھۆنينەوہ بي بۆژان و کچاني گەرک. خۆشت رووت کردە وەزيفە و کارگە، کارگەي شووم و بەدبەختي تۆ، ئەو کارگەيەي کە دوو خوشکەکت، ئيستا و ئيستا، ھېچ لە ربابي و بەرەلايي و زولمي تيناکەن. مخابن. ھەزار مخابن: تۆي کچە کيويەلي ليفکەچني نيو چوار ديواري رزبوي بۆر، لە سەرەتادا نەتەدەزاني چ گورگ و درندانيک خۆيان لەوديو ئەو ديوارە رەنگاويرەنگانەدا ھەشار داوہ. نەتەدەزاني. ئاھ. گەر بتەزانيايە؛ لە ناخندا ھەرچي ميھر و ھەرچي برسييتي و ھەوہس بوون، لەنيو خۆتدا دەتخنکاندن: ئاسکيک ئاسا، زۆر تينوو بۆئاو؛ ھەر بەس تەنھا لەدوورەوہ، لە بۆني پياو و رەنگي ئۆتۆمبيل ورد دەبویتەوہ؛ بام تا ھەتايە بە سکيک تير و بە دە برسي بشمايانەوہ! چي بوو؟ ئاھ.. تۆ ئيستە پەشيمان! زۆريش پەشيمان. دلشاد زۆل بوو، دوواي ھەر کەرەتي نەختي پارەي لە چنگت دەنا و دەيگوت: «دەتھيتم!» ھەرئەم خۆشي بە شاكري زەرەنگەر و شەوکەتي مغازەچي ئاشنا کردی: ئەو شەوکەتەي لە نرخي زير و پارە و ھەوہس زياتر، ھيچي لە ماناي وەفا و ميھر و خۆشەويستي نەدەزاني. بيھوودەيە.. تازە بەسەرچوو. ئيستە دەشت کەودەنترين پياو، خوپيترين پياويشت پي رازي نەبي. ئاھ، کي پرواي دەکرد ئەو لەشە ریکە، ئەو رووہ جوانەت ھيئەدە زوو بەسەرچي؟ کي پرواي دەکرد ئەو دوو خوشکەکت، گەر بۆ تەنھا جاريکيش بي، دليان ليت بشکي؟ بەلام ئەمرو ئەوہتاي: بۆ ئەوان بوويتەتە دۆزەخ! باشيشە کە ماون. دە ئەوہتا، ئەوا دوواين تۆکە فرميسکەکانی گيانتە و.. بۆ ئەوانی ھەلبريژە! بەلام نە،، مەگري! بەسيش ھيئەدە خەفەت لە

دهی.. بهس هیئنده ئاوی ئه ورق و تووره ییه بیتهوودیه بۆ رابردو
 بدهروهه! بهسیش هیئنده بهسه رگوناھ و یادگار کانتدا پرشیره وه. ده
 هه لسه.. دهی.. ئه وه تا: چه قۆی نیو قاپله مه که لیته وه نیزیکه.
 هه لیگره! هه مووی چه ند چرکه یه ک نابات و.. ته و او، به ره و دو وایین
 مالی ئاسووده ی عومری خۆت به یی ده خه ن! چه قۆکه ت به ده ستیکی
 له رزۆکه وه گرت. وه ک ئاسکیکی ترسوی پهل به سترای ده ستی مردن،
 هیئکه هیئکت وی که وتیوو. نووزه نووزی هه نسک و قولپی گریان،
 وه ک دهنگی گیانداریکی نامۆی زۆر ماندوو، به ژووره که تدا
 بلاوده بووه، هیمنیه که ی ده خورپاند. له تویی فرمیسه که روون و
 قه تیه که کاته وه، سه رنجت پر به ئاویته هه لاسراوه که ی قه د دیواره که:
 ده ست به چه قۆکه وه له رزی. پش ئه وه ی چه قۆکه بچه قینیته دلته وه،
 له ئاویته که وه خوینی قه ترانیی خۆت دیت رژا. پش ئه وه ی له گه ل
 تیه که ی نازاری گیان ده رچووندا بقیژتیت، گویت له قیژه ی خۆت
 بوو، وه ک شیت به سامناکییه وه له هارژنت دا. کامیاری برا
 گچکۆکه ت، به ته نیشته وه، له نیو نوینه که یدا، وه ک پشیل به یه کی
 نووستوو، راپله کی: سه رسامانه، به رامبه رت ده می داپچری. چه قۆکه ت
 له ده ست به ره بووه وه. به سه ر کامیار دا نووشتایته وه. به چاویکی پر
 فرمیسه که وه، به گیانیکی میهره بانی پر له تاسه و سه رگه ردا نییه وه،
 چاوانی سه رسام و پر سۆسه و پر سباریت له ئامیزی خۆتدا هه شار
 دا...

گولالہ کیویلہ کانی کوتہل

که په نجه م به زهنگی دهرگا که وه دنا، هه می شه ئه و بوخوی ده هات دهرگا که ی لئ ده کړدمه وه. که گو یم هه لده خست، هه ستم ده کړد: له دوو ره وه، وهک په پو له یه کی گه وړه، ده که و ته ناو هه وشه که؛ دهنکی نه رمی هه نگا وه کانی، خشه خشی کراسه که ی، به در پژی ایی هه وشه بوخوشه، ئه ملا و ئه ولا به چیمه ن رهنکا وه رهنکه که یان، ده روونی پاراو ده کړدمه وه. خو م ئاماده د هکړد پیی بل یم:

«ئیواره باش، شادان!»

«ئیواره باش»

من له به رده م دهرگا که یاندا زه رده خه نه م شهرمی لئ دهنیشت ده یگوت:

- و ره ژو وړه وه!

له و دیو دهرگا که وه وه پی شم ده که و ت. له هه وشه باریکه که یاندا، له شهرمان نا، به لām بو ئه وه ی دلنیا بیم، خو م واپیشان ددها که سه یری ریحانه و گولیلکه زه رد و سو وړه کانی قه راغ چیمه نه که یان ده که م.

به چریه لیم ده یری:

«کبی لیه؟»

ئویش، بی ئه وه ی ئاوړم لئ بداته وه، له من سلوکتر ده یچرپاند:

«که س، هه ر دایکم».

به م وه لām، راهات بووم. ئیتر بی دل له دل دان، بی شهرم کړدن، به پی پیلکه نزمه که دا سه رده که و تین وله دهرگای دوو ده ری هؤل که وه ده چوینه ژو وړه وه.

ئا ه! به لām ئه مجاره یان.. ئه و نازانئ که «منم» له دهرگا دده م، نازانئ که له م پاش هه سره ناوخته دا «کییه»، «چ که سیکه» له دهرگا ددها! هه رگیز بی ری بو من ناچی.

له وانه یه ئیستا، وهک زو ری ی دهمه وعه سرانی روژانی جاران، له کونجی کی ژو وړه که یدا، یان (وهک عاده تی پیوه گرتبو) له ناو چیمه نه که یاندا، له سه ر ئه سه که ملییه جو لانه ییه سه و زه که دا، به کراسی کی ئاو دامن ته نه که وه دانیشت بیت و کتیب بخو یتیته وه؛ له ماندو بی و غه مگینی خویدا، خو ی له بیستنی زهنگی دهرگا گیل بکات و

لینگه ری دایکی، یان سوعادی خوشکی بیت دهرگا که م لئ بکه نه وه. باجی سوعاد، خوشکی گه وړه ی! و ایزانم به هه و ت سال- ئا، به هه و ت سال له خو ی گه وړه تریو. ناخ له و ئیواره نه گبه ت و پر شو وړه ییه! ته ریق ده به وه. به لām خو ئیمه، چاو د پتی ئه وه مان هه رگیز نه ده کړد! به بیانووی دهرس خو یتندن، له ژو وړه که ی بنه بانی ماله که یاندا: هات بووه سه ر کو شم، هه ر دوو دهستی توند کړد بووه ملم، سنگی به سه رو پژه لاکم نوو سان دیو، هه ر دوو قاچی شی به ملا و به ولای که له کاغدا شو ر کړد بوونه وه؛ له نا کاو، خرپه ی مشتووی دهرگا که هات، رایچه که کاندین «باجی سوعاد» بو. که ئیمه ی بی نی، سو وړه ه لگه را، به لām هیچی نه و ت، چاو ی داخست و به په له پرو وزی دهرگا که ی له سه رمان داخسته وه.

من ئیتر له و روژه وه، گه ر بمزانیبا «باجی سوعاد» له ماله وه یه، ئه و ا بو سه ر دانیکی کورتیش بو وایه، نه ده چووم؛ ته نانه ت ئه گه ر به ری که و تیش له ماله که یان بوو مایه و باجی سوعاد به اتایه ته وه، به هیچ شیوه یه که له رووم نه ده هات چاو م له ئاستی به رزی که مه وه.

سه یر ده بی! نه کا ئه مجاره یان «باجی سوعاد» خو ی، بیت دهرگا که م لئ بکاته وه؟ دلنیا م: دو وای ئه و هه موو سال و عیامه در پژه، دیه نی ئه و ئیواره یه، وهک زرنکه ی زهنگی کی کون که له که نیسه ی ئا واییه کی دو وړه دهنک بداته وه، له می شکی دا زهنگ ده داته وه. خو له وانه شه که چاو ی پی م ده که و یتنه وه، باو د به چاو ی خو ی نه کا، به لایه وه زو ر سه یر بی: دو وای ئه و هه موو سال و عیامه زو ره، من وهک خیو یتک یا فری شته یه که په یدا بیمه وه و دو وباره بیم له زهنگی دهرگا که یان بده مه وه و پیی بل یم: «ئیواره باش، باجی سوعاد!». سه یر! نازانم! (شادان) به در پژی ئه و سالانه، له و نامانه ی بو ی دهنار دم، هه رگیز هه والی سوعادی خوشکی بو م نه ده نو سی. له هیچ نامه یه کی دا نه مخو یتنه وه بلئ: «سوعادیش، شو ی کړد!». وهختی خو ی ده یگوت:

«باجی سوعاد شو نا کا»، «دو وای ئه وه ی ده زگیرانه که ی گیرا و له سیداره درا، ئیتر دنیای له پی ش چاو رهش بو». ده ی، پیو یست نا کا. ته نیا چهن د ساتی کی تره، ته نیا چهن د

دەقیقەیکە تره و دەگەمە بەردەم مالهەکیان. هه‌والی باجی سوعاد، تریفه، ئاسۆ، یه‌که یه‌که‌ی براکانی، کچه پوره‌کانی، هه‌والی هه‌موو که‌سیکی لی ده‌پرسم.. هه‌والی «چنور»، «په‌خشان»، هه‌موو ده‌سته خوشکه‌کانی تریفی- که له زانکۆ هاو‌پۆلمان بوون: ئه‌وانه‌ی ئیره‌ییان به ئه‌وینی پاک و په‌لکه‌زێینه‌یی ئیمه‌ ده‌برد، ئه‌وانه‌ی خوشیان ده‌ویستین. ئاخ- هه‌زار خۆزگه بۆ سالانی قوتاییه‌ تیمان! خه‌ونیک بوو. خه‌ونیک خۆش! هه‌موو ده‌مه‌وئیه‌یه‌ک، که ده‌وامی زانکۆ ته‌واو ده‌بوو، ئیمه له‌ حه‌ز مه‌ت ئه‌وه‌ی که ده‌بویه له‌یه‌کتری جودا بیه‌ینه‌وه، غه‌م و نیگه‌رانیه‌یه‌کی قه‌وڵ داده‌گرتین، به‌لام نا، شه‌و هه‌ینه‌ زوو دانه‌ده‌هات: هه‌شتا چه‌ند سه‌عاتیکه‌ دیکه‌شمان له‌ تریفه‌ی خۆر، له‌ رووناکی، له‌ شه‌قام و پیاسه‌.. به‌ده‌سته‌وه هه‌ر ما‌بوو. له‌ شه‌قامه‌که‌ی به‌رده‌م زانکۆوه، به‌جوته، به‌ده‌م پیاسه‌ و قسه‌ی خوشه‌وه، به‌ره‌و کۆلانه ته‌نگه‌به‌ره‌که‌ی نزیک قوتابخانه‌ی (هه‌لکه‌وت) لیژ ده‌بوینه‌وه، تا ده‌که‌وتینه‌ سه‌ر چوار ریانه‌که‌ی جاده‌ی (تووی مه‌لیک). له‌وێوه‌ش، ئیتر ده‌رویه‌رمان ره‌نگینتر، هه‌وا خوشتر، دنیا جوانتر بوو. ورده ورده پیاسه‌مان خاوتر ده‌کرده‌وه، به‌ره‌و شه‌قامه‌ درێژه‌که‌ی (ئیه‌راهم پاشا). رۆژتیکیان، به‌بیرم دێ، له‌سه‌ر سووچه‌که‌ی (ئیه‌راهم پاشا) راوه‌ستا‌بوین، به‌زده‌خه‌نه‌وه پیتی وتم:

«چه‌ند مه‌زده‌کرد ئه‌و شه‌قامه‌ درێژتر بوویه!».

گوتم: «بۆچی؟».

گوته‌ی: «بۆ ئه‌وه‌ی پیاسه‌کانیشمان درێژتر بوویه».

ئیتر که ده‌گه‌یشته‌ کۆتایی ئیه‌راهم پاشا و گۆرستانه‌که‌مان به‌ته‌واوته‌ی لی وه‌دیار ده‌که‌وت، له‌ کۆلانی ته‌نیشت «مه‌عمه‌لی سه‌هۆله‌که» قه‌یرتیکه‌ دیکه راده‌وستاین: غه‌میکه‌ ته‌نک ده‌نیشته سه‌ر روخسارمان، وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌موو جاریک دوایین جار بێ که خواحافیزی له‌یه‌که‌تر بکه‌ین. له‌کۆتاییشدا، که ده‌رۆی، من هه‌ر له‌ شوینی خۆم راده‌وستام، بۆ ئه‌وه‌ی «له‌ دواوه‌را» بیه‌ینم: به‌ له‌نجیه‌یه‌کی شیرینه‌وه قوونی بابدا و به‌ کۆلانه هه‌ورازه‌که‌ی خۆیا‌ندا سه‌ریکه‌وێ. تا ده‌گه‌یشته‌ چواره‌م ده‌رگا، به‌ ده‌سته راست: دیواریکه‌ی بلۆک چنی

هه‌میشه مه‌یله‌و ته‌رپوو، چه‌ند لق و گه‌لاو چلێکی سه‌وز، به‌ناسته‌م ملی باریکیان به‌سه‌ر دیواره‌که‌دا شوێن‌کرد‌بووه. له‌به‌رده‌م ده‌رگا، بۆ دوایین جار، سه‌یرتیکه‌ دیکه‌ی ده‌کرده‌وه و وه‌ژوور ده‌که‌وت.

ئا، تۆ بلیتی ئه‌م دیمه‌نانه وه‌کوو خۆیان... به‌لام ده‌ی، هه‌ر ته‌نیا چه‌ند ساتیکه‌ی تره، چه‌ند ده‌قیقه‌یه‌کی تره. ئه‌وه‌تا، ئه‌وه‌تا دوای پینچ سال ده‌ریه‌ده‌ری و هه‌لات هه‌لات و خانویه‌کۆلی، ئه‌وه‌تا وا سه‌رله‌نوێ «ئیه‌راهم پاشا» و «مه‌عمه‌لی سه‌هۆله‌که» وه‌دیارد ده‌که‌ونه‌وه.. ئه‌وه‌تا!

به‌خوا که منیش گه‌لۆ و ترسۆک بووم! هه‌قیه‌تی. ئه‌گه‌ر به‌ بێ وه‌فاشم تی بگا. هه‌قیه‌تی، ئاخ، من، له‌ ماوه‌ی هه‌موو ئه‌و پینچ ساله‌دا، ته‌نیا یه‌ک جار، ته‌نیا یه‌ک جار- ئه‌ویش زۆر به‌په‌له‌ و ته‌نگه‌تاویه‌وه توانیم بیه‌مه‌ ناو گه‌ره‌که‌که‌ی ئه‌وانه‌وه. نیوه‌شه‌ویکی تۆف و سه‌رما‌بوو. له‌بیرمه. کۆمه‌لیک به‌یان و بلا‌وکراوه‌م پێ بوو، له‌گه‌ل سێ چوار نامه‌ بۆ (دایکی شه‌هابه‌ لووته)؛ ده‌بویه به‌یان و بلا‌وکراوه‌کان به‌ دیواره‌کانی ئیه‌راهم پاشادا هه‌لبواسم، نامه‌کانیش بگه‌یه‌مه‌ ماله‌ی شه‌هاب له‌ (سابو‌نکه‌ران). نه‌مه‌ده‌توانی خۆم دووا‌خه‌م. به‌بیرم دێ، ته‌نانه‌ت له‌ ماله‌ی شه‌هابیش، نه‌مه‌توانی ته‌نانه‌ت دیشله‌مه‌یه‌کیشمان له‌لا بخۆمه‌وه؛ یه‌که‌سه‌ر به‌ دیوی «حه‌مامی نالی» یه‌وه، که له‌چاو یتگی (به‌ر ده‌رکی سه‌را) چۆلتر و خامۆشتر بوو، خۆم گه‌یا‌نده‌وه هاوه‌له‌ پێشمه‌رگه‌کانی ترم له‌ (مه‌جید به‌گ): بۆ ئه‌وه‌ی له‌وێ، هه‌موومان، له‌ ماله‌ی «باجی زلیخا» کۆبیه‌نه‌وه و خۆمان ناماده بکه‌ین که له‌ کاتریمێری «یه‌ک ونیوی شه‌و» به‌سه‌ر ئه‌منه‌ سووره‌که‌دا بده‌ین.

هه‌رچۆنی بێ، له‌لای ئه‌و پێویست نا‌کا ئه‌م شیر و رێویانه به‌ینه‌مه‌وه. هه‌قیه‌تی. له‌ نامه‌یه‌کی‌دا، نووسی‌بووی: «باش ده‌زانم: تۆ دوو جارمان دابه‌زیوتنه‌ ناو شار، که‌چی هه‌یج جاریک به‌خه‌یا‌لتا نه‌هاتوه‌ نه‌ک بیتی له‌ ماله‌وه سه‌رێکم لی بده‌ی، به‌لکوو ته‌نانه‌ت له‌ سووچی‌که‌وه ته‌له‌فۆنیکیشم بۆ بکه‌ی. هه‌یج نه‌بوویه بۆ ئه‌وه‌ی که‌مێک گویم له‌ ده‌نگت بوویه». هه‌قیه‌تی هه‌رچی گه‌زانه‌د و گله‌یه‌که‌م لی بکا، هه‌قیه‌تی. سه‌ره‌رای هه‌موو ئه‌مانه‌ش ئه‌وا دووسالێ ره‌به‌قه، نه‌مه‌توانیوه

هیچ نامه‌یه‌کی بۆ بنووسم. دوو سالی ره‌به‌قی هه‌لات هه‌لات و ئەم شاخه و ئەو شاخ، ئنجا دووای ئەوەش په‌راگه‌نده‌بوونم به‌ دیوی ئێراندا. ئەمانه، نه‌ک هه‌ر ئەو، به‌لکو ناوی خووشمی له‌بیر بردبۆوه! به‌لام مخابن، چی بکه‌م!

دلتیام: (شادان) ئاگای له‌وه نیه‌ که‌ من له‌ ماوه‌ی ئەم دوو ساله‌ی دوواییدا، له‌ شاخه‌کانی (سلیمانی) دوورکه‌وتبوومه‌وه: وێرای هه‌موو تیپه‌که‌مان، هێزی حکومه‌ت جێگایان پێ ته‌نگ کردین، به‌ گازی کیمیاوی و ته‌یاره و بۆمب راوه‌دوویمان ناین به‌ره‌و دۆل و کێوه‌کانی لای (بادینان). ئاگای له‌وه نیه‌ که‌ من له‌ ماوه‌ی ئەم بۆمباران و شه‌روشه‌ری دوواییدا، دوو جارن بریندار کراوم. ئاگای له‌وه‌نیه: من له‌م ماوه‌یه‌دا چ ئازار و ئەشکه‌نج و ئاسته‌میکی دۆزه‌خیم چه‌شتوه؛ چۆن، هه‌میشه له‌ گوند به‌ گوندی، شاخ به‌شاخی ئەم کوردستانه‌دا، له‌ هه‌موو سات و چرکه‌یه‌کدا، هه‌ر بۆ ئەو گریاوم، هه‌ر ناوی ئەوم له‌سه‌ر زار بووه! ئاها! ئاگای لێ نیه‌! چۆن بزانی؟ ئاخ! سه‌یره! له‌ ولاتی خووشماندا، هێچ ده‌ریا و سنووریکیشمان له‌نیواندا نیه‌، که‌چی ناتوانین، ناتوانین به‌کتر ببینن. ناتوانین ته‌نانه‌ت به‌ نامه‌ش ده‌نگمان بکه‌یه‌نینه‌ به‌کتر! چ دۆزه‌خیکه‌!

هه‌موو ئەو رۆژگاره‌ سه‌ختانه، به‌سه‌رچوون! ئیستاش ئەوه‌تا: گه‌راومه‌ته‌وه، دیسانه‌وه له‌ سلیمانی! ئەوه‌تا، به‌سه‌ر ئەم شه‌قامه‌ خامۆش و چۆله‌وه، بێ هێچ جه‌نتایه‌ک، بێ هێچ بنه‌وباره‌یه‌ک، بێکەس و ته‌نیا، وه‌ک ئەو زگورتیه‌ لاوه‌کیانه‌ی بۆ به‌که‌مین جار دینه‌ شارێک و له‌و شاره‌دا هێچ که‌س ناسن. ته‌نیا چه‌پکی گولاله‌ کێویه‌م پێیه‌، ئەو گولاله‌ کێویه‌لانه‌ی که‌ هه‌میشه (شادان) دلێک و هه‌زار سه‌ودا شه‌یدایان بوو. ده‌یگوت: «که‌ ئەو گولاله‌ کێویه‌لانه‌ ده‌بینم، هه‌میشه، رۆژی گه‌شته‌که‌ی کۆته‌لم وه‌بیر دێته‌وه».

- ئه‌ری که‌ی بوو؟

- ئەو رۆژه‌ی بۆ به‌که‌مین جار به‌کترمان ماچ کرد.

- ده‌زانم! به‌لام چ مانگیک بوو؟

- وایانم سالی «چواره‌می» خوێندمان بوو له‌ زانکۆ.

- ده‌مه‌وه‌سه‌ریکی رۆژی هه‌ینی بوو.

هه‌موو پۆله‌که‌مان پیکرا، له‌گه‌ڵ چه‌ند مامۆستایه‌که‌مان، به‌ گه‌شتیکه‌ به‌هاری، چوینه‌ (کۆته‌ل)، کۆته‌لی پر له‌کانی و چیمه‌ن و چیا، کۆته‌لی پر له‌م گولاله‌کێویه‌لانه، پر له‌هه‌تاو، پر له‌سه‌وزه‌گیا. ئێواره، دوای سه‌ما و گۆرانی، دووای خواردن و خواردنه‌وه‌یه‌کی خووش، هه‌ر جووتیک، هه‌ر کوپ و کچیک به‌ره‌و بن دره‌ختیک رۆیشن. من و شادانیش، به‌ده‌م پیاسه‌وه‌ لامان دایه‌ سه‌ر جووتیارێک. که‌ گه‌یشته‌ قه‌راغ جووتیارێک، له‌ناو سه‌وزاییه‌که‌دا ئیستیکم کرد و دانوشتامه‌وه، چه‌پکیک گولاله‌ کێویه‌لم ده‌سکه‌نه‌کرد و به‌ دلێکی له‌رۆکه‌وه به‌ره‌و رووی چووم.

له‌و ده‌مه‌دا (شادان) وه‌ک ئەوه‌ی که‌ من، رۆحم، هه‌موو بوونم له‌ناو ئەو چه‌پکه‌ گولاله‌کێویه‌له‌دا ده‌سکه‌نه‌کردبێ، به‌ نیگایه‌کی گه‌رمی پر له‌ شه‌رم و سۆزه‌وه، سه‌یری ئەو گولاله‌کێویه‌لانه‌ی ناو ده‌ستی ده‌کردم. منیش، له‌سه‌ره‌خۆ، که‌میک شه‌رم، به‌ ده‌نگیکه‌ی پر له‌ سۆزه‌وه، پێم وت:

- ئەم گولاله‌ کێویه‌لم بۆ تۆ ده‌سکه‌نه‌کردن، شادان...

هێشتا باوه‌شم پێدانه‌کردبوو، پێکه‌نی، بازووه‌کانی ئالانده‌ ملم، گوتی:

- «...گیان!»

ئێتر (شادان) له‌و رۆژه‌وه، عه‌شقی «گولاله‌کێویه‌له» له‌که‌له‌ی دا. به‌یه‌که‌وه چووباینا به‌ته‌ هه‌ر گه‌شتیک، هه‌ر پیاسه‌یه‌ک، به‌بێ چینی چه‌پکی «گولاله‌کێویه‌له» نه‌ده‌گه‌راینه‌وه. ئاها! سالانیکی زۆره‌ گولاله‌کێویه‌له‌مان به‌یه‌که‌وه نه‌چنیوه، سالانیکی زۆره‌ گولاله‌کێویه‌له‌مان به‌یه‌که‌وه بۆن نه‌کردوو! به‌لام نا، ئەوه‌تا... ته‌نیا چه‌ند ساتیکه‌ی دیکه‌یه و ته‌وا! ئیستا، هه‌رکه‌ ئەم گولاله‌کێویه‌لانه‌ی ده‌ستم ده‌بینی، ده‌گه‌شیته‌وه، ته‌نانه‌ت تالی و ناخۆشی و درده‌سه‌ری هه‌موو ئەو چه‌ند سالانه‌شی بیر ده‌چیته‌وه. دلتیام، له‌وساته‌دا، به‌کسه‌ر ده‌که‌ویتته‌وه یادی ئەو ئێواره‌یه‌ی، بۆ دووایین جار، له‌ دووایین ساته‌کانی خواحافیزیدا، به‌پێی ده‌کردم: دلۆیه‌ فرمێسکی دروشت وروون، له‌

چاوه کانیدا قه تیس مابون، وتی:

- برۆ، دل له دل مه ده!

وتم: «ده ترسم»

وتی: «له چی؟»

وتم: «له وهی که یه کتری نه بینینه وه».

وتی: «دلنیا به، سالتیکی تره، منیش که خوتندنه کهم ته واد ده کهم.. شاخ ریگامه!».

ئه وه تا! ئه مه شه قامه که ی ئیبراهیم پاشایه! ئه وه شه قامه ی که هه میسه جیگای ژوان و پیاسه و پیکه نینمان بوو. سه بیره! زۆر سه بیره: ئه م ناوه هیچی نه گۆراوه؟ هه ره وه ک خۆیه تی! ئالیره وه که پێچ ده که یته وه، له م خهسته خانه یه دا شیربان ده به شیه وه سه ر مندالان، «ئیتیر له مه وه، خه لک هه ره پیتی ده لێن «خهسته خانه ی شیرده که». ئه وه تا ئه مه شه چایخانه که یه. هه موو جارێ له م چایخانه یه وه ته له فۆنم بۆ ماله وه یان ده کرد. ئه ری ژماره ی ته له فۆنه که یان چه ند بوو؟ دوو- یه ک- سفر- چوار... به لام نا، نه- ته له فۆننیا ن بۆ ناکه م، بۆته وه ی ئه م گه رانه وه کت و پرهم، له ناکاو بێ، شتیکی چاوه روان نه کراو بێ، ببیته مایه ی شاگه شکه بوونی هه موویان. ئیستا، بیگومان، هه ره یه کتیکیان که دیت و ده رگا که م لێ ده کاته وه، واقی و ده مینێ، ده چه په سی. خۆ له وانه شه که ده مبین، له سه ره تادا، هه ره نه شمنا سنه وه. به لام ئیتیر ئه وه ی خۆشه که ده چمه ژووره وه و ده گه مه ناو سالتۆنه که یان! ئیتیر.. که خۆش ده بی! ده بیته هه را! یه کتیک پیم ده لێ «لاوازیو ی»، ئه وی تر ده لێ: «نه، قه له و بووه». دلنیا م جارێ هیشتا هه ره له ناو حه وشه که یاندام، یه که یه که ی برا بچکۆله کانی، خوشکه کانی، دایکی، باوکی.. له ده ورم ده ئالین و پرسیارم لێ ده که ن. منیش له و ساته دا، له شله ژان و شاگه شکه بوونی خۆمدا، له وانه یه زمانم تیک بئالێ و نه توانم هیچ شتیکی بلیم، هه ره پێ بکه نم. ئاخه ر، له کویره ده ست پێ بکه م؟ چ بلیم! له کورته ده بیڕینه وه، ده لیم: «شه و روژتیکه له ژیتیر پشکنین و ته حقیق و ته حقیقکاریدا بووم، تازه به ره لایان کردم. یه کسه ره هاتم بۆ لای ئیوه، له ئیوه زیاتر هیچ کهس و کاریکی دیکه م

نیه!» ئیتیر دایک و باوکی شادان، یه کسه ره تیده گه ن، پتیوست ناکا قسه ی تر بکه م.

هه رچۆنی بێ، خۆم وانیشان ناده م که له ده ست ژبانێ پێشمه گه بی ئه و چه ند ساله م، هیلاک و بیتزار بوویه، باسی ئه وه ناکه م که وره و باوه ری ژبانێ پێشمه رگایه تیم نه ماوه! ئالیم باوه ریم چیتیر به و حزبه سیاسیه نه ماوه و بۆیه ته سلیم بوومه ته وه، نه، ته نانه ت باسی ئه وه شیان له لا ناکه م که به رگازی کیمیاویه که که وتووم وله گه ل سه دان پێشمه رگه ی تر و هه زاران خه لکی برینداری تر راگوتیراومه ته وه (نه خوشخانه ی تاران) و سی مانگان به نه خۆشی و برینداری له نه خوشخانه ی تاران ماومه ته وه؛ ئنجا دووای ئه وه شه چوار مانگی ره به ق، به په ناهه نده بی، بێ پاره و پوول، بیتکهس، بێ ئه و، له ئوردووگای «سمنان» ژبانێ کووله مه رگی و ده رده سه ریم به سه ر بر دووه. نه. له به رده م دایک و باوک و براکانی، باسی ئه م شتانه ناگتیرمه وه، ده لیم:

«ته نیا ساچمه یه کی بچووک بوو، له شه ره که ی ده شتی بادینان به ر قۆلنجی چه پم که وت و ته واد.. ئیتیر له به ره ئه وه بوو.. ئیستاش، چیتیر ناتوانم چه ک هه لبگرم، بۆیه گه راومه ته وه!».

ئا، هه روا ده لیم! پتیوست ناکا قسه ی تر بکه م و درێژه ی بده می. ته نانه ت ئه گه ر پرسیاری ماله وه مان و دایک و باوکمیشیان پرسی، ئیتیر خۆیان ئاگاداری وه زعی (هه له بجه) هه ن، ده زانن چ خه به ره! به هیچ شپۆیه که باسی ئه وه ناکه م که ورد و درشتی ماله وه مان، گه وره و بچووک، به ر بۆمبی گازه کیمیاویه که که وتوون و.. مردوون. نه. نامه وی که ئه م چه ند ساته کورت و خۆشه، پر ئاسووده بییه، له ناکاو بشپۆینم و دلێ هه موویان پر بکه م له حه ژمه ت و ماته م و نسکۆ. نه! ئه گه ر پرسیاری ماله وه م لێ بکه ن، ده لیم: «باشن»، «ئه وه تا وان له هه مه دان»، «له ماله خزمیکی باوکم».

فرمیسه که کانی چاوم سه ریوه و په نجه م له سه ره زهنگی ده رگا که لا برد. زهنگی ده رگا که، له ناو حه وشه که دا دهنگی دایه وه. هینده ی پێ نه چوو، که گویم هه له خست: ته په ته پیک هیتور و له سه ره خۆی چه ند هه نگاویکم که وته به ر گوێ. به لام سه یریوو، له دهنگی پتی ئینسان نه ده چوو!

نزیكتر دهكهوتهوه. گه‌یشته پشت دەرگاكه.

كه سه‌رنجم دا، دیتم دەرگاكه هەر له‌خۆیه‌وه، یه‌ك درز كرابۆوه. له‌ناكاو، جیره‌یه‌کی به‌ئاستم و كورتی لێوه‌هه‌لسا. دەرگاكه، ورده ورده، زیاتر، زیاتر ده‌كرایه‌وه. كه‌چی هیچ كه‌سی‌كیشی لێوه‌درنه‌ده‌كه‌وت. ترسام.

كه‌چاوم داگرت‌ه‌خواره‌وه: پشیل‌یه‌ك، ته‌نیا سه‌روم‌لی هه‌تیا‌بوه دهره‌وه. چاوی‌کی به‌ته‌وا‌وه‌تی کوێر بوو، چاوه‌كه‌ی تریشی، تۆپه‌لێ جیق و کیمی خۆتیاوی پێوه‌هات‌بوه‌ خواره‌وه. سه‌له‌مامه‌وه. ترسام. به‌ده‌ستی راستم، دەرگا‌كه‌م به‌لای ژووره‌وه‌دا پال‌خست و یه‌ك‌سه‌ر به‌سه‌ر پێپیل‌كانه‌كه‌دا سه‌ركه‌وتم. بێ ئه‌وه‌ی له‌ده‌ست خۆم بێ، به‌پرتا‌و، خۆم كرده‌ ژوره‌وه. له‌ناو حه‌وشه‌كه‌دا، دیتم: پیره‌ژنیك، كاژه‌لاك سپی، ده‌ست به‌ گۆچانی‌کی خواره‌وه، به‌ره‌و رووم ده‌هات.

پیره‌ژنه‌كه، سه‌رتاپای جلویه‌رگی: ره‌شپۆش، په‌له‌ی پیسی رشانه‌وه و شۆربا به‌سه‌ر دامینییه‌وه‌ بوو.

من كه‌ سه‌یری ئادگار و دهم و لێوی ئه‌و پیره‌ژنه‌م ده‌کرد، هه‌ستم ده‌کرد ئه‌و پیره‌ژنه‌م چهند سال‌یک پێش ئێستا، له‌ شوێنی‌کی دیکه‌دا، یا «له‌ خه‌ونی‌کم دا» دیوه، به‌لام من، له‌تاو سه‌له‌ژان و هه‌تره‌شچوونی خۆمدا، بیرم شێوا: نه‌مده‌توانی وه‌بیرخۆمی به‌یتمه‌وه.

پیره‌ژنه‌كه، له‌ ناوه‌راستی حه‌وشه‌كه‌دا، له‌ناكاو، راوه‌ستا. یه‌ك‌سه‌ر گۆچانه‌ خواره‌كه‌ی به‌ره‌و سنگم به‌رز‌کرده‌وه، به‌ ده‌نگی‌کی وه‌ك ده‌نگی كونده‌په‌پوو، شتی‌کی وت، تیی نه‌گه‌یشتم؛ به‌لام سه‌رتاپای رۆحم، له‌گه‌لێ داچله‌کی. ترسام. کشامه‌وه.

له‌ناو حه‌وشه‌كه‌دا، سه‌رم سوڕ ما‌بوو! پاشان پیره‌ژنه‌كه، دیسانه‌وه، به‌ هه‌مان شێوه، به‌لام ئه‌م‌جاره‌یان زۆر توند و تووره‌تر، هه‌مان شتی دووباره‌ کرده‌وه. یه‌ك‌سه‌ر تیگه‌یشتم: «لاله».

له‌ناو دەرگا‌كه‌ راوه‌ستا‌بووم، به‌حه‌په‌ساویه‌وه سه‌یری ژووره‌وه‌م ده‌کرد: ناو چیمه‌نه‌كه، جۆلانه‌یه‌کی لاخواری لێ بوو، به‌ زنجیری‌کی ژه‌نگاویی درێژ شۆر‌پو‌وه، ئارام ئارام جیره‌ی ده‌هات و ده‌هه‌ژایه‌وه، جیره‌یه‌کی ته‌نیا كه‌ساس و غه‌مگینی لێوه‌ده‌هات. له‌و به‌ریشه‌وه، مه‌نجه‌لێ‌کی

گه‌وره‌ی ره‌شی كوڵاندنی دانوله، لێقاوی‌کی سپیی پیسی پێد رژا‌بوو، قه‌لب كرابۆوه، می‌ش و مه‌گه‌ز تیی وه‌رها‌تبوون.

می‌ش‌کم خه‌ریک بوو شه‌قی ده‌برد. ده‌م‌ویست هه‌ر چۆنی بێ، سو‌را‌گی (شادان) له‌و پیره‌ژنه‌ بێرسم. به‌لام له‌و‌كات‌ه‌دا، نازانم چ شتی‌ك بوو وای لێ‌ده‌کردم له‌به‌رام‌به‌ر ئه‌و پیره‌ژنه‌دا، هه‌ست به‌ شه‌رمه‌زاری‌یه‌کی زۆر ب‌كه‌م، له‌وه‌ی ته‌نانه‌ت هه‌ر ناوی شادانی‌ش بێتم. ناچار ئیشاره‌تی‌کم بۆی کرد كه‌ ده‌مه‌وێ هه‌والی «باو‌کی شادان» بێرسم. له‌ وه‌لام‌دا، له‌ هه‌مان شوێنی خۆیه‌وه، به‌لمه‌به‌لم و غه‌له‌غه‌لێ‌کی دیکه‌ی کرد و یه‌ك دوو جار‌ان گۆچانه‌ خواره‌كه‌ی به‌ره‌و «ئاسمان» راوه‌شاند. ده‌یویست تیم ب‌گه‌یه‌نێ و ده‌م‌ویست تیی ب‌گه‌م؛ نه‌مانده‌توانی. ده‌م‌ویست تیی ب‌گه‌یه‌نم و ده‌یویست تیم ب‌گات؛ نه‌مانده‌توانی. هه‌رچه‌ندی ده‌م‌کرد و ده‌م‌کرد: ده‌نگم له‌ قو‌رگم ده‌رنه‌ده‌هات كه‌ پێی ب‌لێم: «شادان!»، «کوا شادان؟».

له‌ناكاو، دیسانه‌وه، گۆچانه‌ خواره‌كه‌ی له‌ رووم به‌رز‌کرده‌وه. وه‌ك خو‌وگرتویه‌ك، ده‌می كه‌فی کرد: به‌ ئازار و زه‌حه‌ته‌وه هه‌ولێ ده‌دا شتی‌ك ب‌لێ؛ تیی نه‌ده‌گه‌یشتم. ئنجا پاشان وه‌ك ئه‌وه‌ی ب‌گری، وتی:

- پر‌پ‌راغ...! پر‌پ‌راغ!

من حه‌په‌سابووم، سه‌یریم ده‌کرد. ئه‌ویش تاب‌لێی گرژ و توند و تووره؛ گۆچانه‌ خواره‌كه‌ی، دیسان، به‌ ئیشاره‌تی ئه‌وه‌ی ده‌رم ب‌کا و هه‌ره‌شه‌م لێ ب‌کا، رووه‌و سنگم راوه‌شاند، قیراندی:

- پر‌پ‌راغ...!

- پر‌پ‌راغ!

له‌ترسان، خه‌ریک بوو شیت ده‌بووم. له‌ناو دەرگا‌كه‌وه، پشتا‌و‌پشت، کشامه‌وه. پیم تی‌ك ئالا، كه‌وته‌ سه‌ر سه‌ه‌و‌ی به‌ر دەرگا‌كه‌. به‌حه‌په‌ساوی و زه‌بوونییه‌وه، ته‌ماشام ده‌کرد. گۆچانه‌ خواره‌كه‌ی، بۆ دووای‌ن جار، به‌سه‌ر سه‌رمدا به‌رز‌کرده‌وه، وه‌ك ده‌رم ب‌کات و تانه‌یه‌کم لێ بدا؛ قیزاندی:

- پر‌پ‌راغ...!

دەرگا‌كه‌ی له‌ رووم داخسته‌وه. له‌پشت دەرگا‌ سارده‌كه‌وه، ده‌ركراو،

دلم خەریک بوو شەقی دەبرد. نەمدەتوانی بگریم. بە دلیکی پر له
حەژمەت، بە وێژدانیکى بریندارەو، گولەکیویلهکانم لەسەر سەکۆی
«بەردەرگاکە» دانا؛ بێ ئەوەی بتوانم سەیری هیچ شتیک بکەم،
پاشەوپاش، کشامەو...

پاریس ۱۹۸۸

ژنیك

بارێکه زۆر تهنگ و نووتهک و تاریک بوو. بنمیچهکهی، وهک بنمیچی تارماوی ئهشکهوتیکی کۆن، که شهوێ له شهوان له خهون دیبووم، ڕهش ههڵگهراپوو. دیواره به تاق و دهلاقه نهخشینهراوهکانی، ڕزیو، پڕ درزی گهوره، هه‌میشه بۆنێکی ناخۆش له پاشماوه‌ی ڕشانهوه و به‌لغهم و خواره‌مه‌نیه بۆگه‌نبوه‌کانی په‌نا دیواره به چلک بۆره‌کان ده‌هات. ڕۆشنایتیکی مه‌یله‌و شین، کزکز، له گه‌لۆیه چوکه‌له هه‌لواسراوه‌کانه‌وه، ده‌پڕایه سه‌ر میتز و کورسی و ده‌موچاوه به خه‌م مانه‌وه‌وه‌کان.

ڕۆشنایه‌که، له‌تویتی دووکه‌له جگه‌ره‌کانه‌وه، نه‌یده‌توانی به‌ته‌واوه‌تی تاریکیه‌که به‌ری و ئه‌م ناوه ته‌واو ڕووناک بکاته‌وه؛ به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا، ده‌موچاوه‌کان، به‌ڕوونی دیاربوون. که لییان ورد ده‌بوومه‌وه: ده‌م و چاوی کریکار، شوفیر، قوتابی، سه‌رسه‌ری، ئه‌فه‌ندییه ته‌قاویته‌کان؛ پاشماوه‌ی غه‌م و تۆز و شه‌که‌تییه‌کی زۆری ئه‌و ڕۆژه‌یان هه‌شتا به‌ سیماره‌ هه‌ر ما‌بوو. چاوانیشیان، چاوانی ڕوون و بریسه‌که‌داریان، هه‌میشه قه‌هر و بیزاریه‌کی هه‌نده‌ جوانیان تیدا ده‌دره‌وشایه‌وه که هه‌رگیز تاریکیه‌که نه‌یده‌توانی بيشاریته‌وه! سه‌یر بوو.. ئه‌م خه‌فت و خه‌مناکیه‌ به‌ سهر‌شوینه، چی بوو، که هه‌میشه دایده‌گرتن؟ هه‌ر له‌وساوه‌ی که ده‌هاتن داده‌نیشن، وهک گول پێش ئه‌وه‌ی زربانی هه‌ل کا، په‌ژمورده و سیس، گه‌لاکانی خۆی هه‌لبه‌هه‌رتی؛ ئه‌وانیشی واه‌ی. وهک ئه‌وه‌ی پێشتر به‌ ماتهم و پرسه‌یه‌کی نوێیان زانیی، هه‌میشه، که ده‌هاتن داده‌نیشن، سه‌ره‌ت و قه‌هر و غه‌مگینه‌یه‌کی زۆر له‌سه‌ر ڕوویان کۆبۆوه. جار جاریش، له‌ناکا، کاتی ڕۆشتن، کاتی یه‌که‌یک ده‌گه‌یشته‌ تینی، په‌رداخیکی، به‌حه‌سه‌ره‌ته‌وه، به‌سه‌ر خۆی ده‌شکاند. گه‌لیک ئیواران شه‌ر و ئاژه‌وه‌ی زۆر پڕ ژاوه‌شی تیدا ڕووده‌دا.

من، ئه‌گه‌ر براده‌رانی شاره‌که‌ی خۆم لیسه‌ بوونایه، له‌وانه‌بوو بیانگوتایه که ئه‌م باره‌ پیس و پڕ ژاوه‌یه قه‌ت شیایوی ئه‌وه‌ نیه «مووچه‌خۆریکی وه‌ک من» گشت ئیواره‌یه‌ک ڕووی تی بکا و تیدا دانیشی؛ به‌لام من، خۆشم نازانم بۆچی، له‌وه‌ته‌ی غه‌ریب که‌وتبووم و هاتبوومه‌ته ئه‌م شاره؛ هه‌ر له‌م باره‌دا ئۆقره‌م گرتبوو، دله‌م ته‌نیا به‌م باره‌

ده‌کرایه‌وه. ته‌نانه‌ت ئیسته‌ش، سه‌یره، ئه‌مه له‌وانه‌یه خۆشه‌ویستی و هاوڕێیه‌تی براده‌ره خه‌مخواره‌که‌م بێ، که تانیسته‌ش هه‌ر په‌لکیشی ئه‌ویم ده‌کا. ته‌واو وه‌ک عاشقیکی به‌ کۆنه جیژوان په‌رۆشی لی‌کردووم.

من ئه‌م ئیواره‌یه‌ش، ته‌بای جارن، به‌ هه‌مان مگبیز و تاسه‌ی جارانه‌وه، خۆم خزانده‌ باره‌که‌وه و چووم له‌سه‌ر کورسییه‌ک دانیشتم. به‌هه‌مان ئه‌و بیده‌نگیه‌ی که پیتی راهاتبووم، به‌بیده‌نگی هه‌ر مووچه‌خۆریکی زگورتی و غه‌ریب له‌ شاریکی قه‌ره‌بالغه‌دا، که‌وته‌ ورد بوونه‌وه و سه‌رنجدان له‌ دانیشتوانی سه‌رکورسی و ئه‌ودیو میتزه‌کان. به‌لام داخ، دیسانه‌وه، که‌سی نه‌بوو ئه‌و هاوڕێیه‌ی جارن ئاسا، ده‌ستی به‌خه‌یرها‌تنم بۆ هه‌لبه‌ری و شه‌رمی نامۆییم پێ بشکینێ؛ که‌سی نه‌بوو جگه‌ره‌یه‌که‌م پێشکه‌ش بکا، ته‌واو وه‌ک ئه‌و، هه‌ستی ته‌نیا‌یی و بێ هاوه‌لیم کپ بکاته‌وه. نه‌بوو. من له‌و باره‌دا تاقه‌ که‌سیک بووم که هه‌ست به‌ زگاری و بێ هاوه‌لی و نامۆی بکه‌م. به‌لام چاوم هه‌ر ده‌گیرا. چاوم، ورد ورد، به‌ ده‌موچاوه‌کاندا، به‌دوای ئه‌م هاوڕی خه‌مخواره‌دا ده‌گیرا؛ به‌لکه‌ ئه‌مه‌ خوايه‌ ها‌کا چاوم پیتی بکه‌ویته‌وه و بیت له‌لامدا نه‌ختی دانیشی: باری زگاری و غه‌م و غه‌ریبیم نه‌ختی سووکترکا!

من ئه‌م ئیواره‌یه‌ کاتیک چووم و دانیشتم، هه‌رکه‌ دانیشتم و دانه‌نیشتم، چاوم به‌ کابرایه‌ک که‌وت: گه‌نجیکی نه‌ختیک به‌نیو سال که‌وتووی، پالتۆ به‌پینه و به‌چلک بۆر بوو. له‌وه‌ ده‌چوو پاشماوه‌ی ئه‌شکه‌نجیه‌کی زۆر، یان ئازار و ئه‌زیه‌تیکی رۆجی، هه‌شتا له‌ گیانی هه‌ر مایه‌ته‌وه. له‌ دووره‌وه، ته‌نها و مه‌للول، ئانیسکی به‌سه‌ر میتزیک دادابوو. برینیکی دزیوی قه‌به‌یش، که‌ زیتیر له‌ پاشماوه‌ی شوین سووتانیک ده‌چوو، به‌ لچه‌ناگه‌یه‌وه، تا ملی، داکشابوو. ئه‌و برینه، یه‌که‌سه‌له‌ف، برینی سه‌ریشتی پیاویکی دیکه‌ی به‌ره‌ینامه‌وه، که‌ نۆزده‌سال پێش ئیسته‌ به‌ مندالی له‌ گونده‌که‌ماندا دیبووم؛ ده‌یانگوت: دال ئه‌و شه‌به‌قه‌ برینه‌ی له‌سه‌ر پشتی هه‌ل‌نیوه!

من له‌سه‌ره‌تادا دوو‌دل بووم له‌وه‌ی که‌ ئه‌مه‌ هاوڕی خه‌مخواره‌که‌ی خۆم بێ، به‌لام که‌ چیتیر له‌ ڕه‌نگ و ڕوخساری ورد بوومه‌وه،

به ته و او هتې ئه رخاين بووم كه راسته ئه م كا براهه هه مان ئه و هاوړې خه مخواره دى خۆمه كه جارن، به و هه موو رېكپوښى و ويقاره دى خۆيه وه، لېره دهمدى. راستييه كه يشى، هاوړې كه م زور گورابوو: بړست لېبراو، په رپووت، زورېش ماندوو. سه روځتى، كه جارن به نيانييه وه ته واليت دهكران، ئېسته: تېكچرژاو، بې خزمهت و بژ بوون. به پېچه وانه دى پاكى و ته ميزييه كه دى جارانيشيه وه، بون رشانه وه دى كه ناخوشى ليددهات. پاشماو دى شله دى باميه به ريش و به خه يه وه ديار بوو. چهند ميشي ك تېي وده رها تبوون، به سهر سهر يه وه گيزه گيزيان بوو. هاوړې كه م، پيش ئه و دى كه بيت بو ئيره، ديار بوو له بارېكى ديكه دا زورى خوار دېوه. ته و او سه رخوش ببوو. له سهر ميتره كه دى خويدا به لادا دهات. ته نانهت تواناي دهر كردنى ميشه كانى دهورى خويشى نه مابوو.

كه دى بوو؟ كه دى بوو بو دوو جار ئه م هاوړې يه دى خۆم لېره بينى؟ به لى، ئيواره يه كه سارد و به غويار زهر د بوو. ئه ئيواره يه، تازه يه كه م په له هه و دى ته لځى زستان به ئاسماندا راده بوورد: به ته پ و توژ، ههر وهك سالانيكى زور بې دايه كړ دې، دا يكر د. منيش له ژووره وده را، له و ديو په نجهره دى به شه ونم لى لى باره كه وه، سه رنجم بربيووه سهر شه قامه كه: پېنج شه ش كاميون و زبلى سه ربا زى، به سهر جاده كه وه، له دوو اى يه كتر، رت دهوون و له ژير بارانه كه دا هتور هتور ده شوران. رېبوارانى به ربارانه كه ش، هه بوو به چه تر، هه شېبو بې چه تر، هه بوو به ته نيا، هه شېبو جوو ته نى. به په له، له سهر شه قام و شوسته كانه وه، بو خودالده دان رايانده كرد. له دلى خۆمدا ده مگوت: «وه ختى بارانان، رېبوارانى په ست و خه مناك زور تر ده خزينه مه يخانانه وه». هينده دى پې نه چوو، دوو اى ئه و دى كه يه ك دوو رېبوار و ژوورې كه وتن؛ هاوړې كه م وده ديار كه وت، به هه مان ئه و هه نكا و نانه له سه رخو و پر هه ييه ته دى، كه ته و اوى ماناى شكودارى و ميتر خاسييه ده به خشى، به هه مان ئه و سيما گهش و پر خه مخواره دى دلسوزييه دى، كه هه ميشه له سهر ده موچا ويدا دهرده كه وت؛ هات له سهر كورسيه كدا، به دهورى ميترى هاوړې ياني خويدا دانيشت. هاوړې كانيش، به هه مان ئه و له بهر هه لسانه وه و رېزگرته پر مانايه دى، كه هه ميشه له راست ئه ودا پي رها تبوون، به خير هاتنيان كرد و جگه رهيان بو راگرت. ئنجا چاره گي ك عه ره قيشيان بو

بانگ كرد و كه وتنه قسه و باسى خويان.

ئه فسوس! ئيتر كا برا له و روزه وه چيدى رووى نه كرده وه ئه و باره. من له هه موو ئه م شاره دا دلم ته نها به م هاوړې يه م خوش بوو، كه له م دواييه دا جار جار لاي ده كرده وه سه ر ميتره كه دى من و بو يه كتر ده دوو اين. راستييه كه يشى، من ته نيا له م ماو ده يه دى بې ئه ويدا هه ستم به و زگارييه دى خۆم كرد كه ئيواران له م شاره غه ربه دا چهند هه ست به ته نيائي و سوگواري و خه م ده كه م! به س له م ماو ده يه شدا له و ته يگه يشتم كه ئه م شاره چنده چوله و چنده زيز و چنده يش خه مناك! به لام من به م هه ستم ته نيائي و بې هاو ده ليه شه وه، به دريژايى ئه و هه موو مانگه، ههر له چاوه كوورېدا بووم. گشت ئيواره يه ك، وهك چاوه رپي نازيز ترين كه سى عومرم بكه م، ده چووم به نيگه رانى و تاسه يه كه دى زوره وه، له پشت ميترى ك داده نيشتم؛ چاوم دهرپه دهرگاي باره كه.

ئه م ئيواره يه، كاتى ئه و هاوړې شكۆمه ند و رېكپوښ و سه رازايه دى جارنم، ئاوها زه بوون و گو شه گير و تيكشكاو بينى؛ باوهرم به چاوى خۆم نه كرد. سه ريوو: مه يخانه كه هه مان مه يخانه كه دى جارن بوو، هاوړې كاني هه مان هاوړې كاني جارن بوون؛ بوچى ئه م جاره وا به مه لوولى و سه ركزييه وه دانيشتبوو؟ بوچ هاوړې كاني، وهك ئه و دى بيترى لى بكه نه وه، دووره په ريز: خويان له ناو هه مان لا قرتي جارانياندا، به و نيگا بيتره وهر و كه مييه شه وه ده يانرا وانيه ئه م؟ بوچى؟ سه ريوو! چاوه كاني ئه م كه له ميتره، كه جارن گهش و پاك و روون بوون، ئيستا: خه مناك، به قولدا چوويوون؛ هه رگيز له و چاوانه يان نه ده كرد كه جارن سهر بلندي و به خته وده ربيان تيدا دهره وشايه وه. ئيستا زياتر له چاوانى مرؤفكي ريسوا و ته تك پيكر او ده چوون.

ئاخ! من و ازانم ئيتر له م ئيواره يه به ملاوه بېر اى بېر ناتوانم چيتر رووبكه مه وه ئه م باره. له ههر ياگه و شو تنيكيش ئه م هاوړې چاك و خه مخواره دى خۆم ببينمه وه، فيگار يه كه قول دامده گري و دلېشم شهق ده با.

کتیبه‌کانی تری نووسەر:

- ۱- مالتاوا ئەی ولاتە کەم، شانۆنامە یەک پەردەیی،
بلاوکراوەکانی یەکیه‌تیی نووسەرانی کوردستان (شاخ)، ژماره (۱۸): ۱۹۸۴
- ۲- بەیانیت باش ئەی غەریبی، شانۆنامە یەک پەردەیی،
بلاوکراوەکانی بنکە یە کگرتن، کۆپنھاگن: ۱۹۸۸.
- ۳- Exil شیعەر، بلاوکراوەکانی ئەنستیتووی کورد له پاریس،
۱۹۹۴.
- ۴- گۆڤاری کوردستان، ئەستەمبۆل (۱۹۱۷ - ۱۹۱۸)، ژماره
ئەسلییه‌کان و تۆژینه‌وه‌یه‌ک، بلاوکراوەکانی دەزگای گۆلان، هه‌ولێر:
۱۹۹۸.
- ۵- رۆژنامه‌گه‌ری کوردی به‌ زمانی فەرهنسی، بلاوکراوەکانی
گۆڤاری سه‌ننه‌ری براه‌تی (ژماره ۱)، هه‌ولێر: ۱۹۹۸.
- ۶- سه‌رچاوه‌کانی کوردناسی Kurdiligie، تۆژینه‌وه،
بلاوکراوەکانی بنکە ی رووناکییری گه‌لاوێژ، سلێمانی: ۱۹۹۸.
- ۷- وێنه‌ی کورد له‌ ئەرشیفی کوردناسه‌ ئه‌ورووپاییه‌کاندا،
بلاوکراوەکانی وێران، هه‌ولێر: ۱۹۹۹.
- ۸- مانیفیستی دووه‌می وێران، سپییاییه‌کانی ناو ره‌ش
ره‌شاییه‌کانی ناو سپی، کۆمه‌له‌ شیعەر، هه‌ولێر: ۱۹۹۹.
- ۹- زێری ناو زیل، وه‌رگێڕانی نووسراوی رۆژنه‌لاتناسه‌کان له‌باره‌ی
کورد، له‌ فەرهنسییه‌وه، بلاوکراوەکانی ده‌زگای سه‌رده‌م، سلێمانی:
۱۹۹۹.
- ۱۰- ئینجیل له‌ میژووی ئەده‌بیاتی کوردیدا (۱۸۵۷ - ۱۹۵۷)
سه‌ره‌تاکانی سه‌ره‌له‌دانی په‌خشانی کوردی، م. ب. ئاشتی، ده‌وک:
۱۹۹۹.
- ۱۱- ئینجیل د میژوویا ئەده‌بیاتین کوردیدا، ده‌سپیکیت
سه‌ره‌له‌دانا په‌خشانا کوردی، بنکه‌هی ئاشتی بو به‌لاکرنی، ده‌وک:
۱۹۹۹.
- ۱۲- دراسات فی تاریخ الکورد، ترجمه‌ ترزه‌ فائق الجاف،
منشورات رابطه‌ کاوا، بیروت: ۱۹۹۹.
- ۱۳- جوايه‌ز، به‌ره‌می نو‌شاعیری هه‌ولێری (کۆمه‌له‌ شیعری
هاوبه‌ش)، ده‌زگای ئاراس، هه‌ولێر: ۱۹۹۹.